

கல்கி

KALKI டிசம்பர் 30,

1956

4 அணு

பொருள்கள் குறைந்த
வினையில் கிடைக்க
உதவியாயிருப்பது
வினம்பரம்

வினம்பரம் செய்ப்படுகின்ற பொருள்களுக்கு வினா அதிகம்
கொடுக்கப்படுவதோடு எடுத்து சிலர் அரிப்போலப்படலாம்,
வினம்பரம் செய்ப்படுவதால் வினா அதிகமாக வேண்டும் என்றும் கூட
அளவிக் கண்ணால், ஆனால் அது உண்மையில், உண்மையில்
வினம்பரம் செய்ப்பட்ட பொருள்கள் வாயும், அநேகமாக, வினா மலிவு
தாம், வினம்பரம் செய்ப்படுவதால் பொருள்களை நாய் வந்திருக்க
லாம், நாய்களும் பொருள்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய உற்பத்தி
வாணிகர் ஏதாவது பொருள் தயாரிப்பில், கடுப்பட்டு தயாரிப்புச் செய்
லில் சிக்கலாம் செல்லு வினாவைக் குறைந்த அளவில் திறத்தமுடிவதது.
உதாரணமாக உற்பத்திவாணிகர் தங்களுக்குத் தேவையான மூலப்
பொருள்களை ஏதாவது வாய்க்குவதால் அளவுகளை குறைத்த வினாவில்
வாய்க் இயலுகிறது. வினம்பரம் செய்வதன் மூலம் பொருள்களின்
தேவை அதிகமாகிறது. இந்ததேவைதான் தொழிற்சாலைகளை மூட்கால்
ஒழிவுகின்றி வேலை செய்ப உதவுகின்றது.
ஆதலால்தான் பொருள் உற்பத்தியில் தங்கியே அங்கு
உற்பத்தியில் குறைவை உற்படுவதில்லை.
மேற்கூறியவைகள் வாயும் வினம்பரத்தின் மூலம் ஏற்படும் அனுகூலம்
கனே, பணச் செலவு ஒழுங்காக வினாவின் மூலதனங்கள் ஏற்படாமல்
இருக்கவும் உதவுகிறது. இந்தச் செலவு சிக்கலா திறகு பெரிதும்
பயன்படுகிறது.

சிறந்த வினம்பரம் பயனளிக்கிறது

தமிழன்னைக்கு அரியாசனம்!	(தலைப்பங்கம்)	...	3
கல்வியும் கடவுளும்	5
சென்னைவில் சங்கீத விழாக்கள் (போட்டோ)	6
இளைச உலக ஜோதி	சுப்பிரமணிய பிண்டி	...	8
அக்பர் சக்கரவர்த்தி	எஸ். வி. எஸ்.	...	11
மார்கழித் திங்கள்	அ. சிதிராசராகவன்	...	15
இரண்டாவது சோக்ரதர்	(தமது திருபுர்)	...	21
அலை ஓடை	போட்டோ : விக்க	...	23
சொக்கப்பனை	ஆர். எஸ். ஞானமப்பன்	...	27
பாணுவின் காதலன்	ராஜம் கிருஷ்ணன்	...	32
வேண்டாத பேச்சு	வகமதி ராமசாமி	...	40
பாம்பைப் பிடித்த பூனை	ராஜாஜி	...	42
குட்டிக் கதை	45
ஊமை ராஜா	துரோணன்	...	46
எடல் கண்ட கனவு	சோமு	...	51
அழகப்பரின் அதிசய சாதனைகள்	பகீரதன்	...	60
ரகுபதி ராகவ	ராஜாஜி	...	67
நவீனரயில்	சங்கர்	...	68
கவசம்	எஸ். வைத்தியநாதன்	...	75
தேவமயின் கணவன் (நாடகமேடை)	காந்தன்	...	82
மயங்காதவர் யார்?	அக்ஷயம்	...	84
யோக சிவச்சுர	சுந்தரம்	...	87

"கல்கி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்களை எல்லாம்
உற்பத்தியில் பெயர்களை; சம்பவங்களும் உற்பத்தியே.

சென்னைவில் பல இடங்களில் சங்கீத விழாக்கள் நடைபெற்று வரும் இச்சமயத்தில்
அடைபாது உலக ஜோதி என்ற அன்பர்களுக்கு இவ்வ விருந்து அளித்து
வருகிறார்கள். இம்மாதம் 27ம் தேதி தொடங்கி ஜனவரி முதல் தேதி வரை நடைபெறும்
உலக ஜோதிக்கு உலக விழாவின் பல இவ்வ திழைகளில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.
சூழி குயிலினிதேவி தயாரித்த சாமவண நிர்வாக நூலையும், உத்தராம சரிதிர
கதை நடைபெறும். குடியா குதலிய மேல் நாடுகளில் பாத நாட்டியக் கோகலைய
மெத்திராமராய் பந்தக் விட்டு வந்த சூழி வாதலின் பாதநாட்டியையும் இன்னும்
பல கதைய திழைகளையும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. வருஷத்துக்கு ஒருமுறை கல்கிவழிக்
கிடைக்கும் இவ்விருந்தகக் கவி அன்பர்கள் தயை விட நாட்டாரின் என்னு தம்புமேளும்.

கி.ரா.கோபாலன் எழுதும்

மாலவல்லியின்

சுயாகம்

புதிய சரித்திரத்
தொடர் கதை

சுலட்சி வான்கல் மலரில் ஆரம்பமாகிறது

மலர் 16 } தமிழ்த்திரு நாடு தன்னைப் - பெற்ற தன்முதிரு
இதழ் 22 } தாயென்ற கும்பிடடி பாப்பா - பாரதியார் { மார்கழி 16

தமிழன்னைக்கு அரியாசனம்!

'தமிழ் மொழியை ஆட்சி மொழி ஆக்கி விட்டோம்' என்று அறிவித்த கல்வி அமைச்சர் திரு சுப்பிரமணியம் அவர்களை வாழ்த்துகிறோம். தமிழ் அன்னைக்கு அரியாசனம் அளித்த காவிரல் ஆட்சியைப் போற்றுகிறோம்.

தமிழை ஆட்சி மொழியாக்கிய செய்தி கேட்டுத் தமிழ் மக்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சிக் கடலில் மிதக்கிறார்கள். பொன்னி நதி பொங்கிப் பிரவலிக்கிறது! பொருளை மலை பூரித்து நிற்கிறது. இல்லையென்பதி ஈடராஜப் பெருமான் களிமடம் புரிகிறார். சங்கம் வளர்த்த சோமசுந்தரக் கடவுளும், மதுரை வீரட்டி அம்மனும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியில் திளைத்து நிற்கிறார்கள். முத்தமிழ் வளர்த்த லுவேந்தர்களும், கம்பரும், வள்ளுவரும், வ. உ. சி. யும், பாரதியும், திரு வி. க. யும், கவிமணியும் வான வீதியில் வந்து வின்று "வாழ்க தமிழகம்!" "வாழ்க, தமிழ் மொழி!" என்று வாழ்த்துகிறார்கள்.

தமிழ் கூறும் எல்லாவற்றுக்கு ஆதிமொழியான தமிழை நதி அருளிய கடவுளான ஸ்ரீகணபெருமானுக்கு மற்ருரு பெயர் சுப்பிரமணியம் அல்லவா? நீதி அமைச்சர் திரு சுப்பிரமணியம் தமிழை ஆட்சி மொழியாக அறிவித்திருப்பது ஸ்ரீகண கடவுளே மகிழக் கூடிய செய்தியாகும்.

கூடந்த 20க் தேதி' விழாழக்கிழமை அன்று அன்னாமலை மன்றத்தில் பேராசிரியர் கல்வியின் 'அலை ஒசை' பாராட்டு விழாவில் கலந்து கொண்ட கல்வி அமைச்சர் இந்தச் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அறிவிப்பைக் குறுகலெத்டன் வெளியிட்டார். அப்போது மன்றத்தில் கூடியிருந்த தமிழ்ப் பெருமக்கள் இந்தத் தேனினும் இனிய செய்தி கேட்டு மண்டபமே அதிரும்படியாக ஐந்து நிமிஷ நேரம் அலை ஒசை போல் தொடர்ந்து ஈரகோஷம் செய்து ஆரவாரித்தார்கள். மெய்ம் மறந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் கொரிந்தார்கள்.

இதே செய்தியை மறுதினம் நீதி அமைச்சர் சட்டசபைக் கூட்டத்தில் அறிவித்து மசோதாவாகவும் வெளியிட்டுள்ளார். மசோதா கூடிய விவரத்தில் சட்டமாதிக் காரியத்திலும் ஈடுபெறுவதற்கான ஏற்பாடுகள் துரிதமாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

தாய் மொழிப் பற்று இவ்வீல யென்றால் நம் புராதனமான கலைகள் செழிப் படைவது தடைப்பட்டுப் போகும். தொன்று தொட்டு ஒங்கி வரும் இலக்கிய வளர்ச்சி குன்றிப் போகும். நமது இன்பத் தமிழ் மொழி வளம் பெற முடியாமல் வின்று விடும். அன்னிய மொழி நம்மை ஆண்ட காலத்தில் தமிழும், தமிழ்க் கலைகளும் நமது ஒப்பற்ற இலக்கியச் செல்வங்களும் வாழ்வற்றுக் கிடந்ததை நாம் மறந்து விடவில்லை.

எனவே, அடிமை வாழ்வு அகன்ற பிறகு, ராஜ்யங்கள் சீரடைந்த பிறகு அந்தர்தப் பிரதேசங்களின் மொழிக்கு அரசியல் அந்தஸ்து ஏற்பட வேண்டியது இன்றியமையாத காரியமாகும். அந்தக் காரியத்தைத்தான் இப்போது நமது காவிரல் ஆட்சி செய் திருக்கிறது. சில தினங்களுக்கு முன்னால் நமது நிதிமந்திரி தமது பட்டெஜட் பிரசவ்

கீஸினியும் கீடவுளும்

சுந்திரப் புகழ் பெற்ற ஆக்ரா நகரிலே நமது அருமைத் தலைவர் ராஜாஜி அவர்கள் சுந்திரம் புகழ்க் கடைய ஓர் அகிய கொற் பொழியை சிசுத்தி புள்ளார்.

பாரத நாட்டில் சித்தரிசுத் திறம் படைத்த பெரியோர்கள் அங்குளரையும், ஒரு கணம் நிறுத்தி வைத்து. "அபிதா, எதிர்காவதெய் காணப்போகும் காட்சியைப் பாருங்கள்!" என்று கட்டிக் காண்பித்திருக்கிறார்.

சமீபத்தில் ஆக்ரா சர்வ கலாசாலை பட்ட மணிப்பு விழாவில் ராஜாஜி புரிதலுள்ள பிர சங்கத்தை தெய்வர்கள் பத்திரிகைகளில் படித் திருப்பார்கள். "இன்று தேசம் போகிற யோக்கைப் பார்த்தால் எதிர்காவும் அங் களைய நம்பவடியாக இருக்குமா என்று என் னத் தொடர்ந்தது. இதைப் பற்றி எனக்குப் பெரும் கவியாக இருக்கிறது. சாதாரண லாமர் மனிதன் விடச் சற்று அதிகமாக அறியும் கவியும் பெற்றவர்களெல்லாம் பணம் சம்பாதிப்பதிலேயே கண்ணும் கருத்து மால் இருக்கிறார்கள். எத்த முறைமைக் கையாண்டாலும் பரவாயில்லை, பணம் சம்பா தித்தால் சரி என்று எண்ணுகிறார்கள். இந்தத் தவறான வாழ்க்கை வட்சியம் பாதாதென்று அவட்சிய புத்தியும் அகம்பாவமும் நானுக்கு நான் அகிரித்துக் கொண்டே போகிறது" என்று கூறிவிடுக்கிறார்.

இந்தக் கவியுக்கிடமான நிலைமைச் சமா சித்தப் பண்ணிக்கடங்களில் மத போதனை செல்வதுதான் வழி என்று யிக அழுத்தத் திருத்தமாகக் கூறிவிடுக்கிறார்.

"மதபோதனைபற்ற கவியி முறைதானே இது காறும் பவிசுறு வத்தோம்? நாம் என்ன கெட்டு விட்டோம்?" என்ற ஸயம் விவருக்கு ஏழலாம்.

ஆனால் அன்று அடிமைபுற்ற பாரத நாட் டியை சுதந்திர தேவிக்கு அற்புத பூண்டு நடத் தது. காத்தி மகான் காட்டிய அற்புதியிலே சென்று மகத்தான தியாகங்கள் புரிந்தார்கள்.

ஆனால் சுதந்திரம் என்பது எல்லாம் பார்த்தக் கடைய பொருளா? கையால் தொட்டு உணரக் கடைய பொருளா? உணர்ந்திக் உணரக்கடிய ஒரு நிலை. அந்த வட்சியத்துக்காகத் தவிரை மறந்து, கவனத்தைத் துறந்து அற்புதமாக மனித உன்னம் தொழிற்பட முடிந்தது. அந்நால் உணர்ந்தை உயர்த்தக்கடிய உயரிய வட்சியமாகக் சுதந்திரம் விளங்கியது!

இன்று அந்த வட்சியம் என கடிகிட்டது, சுதந்திரம் பெற்று விட்டோம். ஆனால் நம் உணர்ந்தை உயர்த்தக் கடைய, மகத்தான தியாகங்கள் புரியக்கடிய வட்சியங்கள் இம்மள ததனால் நாம் வெறும் கவனவாதிவாதி மிருக மானி விடுவோமோ என்ற பயங்கரமான நிலை யில் இருக்கிறோம்!

இந்தப் பேராபத்திலிருந்து மனிதரிசுத் தடுக் கக் கடையது தெய்வ பக்திதான். சுதந்திரப் போராட்டத்திலே கடுபட்டு அருத் தியாகத் தினால் உயர்ந்த பாரத தேசத் தலைவர்கள் தங்கள் நாட்டு எதிர்காவ மக்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய பெரும் கடமை யிருக்கிறது என்று தக்க சமயத்தில் ராஜாஜி மிக்க வன்மை வாகக் கட்டிக் காட்டி விடுக்கிறார். ராஜாஜி யின் ஆக்ரா பிரசங்கம் தலைவர்களுக்கு ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது.

"மனதில் பதியக்கூடிய பாடிய பருவத்திலேயே நமது இளம் சிசுவர்களுக்கு பக்திமார்க்கத்தைப் புகட்டி வளர்த்தால் தேசம் முன்னேற்ற மகடையும்" ராஜாஜி

* சந்தே அவாடமீயின் திங்களுத்திவ மகாராட்டிக்குத் தனம தாத்தம் திருத்திமீயுக் கப்பிரமணிய பீண்டி அவர்கன் பிரத்திபெத்த நாதம்வா வித்தவா. காலத்தொன்ற திருவாவடுதலை ராஜரத்தினம் பீண்டியிடம் மிகவும் தெருக்கிப் பழகியவர். தினச உடை ரஜாதிவின் தினாவதற் வித்தத் திறமையிற் பெரு மதிப்பு கோண்டவர். உரைத்த தொதியைப் பற்றி அவர் எழுதியுள்ள திக்கட்டுரைமைய திங்கோ வெளிக்கு வதின் பெருமை அடைகிறோம். —ஆடுகிபர்

இலச உலக ஜோதி

சங்கத் தோத்தித்துக்கிழங்கு கப்பிரமணிய பீண்டி

நா தம்வர வித்தவா திரு ராஜரத்தினம் பீண்டி காலமாமா செய்தி கேட்டவுடன் அந்த அறிச்சிவைய என்னும் நாய்கினை ஹடிப்பிவின. திரு பீண்டி அவர்களை நான் சிறு பிரமயம் முத்தவொண்டே அறிவேன். அப்பொழுதி விருத்தே அவருடைய வாசிப்பு மிகவும் பிர மிக்கக்கடியவதாய் இருந்தது. கருதியோடு சேர்த்து பாடுவதும் கருதியோடு சேர்த்து வாசிப்பதும் சாதகத்தில் வரவேண்டிய அம்ச மாகும். ஆனால் தமது பீண்டி அவர்கன் நாத கரம் எடுத்து வாசிக்கத் தொடங்கி விட்டாக் கருதி தானாவே பீண்டி அவர்களின் வாசிப் பில் வந்துசேர்த்து கொள்ளும். அத்தகைய கருதி உத்தம் அவருடைய வாசிப்பில் இயற் தவையாகவே அமைந்திருந்தது. அவர் வாசிப் பில் வாய்த்திருந்த நாத விமரிசையும் தனையு முறையும்கூடும். கமல் பொழியும்கூடும் அநி வேகமான பிருக்கல்களும். உவர உத்தமும் சேர்த்து மனத்ததைக் கவர்ந்து இருந்தன.

திரு ராஜரத்தினம் பீண்டி அவர்கன் தோடியவையும் இன்னும் சில ராகங்களி யும் அநாவாசனாகவும் அநி விமரிசையாக வும் வாசிப்பார்கள் என்று சிலர் எழுதி இருப் பதை என் மனம் ஒப்பவில்லை. பீண்டி அவர்கன் தோடியவையும் இன்னும் சில ராகங் களையும் வாசிப்பதைப் போயிவெ எய்கா ராகங்களையும் விமரிசமாகவும் உயர்வாகவும் வாசிக்கும் ஆற்றல் பெற்றவர். அவருடைய ராக ஆலாபனங்கள் பலவற்றை நான் கேட்டு அனுபவித்திருக்கிறேன். நாவீந்து வருஷக் களுக்கு முன் ஒரு சமயம் அவர் சும்பகோணத் தில் ஒரு கச்சேரி செய்தார். அந்தச் சமயமில் ரகிகர்கள் பலர் கூடி அவருடைய அபூர்வ வாசிப்பைக் கேட்டு மகிழ்ந்து கொண்டிருந் தார்கள். தானும் அந்தக் கச்சேரியைக் கேட்டு ரசித்துக் கொண்டிருந்தேன். கல்யாணி ராக ஆலாபினை இப்பத் தேவ்மாரிபாகப் பொழிந்து கொண்டிருந்தார். விஸ்தாரமாக

சில மாதங்களுக்கு முன்பு திருவாவடுதலை திரு க. என். ராஜரத்தினம் பீண்டி அவர்கன் 'கங்கி' கல்யாணத்துக்கு விஷயம் செய்து ராஜாஜி அவர்கன் முன்விளையத் தாதம்வா தினச விருத்து அளித்தார். அப்பொழுது 'கங்கி' கல்யாணத் தினமும், இன்னும் பக சங்கேதப் பிரஸாதமும் சாஸ்காலமும் கூடியிருந்த நாதம்வர கங்கையத்தியின் நாத வெவ்வத்தின் மூழ்கித் திணர்ந்தனர். ராஜாஜி அவர்கன் திரு ராஜரத்தினம் பீண்டிக்குப் போனதுகூட போர்த்திப் பாடிக்வுந்தி. ★ ★

ஆலாபினை செய்து கொண்டிருந்த பீண்டி எட்டென்று ஆலாபினைவைக் கேட்கிறமே முடித்துக் கீர்த்தனை பாடு வதற்கு ஆவத்தமாகார். ரசி கர்களோ கல்யாணி ஆலா பினைவின் ஆனந்தத்தில் மூழ் வித் திணர்ந்திருந்தார்கள். ராக ஆலாபினை முடித்து கீர்த்தனை ஆரம்பமாகப் பொழிந்து என்னும் சூட்ச மத்தைச் சந்தே துட்பம் உணர்ந்தவர்களே அநி ய முடியும்.

"ஆலாபினை ஆனந்தமாக நடக்கட்டும்; கீர்த்தனைக்கு என்ன அவசரம்? ரகிகர்கள் தங்கள் ஆலாபினைவிக் மேல் மறந்து போயிருக்கிறார்கள்" என்ற விஷயம் திரு ராஜ ரத்தினம் பீண்டி அவர்களின் காதுக்கு எட்டியது. அன்று அவர் வாசித்த கல்யாணி அங்கனாவு அற்புதமாகிருந் தது. கல்யாணி ராகமே பெருமைப் பட்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் வடிக்கும்படி இருந் தது. பீண்டி வவர்கனின் பிரிவினும் ராகங்கள் அநாத் தமே பெருத்துவர் அடைத் திருக்கும் என்பதில் எனக்கு ஒரு மாத்திரை அளவுகூடச் சந்தேகமில்லை. ★ ★

இந்தப் பண்டுகை நாட்களில் அழகுக்கும் சிக்கனத்துக்கும்

சிக்கனத்தையும், வசம்பையும் சேர்த்துக் கொடுப்பது கோ ஆப்டெக்ஸ் ஆகட்கள்.

புடவைகள் - வேஷ்டிகள் - செக்குகள் -

ஷர்ட்பங்குகள் - கோளிரகங்கள் முதலியன.

கனரகப் பறிக்கும் வரிணங்கள், சம்பளக் கணக்குக்
கேரித்தியான கொடி - இதனையும் - அததுடன் சிக்கனமும்.

சென்னை ராஜ்ய கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கம் லிமிடெட்.

34/1-A, பாரதியாள் ரோடு, எம்மோர், மதுரை-5.

FZY-35-TAM

Zam-Buk

ஜாம் - பெக்
புள்ளபட்டு வலிக்கும்
கால்களுக்கு உடனேயே
இதமளிக்கிறது

விசேஷ பலனளிக்கும் ஜாம்-
பெக் உலகின் மகோன்னத
மான சுகுமக் கவிம்பு. ஜாம்-
பெக் சுகுமத் துலாரங்களுக்
குள் புகுந்து, நோயுற்ற கால்
தளசுக்குச் சமனமூட்டி, என்
மேற்படாமல் தடுக்கிறது.

தூய்-பெயர் இது? என்று
தெரியவராமல் காவல்
கொண்டிருந்ததையும்
உடனடியாக சந்தி
வரப்பட்டது.

கொழுப்புச் சத்து சேர்க்கப்படாதது
என்கா மருத்துவியோபாடுகளை மூடும் திட்டத்தை

Quesada, J. quesada@uakron.edu

தாதா & கம்பெனி
86, அடையப்ப நாயக்கன் தெரு
சென்னை - 3

[illegible]

9. ഗുണഭോക്തൃസംരക്ഷണ കമ്മിറ്റിയുടെ അംഗീകാരത്തിന് വിധേയമായി, താഴെ പറയുന്നവർക്ക് പ്രത്യേക പരിഗണന നൽകുന്നതിനായി:

...that a self-organizing system of solutions

* தமது ஓயிப் பணிப் பலரத்தின் அகப் சக்கரவர்த்தியின் நெருங்கியப் பட்டத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு வெளியே விரும்பிற்று இவ்விரும்பு. உலக சரித்திரத்திலேயே யிரும்பிட்டு என்னிடிக் கூடிய ஒரு சில பேரரசர்களில் முதல்வர் அகப் சக்கரவர்த்தி. அவர் பட்டத்துக்கு வந்த நானூறுவது ஆண்டு கிழா இம் மாதம் 26-ம் தேதி விமரிசையாகக் கொண்டாடப் பட்டது. இப் பேரரசின் குறுநியங்கள் நினைவு கூர்ந்து நாளும் தமது வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கும்! - ஆஸிரியர்

அகப் சக்கரவர்த்தி

இப்பொழுது வயது பதினாட்டு திரம்பி விட்டதா? அப்படியானால் தீயன், தமது ஆட்சி விஷயத்தில் உங்கள் விருப்பத்தைத் தெரிவிக்கலாம் என்று கூறுகிறது இன்றைய தமது பாரத சர்க்கார். ஆம், பதினாட்டு வயது திரம்பியவர்களுக்கெல்லாம் பாரத சர்க்கார் வேண்டுமென வழங்கி விருக்கிறது. யாத்தவர்கள் படியாதவர்கள், ஏழைகள் பணக்காரர்கள், ஆள்கள் பெண்கள் அவர்களுக்கும் வழங்கி விருக்கிறது. இதை உலகமே கண்டு அசைவீக்கிறது.

இதைவிடப் பேர் அகிலம் தாதுது ஆண்டு களுக்கு முன் திருந்தது. வேண்டுமென வயதுக்கூட எட்டாத. ஏன், பதினாட்டு வயதே திரம்பி விருந்த ஒரு சிவனாழ்வார் பாகவன் அரசு உட்கூறிய சிறி அமர்த்தான். பன்னிக்கூடத்துத் தாயாசனக்கூட மிக்காத ஒரு நிர்வாகி சிறு பாகவன் இத்தாட்டின் அரசு லாஜன். தம்மிக் கிறித்தவர் சிறி செந்தருத்திக்காரர்களின் லாஜ்க்குள். தமதுக் கிறிப்பியவாத அரசர்களின் பணியை வைத்துப் பெரிய சாமராஜ்யத்தைத் திரிதாட்டி, பின்பர் அக்பரேயல் அவர்கள் உள் எவ்வளவு செய்வார் ஆட்டி கொண்டாள்! ஆம், அக்பர் சக்கரவர்த்தியைத் தாம் கிறிப்பிரெயென்!

இன்றைக்குச் சரியாக நானூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் 1556-ல் ஆண்டு அக்பர் பட்டத்துக்கு வந்தார்! அவரை இன்றும் தாம் அன்புடனும் பெரு மையுடனும் நினைவு கூர்ந்து ஈழ்ந்துகொள்கிறோம்!

இந்த நானூறு ஆண்டு களில் இந்த நாட்டில் எத்தனையோ ராஜ்யங்கள் தோன்றி விருக்கினார்கள். அவர்கள் பெயர்கள் யாரும் அவ்வளவு வலத்துக் கொள்ள முடியாதவைத் தெரியவில்லை. ஆனால் அக்பர் சக்கரவர்த்தியை மட்டும் நினைத்துக்கொள் முன்னிலை நாம் அன்புடன் நினைவு கூர்ந்து வருகிறோம்.

இந்த நினைவை ஏன் என்று என்ற வேண்டிதான். அவரும் உண்மை மனத்தில் மேலோங்கி திரிந்து! பாரதியார் கூறியது போல், 'பல வேடிக்கை மனிதரைப்போல் வாழ்ந்து மாவாது' ஓர் அறிவுத் மயிதாராக அக்பர் வாழ்ந்து விட்டுச் சென்றதாகத் இத்தகர் காரணம் என்று தெளிவாகிறது.

கவிதையில் புகழ் உள் அழியும் தன்மைவது தான். ஆனால் அவன் உண்மையில் தொன்றுதான் அறிவுக் கருத்துக்கள் அறிவாத தன்மை கொண்டவன். அந்தக் கருத்துக்கள் கால வெள்ளத்தை எவ்வளவு காலத்துக்கு எதிர்த்துக்கொண்டு வர முடியுமோ, வாழ்ந்து அக் கருத்துக்கள் உலகுக்கு அளித்தவரின் பெயரையும் உலகம் நினைத்து நினைச் செய்கிறது. அதன்கட்கும் அக்பரின் பெயர் இதை நானூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும் நினைத்து நினைந்து.

கீழ்க்கருகும் வாழ்விக்கும் இடைப்பட்ட சிவனாழ்வார் பிரதேசமும், பஞ்சாப் மாகா ணம்தான் அக்பர் பட்டத்துக்கு வந்த

பொது அவருக்கு உரிய அரசை இருக்கிறது. ஆனால் பெரிய ஆப்கானின் தாம் முதல் நெருக்கி வக்கம்வரைவும், வடக்கே ஸ்ரீராம மலையிலிருந்து தெற்கே விக்கிபமலை வரையும் விரிவாக்கித் தரு பெரிய சாமராஜ்யத்தைத் தோண்டித் பெருமை அக்பர் சக்கரவர்த்தியே ஈழவரது.

அக்பர் கமர் தாம் தாண்டுகள் சிறும் சிறப்பு மாக ஆட்சி நடத்தியிருக்கிறார். இவ்வளவு நெருக் காகவும், ஆட்சி நடத்திய மன்னர்களும், இவ்வளவு பெரிய சாமராஜ்யத்தைத் தோண்டித் தம்மர்களும் உலகமேயே மிகச் சொற் பம்! அக்பர் சக்கரவர்த்தியினால் இது சாத்திய மாகிறது என்றும் அகர் தீக் காரணம் அவர் வீரர்களுக்குள் வீரராக

வும் அன்பர்களுக்கும் அன்பராகவும், சிந்திக்கும் வாதிதனத்தால் ஓர் வித்தம் சிந்தித்தவராகவும் விளங்கியிருக்கிறார்.

அகாபுரமடைய போர்த் திறமைகள், கண்டகன் பாகவும் ஒரு பேரவ சரித்திரமாகவும் ஆகியே, நாம் அவர் எவ்வளவு சிறந்த ஆட்போனராக விளங்கினார் என்பதை மட்டும் ஓரளவு நினைவு படுத்திக் கொள்வோம்.

சமீபத்திலே பாரத நாட்டிலே திகழ்ந்தவரும் புக் கவரவர்களும் பாரத மதத்திற்குக் முடிபாது, அனாதப் பார்த்தவர்கள் ஹிந்துக்களும் மூஸ்லிம் களும் உடனடிக்கு ஐத நுமைவாக வாழுவே முடிபாது. எல்லா தீயதும் ஒழிப்பார்கள். ஆகவே உண்மை இது உய்யும். இந்த நாட்டிலே ஹிந்துக்களும் மூஸ்லிம் களும் ஐத நுமைவாகவும் அகபுரமடைய பாகவும் வாழ முடியும் என்பதை உலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டியவர் அகபுர சக் காவரத்தி.

தலித்துக்கள் புனித கோத்திரம் களத்தியப் போக முடியாதபடி கடுமையாக வரி விதிக்கப் பட்டார்கள். சிந்திய வாத்தினர்கள் கென்று எங்கும் போகக் கூட முடியாமல் தலித் தவர், இதை அகபுர

சக்கரவர்த்தி உணர்ந்து ஹிந்துக்களுக்குப் புனித உலகங்களுக்குச் செல்லும் வரி கண்ட வாது என்று உத்தரவு பிறப்பித்தார்.

இதர மதத்தினர் பலாத்காரமாக ஹிந்துப் பெண்களை மணப்பதினா, ஹிந்துப் பெண்களின் உறவினர்கள் கிரியம்பயிந்தி அவர்களை மணத்து கொள்ள முடியாததோ தவறான பதை அகபுர சட்டாதிபராகக் கண்டித்தார். இந்தப் பரந்த பாரத நாட்டிலே பெருமளவு வாக வாழ்பவர்கள் ஹிந்து சமூகாயத்தினர் சேர்த்தவர்கள். அவர்கள் மனம் தோக தட்டிது கொண்ணக் கூடாது என்று தோக வித்த முதல் மூஸ்லிம் போரர் கட்டி, அதனுடையே அகபுர இன்று ஹிந்துக்கள் போற்றிக் கொண்டாடி வருகிற கை.

இவைய தவிர அவர் தரது பன்மைய தக ஸத்தராகக் கொண்டவர் ஒரு வித்த. ரஜ புத்ரவிரி மாஸ்லிம், அவர் ஆட்சியை வித்த திவச் சிந்தித்தவர்களையெல்லாம் செய்கவர் தோட்டம் என்று பிரசித்தி பெற்ற ஹிந்து.

சென்னை 'தேர்ப்பா'க ஸ்ரீமதி செல்வ ராஜா தியாகிசெய்திருந்திருந்த, அகபுர சென்னை சட்டாதிபரின் மெரீன காணலாம்.

நிலை சமீபத்தினாக ஏற்படும் தாலாகக் கிர்க்க முதலில் நிலங்களை அளக்க வேண்டும் என்று முதன் முதலில் கண்டவர் தோட்டம். அகபுர தான் தாலாகக் கிர்க்கப் பாரக நாட்டில் முதன் முதலில் அளந்து வரம்பு கட்டியவர்.

அகபுர சக்கரவர்த்தியின் தீவிர முனைவைப் பற்றி ஒரு அருமைபாண கதை வழங்குகிறது.

ஒரு ஹிந்து விவாபாரி கண்ட கைத்திருத்தார். அவருக்கு ஒரு அழகான மகள். அவள் கண்டலில் அமர்ந்து விவாபாரம் செய்து வந்தாள். ஒரு முஸ்லிம் விவாபர் அடிக்கடி கடைக்கு வந்து சாமான் வாங்கிக் கொண்டு இருந்தார். அவன் கிருதா மீசையும் பாரவையும் விழியும் பார்க்கும் அக்கை கடைக்கடியவராக இருந்தான். ஆனால் இந்தச் சப்பாங்கும் கடைக்காரரின் மகனாகவும் தப்பி வளரவர விரும்பு. அதன் காரணமாக தீண்டதோடு கடைக்கை உட்கார்த்து அவனுடன் போ அமர்ந்தான். இதனால் மற்ற வர்கள் கடைக்கு வருவது பெருமளவு தடைப்பட்டது. விவாபாரம் குன்றவத் தொடங்கி வது. இதைப் பார்த்த கடைக்காரர் சப்பாங்கிடம், "ஹா! தான்

கன் என் கடைக்கு வருவதை வித்திக்க கொண்டு சென்றேன். தீண்டை இப்படியே போல சென்றிருந்தால் என் விவாபாரம் படுத்தப் போக நான் பட்டினி கிடக்க வேண்டுமே!" என்று சொல்லிக் கொண்டார்.

இதைக் கேட்ட சப்பாங்குக் கொபம் கத்துகிட்டது "என்னவா வர வேண்டாம் செவ்வம்!" என்று கத்தியை கருவி அவர் கையைப் சேல் கிட்டான்.

ஹா! இந்த கருக்கை தீவிபிவிடம் கொண்டு போனார்கள். தீவிபி மூஸ்லிம், அவர் தோகவப்பட்டவன் ஹிந்து என்று கெரித்து தண்டிப்பை மிகவும் தீவிரமாகக் கிட்டார். அதாவது ஒரு செவ்வை எடுத்து விடிக் குத்தி அதில் வரச் செல்ல வேண்டும் என்று சப்பாங்குக்கு தண்டனை விதித்தார்.

இவையெல்லாம் அவர் சக்கரவர்த்தியின் கை உலகத் தட்டியது. அவரது உள்மன துபித்தது. தீவிபினைச் சொல்லியது. அந்த முஸ்லிம் தீவிபினை வாய்ந்தார்: "ஒரு ஹிந்து ஒரு முஸ்லிமைக் கொன்றும் என்ன

தண்டனை விதிப்பீர்கள்?" என்று கேட்டார் அப்பர் சக்கரவர்த்தி.

நீதிபதி "அந்த மனிதன் பெரும் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும். பெரிய தொகை அபராதம் செலுத்தவேண்டும். கடும் தூண்டுகைக்கு ஆளாகப்படுவான். கடைசியாக மரண தண்டனை விதிக்கப்படும்" என்று

இதைக் கேட்டதும் அப்பரின் சீர்தம் பன் மடங்காசு கிட்டது. "அப்படியானால் நிர்த்தக் கனக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் தண்டனை விதிப்பதில் இந்தப் பாரபட்சம் ஏன் காட்டுகிறீர்கள்? பெரியவர்கள் 'கொள்க' செய்தவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுதான்" என்று நீதிமன்ற வருத்திருக்கிறார்கள் அவ்வளவு? ஒரு நீதி பதவியின் முஸ்லிமியில் தீராயும் கேட்க ஒருவன் வந்தால், வந்தவன் வாராயினும் அவனுக்கு நிலாயமெல்லவரை வந்தவன் வேண்டும்? நீங்கள் செய்துள்ள அநியாயத்திற்கு உங்களிடம் சிங்கத்திற்கு இரையாகக்கூடவேண்டும். ஆனால் நான் அனைத்துச் செயல் விதும்பிவினே. உங்கள் பாரபட்சத்தைக் கழுவி மெக்காவிற்கு ஒருங்கே! இத்தப்பக்கார நிரும்பியே மார்க்காஜீர்கள்!" என்றாராம்.

அப்பர் சக்கரவர்த்திக்கு எழும்பு படிக்கத் தெரியாது. ஆனால் அவரைப் போன்ற அறிவாளி இடைவரது!

செல்வத்துன் செவ்வம் செவிச் செல்வம்
செல்வத்துன் எல்லாம் தலை

என்றார் வள்ளுவர். அவர் கூறிய தலைவாய செல்வத்தைப் பெற்றவர் அப்பர். பல மொழி அறியுரக்கிரவும், பல மதங்களை ஆராய்ந்தவர் தலையும் தமது ராஜசபைக்கு வரவுவரத்துச் சர்க்கரைகள் புரியச் செய்து கேட்டார். இந்த மேலேற ஒரு மண்டபத்தை எழுப்பித்திட்ட தார். கோவாவிலிருந்து மூன்று விரிச் சைத தலைவர்தான் வரவழைத்துக் கிறித்து மதக் கோட்பாடுகளைக் கேட்டு உணர்ந்து கொண்டார். இப்படியே எம்மையும், புத்தமதம் கொள்ள ஆங்குள் மதம் எழுவிய மதத்தினரின் கொள்ளுகக்கிடக் கேட்டு அறிந்தார். சும்மாவா பல மதத்தினரின் கோட்பாடுகளைக் கேட்ட தாலே எக்கா மதங்களும் ஒரு உண்மையைத் தான் அறியின்றன என்ற முடிவுக்கு வந்தார். சர்வமத சமாத மார்பாமைக்கு "இஸ் இலாஹி" என்ற பேராக் கேள் காட்டினார்.

அப்பர் காவத்தின் தந்தி, பாரகே மொழி, சமயவிரும்ப மூன்றமே செவ்வாக்கு பெற்றிருந்தன. ராமாவணம், பாரதம் முதலிய காவியங்களைப் பாரகே மொழியில் மொழி பேராக்ஷம் செய்தார். அவர் இதற்கும் தறுவரலிக்கு அகரது புத்தகங்கையில் 24,000 நூல்கள் இருந்தன எனும். அப்பரின் அறிவுப் பரி எத்தனையதோ இருந்திருக்க வேண்டும் என்று ஊகித்துக் கொள்ளலாம்.

அப்பரின் ஆர்தான இறைக் கலை விதவா லுத்த தாண்டனை விளங்கினார். அவர் காவத் திததாய் லித்தி மொழியில் அற்புத காவியங்கள் செய்த துணிதானார். குரதானார் முதலிய பத்தமணிகள் வாழ்த்தார்கள். இதி விருத்தே அவரது காவத்தின் தாட்டில் எக் கூறவு மயிழ்ச்சியும் எத்தொகையும் நிலவின் ஒப்புகை ஊகிக்கலாம்.

அப்பரது திவத்தாய், எவ்வளவு பெரிய அரசர், எவ்வளவு ஸீமையாக வாழ்த்தார் என்ற திவதுதான் மேலோங்கி நிற்கிறது. அவர் புறம் மக்களில் இப்ப வாய்வுக் காக எவ்வளவு பாடுபட்டார் என்பதையும் திவக்காமலிருக்க முடியாது.

வித்த மாதானைப் பட்டமெடுவராக் கித் கொண்டார் வித்தக்கிளப் போம் ஒன்பொரு சமயம் செத்தித்த திவையிட்டுக் கொண்டார். ஆனால் அதே சமயம் முஸ்லிம் சேத மானெ ருர் ஆன் ஸ்பிரித் கட்டிப்பாடியே திவ லறவாமல் ராஜாக்கம் செய்தார்.

பேராக்ஷித் தாய் பெற்ற செவ்வி கலிவ கிளவுக் சிவமமாக அப்பர் சக்கர வர்த்தி "பத்தபுரிக் கிள" என்போர் தகவர எழுப்பினார். அங்குள்ள அரண்மனை இடமும் உரை அலுவலையில் முஸ்லுமத் கிளத்த வகுவினது. மேல் தாட்டியிருந்து வருபவர்கள் எல்லாம் அந்த அரண்மனையை நிர்வாகித்த கட்டடக் கலை வந்துவரக்கினை திவத்து திவத்து விவக்கின்றனர்.

அப்பர் சக்கரவர்த்தி அடக்கம் செய்யப் பட்ட பகுதியும் புனித எத்தமமாக விளங்கு நெத பண்ணிவிக் கண்கொள முஸ்லிம்கள் ஆனவிதோறும் அகமதித் துயில் புரியும் அப்பர் சக்கரவர்த்திக்குத் கங்கல் வணக்கம் செய்ப் பத்தியோடு எத்துத்திவிட்டு வருகிறார்கள் அவர்களுடன் நாயும் செத்துக் கஞ்சலி செலுத்துகிறோம்.

PARKSON'S
PLAYING CARDS

சிறந்தவை

பார்க்ஸன்கள்
கட்டிட்டு விடுவோர்
விவாதிக்கத் து
கலித் துததார்.

செவ்விக் பல் கட்டிக்கலிவிவாதுதல்,
எழுவர்ப்பாதுகம் புதமம் துக்குவதல்,
இருப்பிதோடு கலிவாக்கித் துக்கதார்.

பார்க்ஸன்கள் பிரின்ஸ்டன்

செவ்விக் செவ்விக், 138, செவ்விக் செவ்விக், பார்க்-1

10 க்கு 20 க்கு

15

30

தந்திரமில்லை; தந்திரமில்லை; ஆனால் உண்மை. இன்று தேசிய சோசியலிசம் பற்றி ஏங்கலில் பத்து ரூபாய் முதலீடு செய்தால் பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கான பதிலாக் ரூபாய் கிடைக்கிறது. மேலும் உபகரணங்களும் பத்திரமாவியுள்ளது. என் வட்டிக்கும் சர்க்கார் உதவியளவும் அளிக்கிறது.

• இரண்டு அலுவலர்கள்.

இந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ்க் காலமான திட்டங்களை விவரவேற்றவும் காட்டு மக்களின் வாங்குகாத தரத்தை உயர்த்தவும் உலகம் சோசியலிசம் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. நீங்கள் வட்டி பெறுவதுடன் கூட காட்டு கட்டத்திலும் பங்கு கொள்கிறீர்கள். அத்துடன்

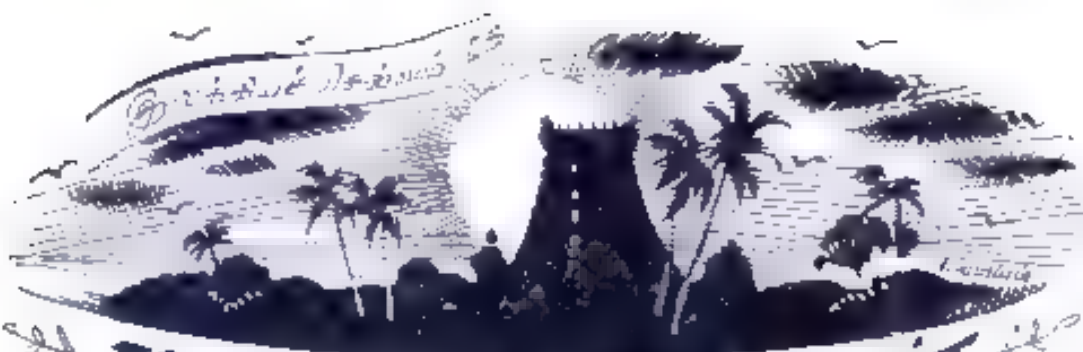

நவீன இந்தியாவை நிர்மாணிக்கத்

திரும்புபவியிலும் தேசம் கொடுத்தவர்களாகியோம்.

விவரங்கள் மற்றும் அம்மை குறியீடு செய்வதற்ற்யுள்ள கட்டுரைகளுக்கு எழுதும் தேச சோசியலிசம், சிவன், அம்மை எழுதும் தேச சோசியலிசம், அகலர்.

24.10.1954

மார்கழித் தீங்கள்

பொலிபுன் அ. சீவாசராகவன்

மார்கழி மாச இரவு. விடியற்கால வேளை. சதுர்த்தசி சத்திரன் அப்போது தான் மறைந்தான். பனி மூட்டத்துக்குள், எங்கிருந்தோ சரேலென்று வந்து, இருள் விழுதுகள் அடர்த்தன. தென்னத் தோப்பிலிருந்து, 'உதயம் வந்திருது' என்று கூப்பிட்டுத்தான் குரல் கொடுத்தது. இந்த எச்சரிக்கையைக் கேட்டுத் தாழை என்னவோ, சிழ்வானிட வேள்ளி முனைத்தது. இருள் சிலிர்த்தது. அந்த மங்கல ஒளியில் பனியும் இருளும் அக அகையாயிப் புரண்டன.

வருஷத்தோறும் தடைபெறுகின்ற மார்கழி நாடகத்தின் ஒரு காட்சி இது. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன், விக்கிப் பத்திரி என்ற மாரிப் பெண்ணொருத்தி இதைக் கண்டாள். உதயம் வந்திருது என்று தன்னைத்தான். இந்தாதுர் என்னவோ, என்ன இருள்! இதைனா. இதன் திடீரென்று அசைந்து வந்திருவதுமா? இப்போது அமைதியைப் சர்க்கட்டாய் தோக்கித் தெனும் எதையோ தோக்கிவிடுத்து, தோட்டி வேளாண் ஷன் சர்க்கட்டை அரவா? இருட்டிலே பாபவந்து வருகிறது. அது

படுகின்றன. இதற்குள் புழக்கடைத் தோட்டத்தில் 'செங்குளநீர்' வாய் தெழித்து ஆம்பல்வாய்கும்பி, இருக்கும். ஆம், உதயம் தெருங்குமிருது. இதோ, மறுபடியும் "ஹரி" என்ற நாம சீதம்.

ஆனால், ஹரி எங்கே இருக்கிறது? உலகத்திலா, இந்த மார்கழி இரவிலா, வருகின்ற உதயத்திலா? பார்க்குமிடம் எங்கும் நீக்கமற நிறைகின்றன. அவன் விஷ்ணு, சர்வ விபாபி. எங்கும் நிறைந்தவன். என்ன நூனியர் பேசுவது உண்மையானால், எனக்கும் அவன் புலப்பட வேண்டாமா? உள்ளத்தில் ஆழத்தில் அவனைத் தேடவேண்டுமோ? எங்கே தேடினால் என்ன, இருட்டிலே, தேடித் தேடி என்னைக் கண்டிவிட முடியும்? இந்த மார்கழி இரவு கழிந்தது. அதன் இரவு விசுவகிருது. உதயம் வந்துவிடும். அது போகவே, இறைவனின் காலர வேளாண்மைக்குக்கும் என் அநியாயம் இருக்கா கழிந்து விடுமா? நான் உதயம் வந்தா?

தெய்வமாக ஒருகிருது அந்தப் பெண்ணின் சித்தை. அதுது பார்க்கிறேன், தெரிகுதுபார்க்கேன், நூறு அவன் உரு

வகளைக் காட்டவில்லை, அந்த சரீரே என்று எங்கே அப்பாய் தர விட்டே ஆனால் எனக்கு அவன் மீடல் திராய் பெருங் காதல் புரையி விட்டது. என்று வருவான் தருணிகள் அவன் வருகிறான் என்றுதான் பாடுகின்றனவோ?

காலை எழுந்திருந்து
கீழ் குருவிக் கணங்கள்
மூலம் வடிவோவீ
மருப்பாடுதே
பெய்க்கமகோடு?
வந்து, என்னைத் தழுவி, முழு வதும்

என்னை ஆட் கொண்டு, என் உத்தமப் புறமும் அவனையாகச் சுற்றிச் சுழன்று போக மாட்டாது?

அழகுப் தொழிறும் உதக்காட்டும்
அஞ்சேக் கெழும் அயக்குதலும்
தழும் முழிப்புதல் கெழும்
உதறிச் சுழன்று போகாமல்.

[அழகுப் - அருந்தம்; தொழிறும் - தொழிறுதல்; உரு - உருவம்; அஞ்சேக் - அஞ்சுதல்] 'என்ன செய்வேன், என்ன செய்வேன்' என்று தவிக்கிறது அந்தப் பெண்.

பாவை நோன்பு

இந்தத் திருணத்தில், வேறு ஒவ்வொரு சில, அவள் காதில் விழுவினதன். ஊரிலே கண்ணிப் பெண்கள் மெய், பாவை நோன்பு நோற்க என்னவி, நிறு கட்ட மாக்கக் கூடி, பாடிக்கொண்டு தெருளியே வருகிறார்கள். அது அந்தக் காலத்து வழக்கம். 'தைத் நீராடல்' என்ற பெயராலும் இந்த நோன்பு வழங்கி வந்தது. கலியாணம் ஆகாத பெண்கள், நிறைந்த கணவர்தம்மக்கு வாய்க்க வேண்டும் என்று, விஞும்பி, அந்த விருப்பம்

படேறுவதற்காக, இந் த நோன்பை நோற்பார்கள். அன்று மார்கழிப் பெணர்ணமி, நோன்பு தொடங்குகின்ற தான். நோன்பு முறைப்படி, விடியற் காலத்தில் நீராடுவதற்காகப் பெண்கள் பாடிக்கொண்டு போகிறார்கள். போகிற வழியில், அங்கங்கே வீட்டு வாசலில் நின்று, உள்ளே தூங்குகின்ற தமது கோழிகளை எழுப்புவதற்காகக் குரல் கொடுக்கிறார்கள். பாடுகிறார்கள், பரிகாசம்

செய்கிறார்கள். கலகலவென்ற சிரிப்பு, பாட்டு. 'அடி, தூக்குழுஞ்சி, எழுந்திரு' என்று உரிமையோடு செய்வும் ஏனாம், கைலகமற்ற இளமைப் பருவத்தின் தும்மாளி—இவையெல்லாம், 'அறிவாமை இருள் விளதி, இறைவனைக் காண்போமா' என்று ஏக்குகின்ற அந்தப் பெண்ணின் காதில் விழுகின்றன. அவள் எண்ணுகிறாள்: 'உகலிக் உள்ள யாராவது ஒருவரைக் கைலகமப் பெறுவதற்கு இவர்களைப் போல நோன்பு நோற்பதில் பயன் என்ன? என்னும் முடியாது, அம்மா. 'மாண்டவர்க்கென்று பேச்சுப் படிக்காழலிக்வேன்'. அவளை மக்கலா, ஒப்பற்ற அந்த ஒருவனையல்லவா, இந்த உயிர் மணக்க வேண்டும்? பெண்ணைக்குப் பெருமை தரவல்லது அதுவல்லவா? என்னை ஆளுகைய இறைவன் கேசவ நம்பியின் மனைவியாக அவள் காணவகுடுகின்ற பாக்யம் அல்லவா பாக்யம்?

பெண்ணையத் தீர்ப்புடத்து
ஆக்கும் வண்ணம்
கேச நம்பியைக் காக்கியுப்பாள்
என்னும் இப்பேறு.

இதுவல்லவா பெறு?

'ஆனால் அது கிட்டமா? அவகிலாத அவள் பெருமை எங்கே, இந்த மானிட உயிரின் சிறுமை எங்கே? என்னாலும் அவளுடைய கருணையும் அவகிலாதது தானே! அன்று ஆயப்பாடியில், இடைய ரோடு இடையராய் மாடு மேய்த்தது அந்தப் பேரருள்தானே! பாற்கடலைக் கடைத்த அந்தக் கைதானே வசோதை யின் கடைகயிற்றால் கட்டுண்டது? உலகங்கள் அனைத்தையும் சுரடியால் அளந்த அந்தத் திருவடிதானே பஞ்ச பாண்ட வர்க்குத் தூதாக நடத்த அடி? இறைவனுடைய எனிமைக்கும், நம் திணக்கு இதற்கி வந்து நம்மை அவன் அணைக்கும் அருமைக்கும் எக்கை ஏது? ஆயப்பாடிச்

சிறப்பில் ஒருத்தியாகப் பிறந்திருந்தால் 'கண்ணை என்னும் கருந்தெய்வத்தை' தேரிலேகண்டு, அவன் 'என் கரம் பற்றக் களித்திருக்கலாமே' என்று எண்ணுகின்ற அந்தப் பெண்ணின் உள்ளத்தில் மாயம் ஒன்று திகழுகிறது.

இப்போது விவிலிப்புத் தூர் தெருவை அரும்பும் உதவத்தின் மங்கல் ஒளியில் அவள் பார்க்கிறாள். அது கண்ணன் விளையாடிய ஆயர் பாடி யாகக் காட்சி அளிக்கிறது.

ஸ்ரீ ஷண்முகானந்தா பைன் ஆர்ட்ஸ் & சங்கீத சபா (Regd.)

சபா - மதுரை என்டேட் - பம்பாய் - 22

★

சங்கீத. நடன. நாடக விழா

தகவல் தரல் (D.V.)

4-1-57 வெள்ளி
மாலை 6.30 மணிக்கு

இரவு 8 மணிக்கு

5-1-57 சனி
மாலை 6 மணிக்கு

6-1-57 குவியல்
மாலை 6 மணிக்கு

7-1-57 திங்கட
இரவு 8 மணிக்கு

8-1-57 செவ்வாய்
இரவு 8 மணிக்கு

9-1-57 புதன்
இரவு 8 மணிக்கு

10-1-57 வியாழன்
இரவு 8 மணிக்கு

11-1-57 வெள்ளி
இரவு 8 மணிக்கு

12-1-57 சனி
இரவு 8 மணிக்கு

13-1-57 குவியல்
மாலை 6 மணிக்கு

14-1-57 புதன்
இரவு 8 மணிக்கு

15-1-57 வியாழன்
இரவு 8 மணிக்கு

16-1-57 செவ்வாய்
இரவு 8 மணிக்கு

17-1-57 சனி
இரவு 8 மணிக்கு

18-1-57 குவியல்
மாலை 6 மணிக்கு

19-1-57 புதன்
இரவு 8 மணிக்கு

20-1-57 வியாழன்
இரவு 8 மணிக்கு

21-1-57 செவ்வாய்
இரவு 8 மணிக்கு

22-1-57 சனி
இரவு 8 மணிக்கு

23-1-57 வெள்ளி
இரவு 8 மணிக்கு

ஸ்ரீ நியாகராஜ பூஜை

சபாவின் சங்கீத வித்பாலகா மாணவர்கள் ... பாட்டு

காஞ்சித்தி அருளுசலம் ... நாடகஸ்வரம்

தகவல் தரல் ... தகவல்

5-1-57 சனி மாலை 6 மணிக்கு சங்கீத விழா தகவல்

செம்மங்குடி ஸ்ரீவிவாச அய்யர் ... பாட்டு

சங்கீத நேரம் ... பாட்டு

மதுரை கல்விப்பள்ளி ... மிருதங்கம்

செம்மங்குடி அய்யர் ... பாட்டு

சங்கீத நேரம் ... பாட்டு

மதுரை கல்விப்பள்ளி ... மிருதங்கம்

செம்மங்குடி அய்யர் ... பாட்டு

சங்கீத நேரம் ... பாட்டு

மதுரை கல்விப்பள்ளி ... மிருதங்கம்

செம்மங்குடி அய்யர் ... பாட்டு

சங்கீத நேரம் ... பாட்டு

மதுரை கல்விப்பள்ளி ... மிருதங்கம்

செம்மங்குடி அய்யர் ... பாட்டு

சங்கீத நேரம் ... பாட்டு

மதுரை கல்விப்பள்ளி ... மிருதங்கம்

செம்மங்குடி அய்யர் ... பாட்டு

சங்கீத நேரம் ... பாட்டு

மதுரை கல்விப்பள்ளி ... மிருதங்கம்

செம்மங்குடி அய்யர் ... பாட்டு

சங்கீத நேரம் ... பாட்டு

மதுரை கல்விப்பள்ளி ... மிருதங்கம்

செம்மங்குடி அய்யர் ... பாட்டு

சங்கீத நேரம் ... பாட்டு

மதுரை கல்விப்பள்ளி ... மிருதங்கம்

செம்மங்குடி அய்யர் ... பாட்டு

சங்கீத நேரம் ... பாட்டு

மதுரை கல்விப்பள்ளி ... மிருதங்கம்

செம்மங்குடி அய்யர் ... பாட்டு

சங்கீத நேரம் ... பாட்டு

மதுரை கல்விப்பள்ளி ... மிருதங்கம்

செம்மங்குடி அய்யர் ... பாட்டு

சங்கீத நேரம் ... பாட்டு

மதுரை கல்விப்பள்ளி ... மிருதங்கம்

செம்மங்குடி அய்யர் ... பாட்டு

சங்கீத நேரம் ... பாட்டு

தகவல் தரல் - சங்கீத விழா - தகவல் தரல் - சங்கீத விழா

சபா கட்டிடத்தில் நடைபெறும்

செம்மங்குடி அய்யர், மதுரை, செம்மங்குடி அய்யர், செம்மங்குடி அய்யர்

சங்கீத நேரம், செம்மங்குடி அய்யர், செம்மங்குடி அய்யர், செம்மங்குடி அய்யர்

சென்னை கட்டிடக்கலை: அங்கத்தினர்கள் ரூ. 100/-, 45/-, 25/-, 15/-

அங்கத்தினர்களின் விருத்தி: ரூ. 100/-, 55/-, 30/-, 17/-

உங்களுக்கு உண்மையாகத் தேவைப்படும் ரேடியோ....

மாதல் 5165

A. C. மெயின்சுரூக்கு

மாதல் 5265

A. C. அல்லது D. C. மெயின்சுரூக்கு

இரண்டும் 5 வால்வுகள், 3 பேம்பாஸ்ட்

தீகா விலை ரூ. 205/-

“HIS MASTER'S VOICE”

எச். எம். வி. ரேடியோ மலர்களிடம் கட்டும் கிடைக்கும்

The Gramophone Company

தேனும்பேட்டை

(காங்கிரஸ் கமீட்டியை)

பெருட்காட்சியில்

அமைக்கப்பட்டது

எமது ஸ்பெஷல்

ஸ்டாலுக்கு

விஜயம் செய்யக்

கோருங்கோம்

★

டி. எஸ். ஆர்.

அண்டு கம்பெனி

கும்பகோணம்

பாவைய நோன்பு நோற்பதற்காகப் பாடிச் கொண்டு வரும் சிறுமியர் நந்தகோகுலத்துப் பெண்களாக மாறி விடுகிறார்கள். "அவர்கள் நிராடச் செங்கிருர்கள். ஆம், இறைவனுடைய கருணை வெள்ளத்தில் ஆழ்வதற்காகச் செங்கிருர்கள். வாரூன்கள், வாரூன்கள் அவன் அருளியே முழுகுவோம். ஆபரணங்களை அணிந்து செங்கிறீர்கள். பக்தி என்ற சிறந்த இழையை அணிந்து போகிறீர்கள். நீங்கள் தோர் இழையீர். இந்த ஆய்ப்பாடி எங்கும், கண்ணன் பிறந்து வளர்வதால், எல்லாச் செல்வமும் போங்குகிறது. அது 'சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடி' ஆகிவிட்டது. நீங்களோ 'செல்வச் சிறுமிகள்' ஆகிவிட்டீர்கள். இறைவன் உங்களிடையே வாழ்கிறானே அதுதானே செல்வம்? அதைப் பெற்று விட்டீர்கள். ஆனால் இதை எண்ணி இறுமாந்துவிட வேண்டாம். அவன் உங்களிடையே மகிழையாடுகிறான் என்பதனால் அவன் மகித்துக்கெல்லாம் மகத், பெருமைக்கெல்லாம் பெரியவன், நாமோ சின்னஞ் சிறு உயிர்கள் என்பதை மறந்துவிட வேண்டாம். இப்படி மறவாமல் இருப்பதே நாம் செய்ய வேண்டிய நோன்பு. இதை நோற்றால் அவனையே கணவனாகப் பெற்றுவிடலாம். பாடுங்களைச் அவன் கருணையை, இங்கே அவன் இறங்கி வந்தான். அவனுடைய ஆற்றல்

உடமேல் கொடுத்தோழிகள் தத்தகோயன்
 ஸாரமாக வாழ் வெடுத்தது. அவனுடைய
 திருமொழியில் சாநல் வாழ்ந்து பழந்து.
 உடமேல் கொடுத்தோழிகள் அவன் அழகு பெற்றது.
 அவன்.

என ஆர்த்த கன்னி வந்தேன்

ஆனால், அவன் காற்போன்று போனியன் ; உண்மையான, எளிதின அமைக்க கன்ருண். சூழலா தல்வா ? ஆகவே

தான் 'கார் போன்ற மேனி': அவன் வண்ணம் எம் வண்ணம். ஆனால் அவன் முகமோ கதிர் மதியம், ஒளி, கருநீள் இரண்டும் தவறாதது. அவன் கருணையால், அந்த ஒளி நமக்குக் கிடும். அவன்

தமிழக அரசு துறிகள்,

ஒப்பற்ற பரிசை தமக்கு அவன் தருவான். எப்போது? அவன் புகழைப் பாடிக் கொண்டு, அவரை இடையாலுது எண்ணுவின்ற தோன்பை நோற்றால். 'இன்று மார்கழிப் பெளர்ணமி. தம்முடைய பக்தி நோன்பு தொடங்குகிறது' என்று பாடத் தொடங்குகிறான்: மார்கழி திங்கள் மதிசைநந்த நஞ்சைத் தாடப் போதுள், போதுமே, தேசமழர். சிவசுந்தர் ஆய்ப்பாடிச் செவ்வ் கிறிபிடக் கடவேல் கோதித் தொழுகத் தந்தகோபக

ஏ.கே.சி. கண்ணி யோராத இளஞ்சிவம்
கா. பாரங்க மேலி கதிர்மதியம் பொய்

தாரமணமே தமக்கே பணர் தருவான்
பாடுநீ புதையுப் படித்து ஏன் ஓர் ஏம்பராவாய்.

‘ஏல் ஓர் எம்பாவாய்’ என்பது பாலை நோன்புப் பாடல்களை முடிக்கின்ற முடிப்பு. விக்விப் புத்தூர்ப் பாலை நோன்பு. கண்ணனோடு விரையாடி அதைப் பெருந் செல்வத்தில் தீளக்கும் இடைக்குவச் சிறுமியின் அன்பு நோன்பாக மாறி, இம் மன்னனுக்குத் துன்ப நோன்பு எனுருத்தி இளமையிலடத்தில் கொண்டு ஆரம்பிப்பது காதலை வெளியிடுகிறது. மெய்நூலானப் பாலைமீய் பல பக்கங்கள், அழகிய கருவிக் கவிதைவாகக் கண் முன்பே ஏறிகின்றன. இதைப் பாடினால் ஆண்டாய் என்ப பக்கிக் கவிஞர் அங்குளைய அறிகுமாவ பாடல்கள் சிலவற்றைக் காணலாம், வாருங்கள். (தொடரும்)

பிரசித்தமான அருட்கூடம்

— മിഷൻ, സ്വയംസഹായം —

காந்தி மண்டபத்தில்

மார்ச் 28-ம் தேதி வெளிவித்திருக்கும் டிரைட் 5-30 முனிசிபல்

திருவிழியியல்: பிரகாசித்தாராயன், தர்மபிரபுவுத்தியின் தலைமையில்
மேலாநாடு கலாபரிதாப (1988) - தமிழ்

தக்கையாபா வித்தியாசம்: முனையகம்—சாதார வித்தியாசம் மானவி
கமின் தாது: வக்து: மனத பாதாவம்

துறிகேதம்கள் : ஸ்ரீமதி செல்வம் திருநாதராயன், சாமநாம பதநிர்

பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தில் ராஜாஜி அவர்கள் கலந்து கொள்ளுகிறார்கள்.

இரண்டாவது சோகீரதர்

[ஐதழ திருப்]

இன்னதில் தோன்றும் உண்மையை உலக மக்கள் முன்வினாவில் அழுத்தமாக எடுத்துக் கூறிவந்தார். அது காரணமாகத் தம் முண்டைய வாய்க்கையிலே எத்தனையோ இன்னங் கியையும், துன்பங்களையும் அனுபவித்தார். இரேசன் நாட்டு வூலி சோகீரதர். அங்கு னடைய வாழ்வு ஒரு இலக்கியம். அவருடைய புனிதமான தியாகத்தால் மனித குலமே உயர்ந்தது. அவருடைய அறிவுரைகள் இவ்வாறுமே மனித குலத்துக்கு உதவ னதர வினக்காகக் கட்டிவிட்டுப் பிரசுரிக் கிந்தன. அப்படியே இரேசனா இப்போது உலகம் பெற்றிருக்கிறது. இரண்டாவது சோகீரதர் இவ்வாறுமே உயர்ந்தியோ வாழ்ந்தார். அவர் தம் மனத்தில் தோன்றும் உண்மையை அறிசாமல் உலக மக்கள் முன் வினாவில் கூறிவருகிறார். அந்த மகான் வீரத்த திவ விழாவை, ராஜாஜியில் துவக்கிவைக் கொண்டாடுவதும் நமது அரவினின் பார் பகரவையே போற்றிக் கொண்டாடுவதும்; மனித குலத்தின் உயர்வைக் கொண்டாடு கிறோம் என்றுதான் கூறிவரும்.

சூட்டத் 18-12-56 புதன் திவையன்று மலையாளப் பாக ரஜசனி சபையில் ராஜாஜி யின் அப்பாக்கள் அவருடைய எழுபத்தெட்டா வது துவக்கி விழாவை அறிமுகமாகக் கொண்டாடும் மகிழ்ச்சிகாரிகள். வெகுவெறு துறையி லுள்ள பிரமுகர்கள் பலர் ராஜாஜியின் அறி வையும் ஆர்வமும் அறமாரம் புழக்கம் வாய்வு வாழ்க்கையைக் கொண்டாடவேண்டுமென்று மக்கள் உற்சவம் குளிர்ந்தார்கள்.

ரஜசனி சபையில் அன்று கூடியிருந்த கூட்டத்தினர் போல் வரிக் காலத்தில் நான் எந்த ஒரு பாராட்டி விழாவிதும் கண்ட திரும்ப. கூடியிருந்த சபையினாரும் பத்திரியோ சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஒவ்வொரு வரும் ராஜாஜியிடமிருந்து அன்பும் மகிழ்ச்சிப் பத்திரம் பிரகடனம் கொண்டவர்கள். கூட்டத்தில் பேசிய பிரமுகர்களும் தியாகிகளும் வெவ்வேறு துறையில் பிரசித்தமானவர்கள் ஆனால் எல்லாவும் ராஜாஜியிடம் பத்திரியோடு மலையாளவியோடு தெருங்கிய பாதகவர்கள்.

கூட்டத்திலிருந்து ஸ்தலம் காங்கிரஸின் பொறுத்திருக்கி கொண்ட மகாத்மாவிற்குத் து லிமானத்தில் பதங்கவந்திருக்கிற அருமத்தியா சிறந்த சேகரத்தர். அங்கு ராஜ்யத்தின் துறையில் பத்திரம் பரிசுவர்த்த திறம்பட கமித் துப் புத்தி பெற்றவர். ராஜாஜியின் பாம பக்தர். அவருடைய உதவியைமீதும் அறிவிதும் அநாதையாக நம்பிக்கை கொண்டவர்.

அன்று விழாவில் பங்கு பற்றிச் சொத் தோழியை நிகழ்த்தியவர்கள் வெவ்வேறு துறையி ல் எழுபட்டவர்கள் என்று கூறினான் அல்லவா? அவர்கள் யார் யார் என்று

பார்ப்போம். தி. ம. கீ. சி. க. ப. சோமசுந்தரம், 'கயராத்' பத்திரிகையின் ஆஸிஸர் திரு வார கப்பாராய், சங்க சேனா சிறுமதி வெங்கடாசல லாக்ஷ், (இப்போது சென்னை துரத்தின் ஷேரிப்) கமிட்டராக் கழகத் திய வர் திரு. ம. பொ. விவரண பிரமணியார், தருமபார் ஆனந்தநாத் சேந்தக் திருப் பெருந்திரு சோமகத்தார் தம்பிரனம், தரும தந்திரம் திரு. சி. கே. சண்முகம், வரத் தத்திரி திரு. கே. மாலகப்பிரமணிய அய்யர், சென்னை ஆர்க்கி யோப் மத்தியாஸ், மாஜி ஷேரிப் ஆர். இ. கான்டக், சங்கத்தொண்டர் ம. என். ராமசாமி அய்யர், சேரம மருத்து விவாபாதி காமசத்த தாதா, மாஜி கபீர்ம போர்ட் துதி எஸ். வரதாச்சாரியார், மாஜி கைரோட்டி ரிப்பிட் பிச்சு, எஸ். கிருஷ்ண சாமி தாவுடு இயர்க்காரன்.

இந்தவ சமயங்களில் நமது தேசத்தில் ஏதேனும் தெருக்களையில் போது, பொது மக்கள் அது சம்பந்தமாக ராஜாஜியின் சேத்து ஏதாவது சம்பந்தமே ஊக்கத்தோடு கவனிப்பது கருக்கம்.

பி.வி.ஜி. கழகத்தினருக்குத் தீவிர விளக்கக் கூறியது என்று ராஜாஜி கூறும் போது, "திவா ராஜாஜி இப்போது மத்திய சர்க்காரில் உதாராக் மத்திரியாக இருக்கிறார்" என்று என்ன விருத்தம் படுவார்கள். "சூயெஸ் விவகாரத்தில் சீர்திருத்தம் பற்றி பகட்ட வேண்டும், காமசெய்க்கிறிருந்து இத்தியா விவகாரம் பற்றித் துறையி வறி" என்று அவர் சொல்லும் போது 'அட்டா ராஜாஜி இப்போது வெளி நாட்டி மத்திரியா சர்க்காரில் உதாராக் தெரியும் சென்னை' என்று மனத்தொக்க ராஜாஜியைப் பதவிப்படுத்தி அவர் கவியாரும் புகள், இப்படி எடுத்ததற் கெல்லாம் ராஜாஜியைத் தங்கள் மனத்துக் கண்டவையே தங்கள் இரட்டப்படுக பதவியில் அமர்க்கு விவகாரத்தைப் சபைக் செய்து கொண்டவர் போது மக்களின் கருக்கம்.

அன்று திரு. ம. பொ. வி. போதுத் தேர்த லுக்கப் பிரகாராக் துறையில் துறையிடு அனந்தநாத் ராஜாஜி அவர்களின் அலக்கிக்க வேண்டி என்று கூறிவிராது கொண்டனரில் சங்கக் காரிகாரும் ஒவ்வொருவரில் போன்க் தேர்தலுக்க வேண்டும்.

சமீபத்தில் சொஜ் காமசெய்க் சம்பந்த மாகப் போய் போது, ராஜாஜி இந்தத் தேசத்தில் கமிட்டிக்கு அறிவான்களில் எல்லாம் என்று தறிப் 9-12-56, அதற்குமே "ராஜா ஜியைப் பத்திரியோடு கூற மறத்ததை நான் கூறுகிறேன். ராஜாஜி உலகத்து அறிவாளி களில் மறத்தவர்" என்று ம. பொ. வி. கூறிவிராது கவியோர் இறுத்தக்கம் போல் கூற தோறும் வெவ்வேறுகள்.

"துவக்கிவிட அறிவு, விவரங்களை அருகுவிப் பார்த்தும் என். சேர்க்க கிரிசனம், ஆனந்த் தாமாச அரவிக் அயிர்பிரமணம், எழுத்தம் ஆற்றல், பேசும் முறை இவை யாவும் சேர்த்

வாக் காரியங்களுக்கும் ராஜாஜி அவர்கள் ராஜபாட்டை அமைத்துள்ளார்கள். ஆகவே அவர் காட்டியுள்ள வயிற்சைப் பின்பற்றிச் செய்வது நம் எல்லோருக்கும் மிகவும் உவப்பம், பலமுதற்கு, எட்டுவோருக்குப் போட வேண்டும். துன்போட்ட பலமுதில் நூலிக் கொப்பது உவப்பம், பிறகு நாம் பலமுதற்குக் தர வேண்டும் போட்டுச் செய்வதாக எண்ணக் கூடாது. ராஜாஜி என் நிதமென்பக் கண்டுபிடித்து எண்ணப் பதவியில் அமர்த்தி யதாகக் கூறப்பட்டது.

விழா துவங்கிய நேரம் திரு விழா மத்தியம், திரைப்படம் போட்டதும்]

தவிர்தான் ராஜாஜி, அவர் ஒரு தனியாகிய போகிறார். என்று இரு வரை கப்பாராய் துவங்கிவிட்டுப் பெரியவரை கப்பாராய் ஆரவாரத்தோடு ஆமோதித்தார்கள்.

தாடகக் கவிஞர் திரு டி. கே. சண்முகம் பெரிப்போது ராஜாஜியின் பண்பும் குணத்தையும் தங்கு வெளிப்பட்டன.

திரு கே. பாவகப்பிரமணிய அய்யரின் அங்கதையச் சொற்பொழிவு முழுக்க முழுக்க ஹால்வ ரம் தங்கியி லிருந்தது. அவர் பேசக்கூறு இடை யிடையே ராஜாஜியின் திபாகமும், சிலமும், பற்றற்ற கர்ம யோகமும் வெளிப்பட்டன.

திருப்பெருத்திரு சோமகந்தரத் தம்பிரான் முக்காளினின் பெருமைகளை விளக்கி அவற்றில் ஏற்றத்து மாங்கனி என்றும், மாங்கனியில் ஏற்றத்து சேலத்து மாங்கனி என்றும் அவர் கூறியதைச் சப்பியோர் மிகவும் கவனத்து அனுபவித்தார்கள்.

திருநாதி சேனப்பாசா ஐரதய் தமக்கும் ராஜாஜிக்கும் சிறந்த ஒரு சம்பாஷணையை ஆங்கிய பாஷையில் விளி கொடுக்கது போன்று இனிமையாக எடுத்துக் கூறினார்.

இதுவரை நேர்ப் பதவியிலிருந்து வந்த ஆர். இ. காண்டல் ஒரு பிரிட்டிஷ்காரர், ராஜாஜி கைத்திரப் போராட்ட காலத்தில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை வெறுத்த போதிலும் தனிப்பட்ட பிரிட்டிஷ்காரரீடத்தில் அவர் எப்போதும் மதிப்பும் அன்பும் பூண்டிருந்தார் என்றும் இராஜாஜி எழுதாவதுக்குத் தம்முடைய எழுத்தின் மூலம் சான்று செய்த வரும் ராஜாஜி இடை காலம் வரமு சென்று மேலும் கால்டல் பிரார்த்தித்தார்.

பிரபல மருத்து வியாபாரி திரு வாலகத்த தாதா ராஜாஜி அவர்கள் நூலுண்டு காகம் வாழ வேண்டுமென்று நிர்த்தி பாஷையில் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டார்.

நிதி மந்திரி திரு இ. கப்பிரமணியம் சிவ முகியை கருத்துக்களை வெளியிட்டார். "எல்

டது. அது சரியல்ல. எனக்கு ராஜாஜி பதவியை அளித்து ஓரளவு நிதமென்பும் கண்டாகக் கிருக்கிறார்கள். ராஜாஜியைப் போதுக்தவனார பெரிய பதவி, சிறிய பதவி என்பது ஒன்றும் கிடையாது. அவர் அமர்த்தி இருக்கும் இடமே அரியானமாகும். ராஜாஜி கட்டிக் கொண்டு போகிறார். மனிதருடைய கஷ்டப் பறும் போது கட்டிக் கொடுத்து விடுவதற்கு வந்து மக்களைக் காப்பாற்றுவார். அதைப் போலவே ராஜாஜியும் தம்முடைய உயர்த்த பதவியிலிருந்து வந்து சென்னை ராஜ்யத்தின் முதன் மந்திரிப் பதவியை ஏற்று மக்களைக் காப்பாற்றினார்" என்று கூறினார்.

திரு விழாமத்தப்பர் மிக விதமானமாகப் பெரி சிறந்த கருத்துக்களை வெளியிட்டார். அவர் பேசிய வித்தியாசங்களிலும், ஆனால் விஷயத்தில் கடலின் ஆழம் காணப்பட்டது.

"தென்னாட்டின் கொடிசைகள் உயர்த்தலைய, தென்னாட்டின் அறிவு உயர்த்தது. ராஜாஜி மிக அறிவு எங்காவதுதான் காட்டினும் உயர்த்தது. தான் பல வெளி நாட்டுத் தலைவர் களைப் பார்த்திருக்கிறேன், எனக்கு அடீயைத் தெரியும், சர்ச்சினையும் தெரியும், ஆனால் ராஜாஜியைப் போன்ற அறிவாளியை இந்த உலகத்தில் இன்னும் ஒருவரையும் கண்டுக்கொண்டேன்" என்றார்.

தாதல்வா வித்யாசா கருத்துக்கள் திரு அருணாசலத்தில் இவிய தாதல்வா இசை யுடல் தொடங்கிய விழா செய்கையுடைய சிவ கர்வியரின் கச்சேரியுடன் மிக ஏற்றப்பாக முடிவு பெற்றது. விழாத் தொடக்கத்தில் குமாரி ராதாவுக்கும் குமாரி விஜயாவுக்கும் பிரார்த்தனை செய்து முடிந்தது. தொடக்கத்தில் சொற்பொழிவுகளும் இசைப் பொழிவுகளும் சேர்த்து ராஜாஜி தயக்கி விழாநடை மறக்க முடியாத ஒரு விழாநடை செய்து விட்டது. விழாநடைத் தொடர் நடத்திய இராஜாஜியும் திரு மெதாநாயகும் எங்கவாடி பாராட்டினதும் போதாது!

அகில இந்திய

[illegible][illegible]

★ காரி வித்து கர்வனாராகி வளர்ச்சியில் தம் வாழ்க்கையையே அர்ப்பணித்த பண்டித மகன் மோனன் மாணவியாகிப் பித்த நான் இப்போதும் 25-ம் தேதியாகும். அவரது வாழ்க்கை எட்டும் ஒரு தடவற்றைய மதித்தேயுடன் வெளிவருகிறது. — (குரல்)

மாணவியாவும் மகாராஜாவும்

“விரவேண்டும், வரவேண்டும்! பெரியா ராகிய தங்களுக்கு பாததுளி பட்டு எங்கள் கமஸ்தானம் பெருமையுற நாங்கள் எல் லையாவா முக்கியம் செய்கிறார்களேயும” என்று பிகாஸிர் மகன் மாணவியாஜியை வரவேற்று உபசரித்தார்.

“மகாராஜா! காவியிலே வித்து பங்கினைக் கழகம் ஆரம்பித்திருப்பது தங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். கக்கி கடம் நன்றி நடைபெறப் பொருள் உதவி தேவை. தங்க ளிடமிருந்து அதை வாங்கிப் போகவே வந் திருக்கிறேன்!”

“காஸ் என்ன தர வேண்டும்?”

“நூற்று வட்சம் ரூபாய் தங்களுடையிருந்து எதிர்பார்க்கிறேன்!”

“சொம்ப அதிகம்!”

“இல்லை, சொம்பசொம்பக் கூறாது!”

“இல்லை, தயவுசெய்து சொஞ்சம் கூறைத் துக் கொள்ளவேண்டும்!”

“நான் சொன்னால் சொன்னதுதான். கொஞ்சமும் கூறைப்பதற்கு இல்லை!”

“தாங்கள் இப்படிக்கூறுவது உரிமையிலை!” என்று சொல்லியும் மகன் மலியலினை, மாணவியா பேச்சு முறித்திருப்பி விட்டார்.

சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்பிகாஸிர் மகா ராஜா காரி வாத்திரைக்கு வரப்போகிறார் என்ற பேச்சு அடிபட்டது. மாணவியாஜி காரி யில் உள்ள பண்டாக்களையாவரையும் கூப் பிட்டு, மகாராஜாவுக்குப் புரோகிதம் செய்து வைக்க வாருமே போகக்கூடாது என்று உத்தர விட்டார். மாணவியா ஒன்றைக் கூறிவிட்டபின் ‘அப்பா!’ ஏது?

பண்டாக்கள் யாரும் புரோகிதத்துக்கு வர வில்லை என்பதற்காக மகன்வது காரி

வாத்திரை நின்றுவிடவில்லை, போட்ட திட டமாக சேத்த வாத்திரை துவங்கியது.

மகன் புரோகிதம் கங்கைக்கு வந்தபொழுது புரோகிதம் செய்து வைக்க ஒரு பண்டாரவும் வந்திருந்தார்.

மகாராஜாவுக்கே தமக்குப் புரோகிதம் செய்யு வைக்க ஒரு பண்டா விடைத்து விட்டால் அளவிற்கு இருப்பி. தாராள மாகவே பொருளை வாரி வரங்கிடை.

சேத்த வாத்திரையின் பவலாய் பெறுவதற் காக ‘பேஷத்திர வாத்திரையம்’ என்று ஒரு தானம் செய்யவருங்கு. “மகாராஜா! தாங் களோ பிரபு, தாராளமாக இந்த விஷயத்தில் யறங்க வேண்டும்!” என்று பண்டா.

“பேஷாக! எத்தனை கொக்கி நீர்களை, அக்களை தந்து விடுகிறேன்!”

“நீதுமாகவா? குறைத்து நூற்று வட்சம் ரூபாயாவது செய்ய வேண்டும்!”

மகன் சிறிதும் தயங்கவில்லை, பண்டா சொன்னபடியே நூற்று வட்சம் ரூபாயை அவருக்குத் தானமாக அளித்துவிட்டார்.

காவியே பண்டா வந்ததும் பண்டா பண்டித மாணவியாவுக்கே காட்சி தந்தார். “மகா ராஜா! நான் சொன்னபடியே வாங்கி விட் டேன். இந்தத் தொகை முழுவதும் காரி லுத்து பங்கினைக் கழகத்துக்கே செலவிடப் படும!” என்று கூறிச் சிரித்தார் பண்டித மாணவியா.

மகனுக்குப் பெரு மதித்தி. பண்டித மாணவியா வல்லவா அவருக்குப் புரோகிதம் செய்து வைக்குமாண்டாவாக வந்திருந்தார்? “நான் அன்று ஆட்சேபிக்காதாண்டோ, தங்களை இன்று புரோகிதராகப் பெறும் றெக்க பாதலியை எங்குக் கிட்டியது?” என்று.

— ஏ. வி.

தினமணி பிரகாசம்

ராஜாஜியின் “வியாசர் விருந்து” மலிவுப் பதிப்பு வெளியீட்டு விழா

30-12-55 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 9 மணிக்கு மலியல ரசிகருஞ்சுனி சபை மண்டபத்தில் நடைபெறும்

அமதி ராஜ்ய கவிஞர் மதுராஜா ஜயசாமராஜ உடையார் தலைமை தாங்குவார்

இவ்விழாவில்: காரப்பங்காடு திரு வேங்கடாச்சாரியார், திரு சோமசுந்தரத் தம்பிரான், திருமதி ருக்மிணிதேவி திரு எஸ். மகாராஜன், பேரரசினியர் அ. சிறீவாச ராகவன், திரு பி. கா. துசந்தானன், திரு கே. சந்திரசேகரன், திரு ம. பொ. சிவகுமாரன், திருமதி தீபாவதி ராமச்சுப்ரமணியம் முகலிபவர்கள் நிறப்புரை வழங்குவர்.

விழாவில் ராஜாஜி அவர்களும் பேசுவார்கள்

போதுங்குகும், பேரியோங்குந் வந்து சிவராமர் தம்பிக்க வேண்டுமே!

— ராமகாத கோயங்கா.

“பட்டாசும் என்னை பிரமாதம்? என் லாண்ட் நிற்கு கடுக்குமா?” என்று மாதா கை போட்டுக் கத்திவாங்கும் கழற்றுய்யான் லீர் லீர் என்று. சிறிதும் காலபாசம் போல் தீர்

பொறிக்கைக் கத்திக் கொண்டு கழறும் கழுநீரைத் தாண்டிப் போதே பைதராவுக்கு அடிவர்த்தைக் கலக்கும். "பட்டன்னா! மென்ன, மென்ன" என்று கத்துவான். அவன் கத்தக் கத்த அவனுக்கு வெறி பிறந்து விடும். வானம் கழறினும்தான் மட்டும் தான் பட்டன்னா கெட்டிக்காரன் என்றில்லை. வானம் கட்டுவதிலும் கூடப் புலி. மைல் கணக்கில் சென்று பனம்பூவக் கட்டிக் கொண்டு வருவான். பட்டன்னாவின் வானம் என்றால் பெரியவர் கள்கூட ஆசையுடன் வாய்க்கி நூறு கற்றிக் கழறிந் திட்டித்தான் போவார்கள்.

"பட்டன்னா! ரொம்ப ஆசையாக இருக்கிறது. ஒரே கற்று. உன் வானத்தைத் தீர்மாட்டாயா?" என்று கேள்வியைக் கபத்தரா.

"அந்த வேலை மட்டும் வேண்டாம். உன் அம்மா என்னைத் திட்டிக் கொண்டு விறுவான். போய் மத்தாய்ப்புக் கொடுத்து. பெண்ணைப் பிறந்தவளுக்கு அதுதான் சரி." பட்டன்னா கேலி கலந்த ஈரவிய் பேசியது அவன் ரோகத்தைக் கிழிப்பது.

"என்னைப் பயத்தாங்கதொன்னி எங்கிருவா? பத்தவம் கிட்டலாமா? வானம் கற்றிக் காட்டினால் என்ன தருவாய்?" என்று கபத்தரா வொய் விட்டான்.

"புருஷப் பிள்ளைக்குத் தரிசாக வானம் வே என்னடி கொட்டம்?" என்று அடக்க வந்த அம்மானைக் கேள்விக்குத் தத்தாடித் தம்மதம் வாய்க்கி விட்டான் கபத்தரா.

"என் வானம் வேண்டாம். ரொம்பப் பெரிசு. என்னை இருக்கும். உன்னால் தாக்கித் கற்று முடியாது. வேறு சின்ன வானம் கொண்டு வருகிறேன்." என்று தன் விட்டை நோக்கி நடந்தான் பட்டன்னா.

"இதே இருக்கட்டும். நான் ஒன்றும் எவ்வாறு தவன் இல்லை" என்று வீரப் புடன் வானம் கழற்ற ஆரம்பித்தான்.

பத்துக் கற்றுதான். வலது கை வலித்தது; இடது கைக்குக் கவிர்ந்து மாத்றினான். இடது கை இடது கிழங்கு விடும்போய் தொங்கித்தது. இரண்டு கைகளையும் கவிர்ந்துப் பிடித்துக் கழற்றினான். கவிது கைகற்று கைகற்று

அவனுக்கு உன்னம்மைகள் எரிய ஆரம்பித்தன. "போதும். போதும். மென்ன நினைத்திவிடு" என்று அம்மா எச்சரித்தாள்.

"பெருமே பீத்திரினே! கற்றட்டும். அரைமணி நேரம் கூட ஆகவில்லை. திருப்பி யாகும் வகையில் கற்றட்டும். அடுத்த வருஷம் எங்கே வானம் கற்று முடியும்? அரைமணி யானைக் கற்றிக் கற்றி வருவே பொழுது போதாதே!" பட்டன்னாவின் வயக்கு மீதிய வேலைப் பேச்சைக் கேட்டு வானம் வேடிக்கை பார்த்தக் கடியிருந்த அத்தனை சிறுவர்களையும், பெரியவர்களையும் கூட 'தேறா' என்று சிரித்து விட்டனர். கபத்தராவின் உன்னம் அவமானத் தாய் துடித்தது; ஒய்த்திருந்த எககளிலிருந்து வானக் கவிது தானே தழுவிற்று.

"துயிமா அம்மா! பட்டன்னா அவர்களை.

"அக்கேரோ! பாசம் தாயின்வாய் பிள்ளை! காயத்தைத் தேய்க்க வேண்டாம். டாக்டரைக்கப்படு. . . ." கருப்படி சிவந்த கத்தல்! கபத்தரா பயத்தினால் விட்டையே உன்னி விட்டு வெளியே வரவில்லை.

கவித்த நெருப்பும், எலித்த இரும்புக் கையையும் கழறும் வேகத்தில் காலைத் தாக்கியதும், தீயை நூலித்போன பட்டன்னாவுக்கு மலக்கமே வந்துவிட்டது. நல்ல வேளை! தீ மெலே பரவவிட்டாமல் கற்றியிருந்தவர்கள் கடுத்தனர். அத்தனை பேரும் கபத்தராவைத் திட்டினார்கள். அம்மா ஆக்கிரத்தினால் அவளை ஒய்கி அடித்தே விட்டாள்.

ஒரு மாதத்தான். பட்டன்னாவின் காய புண் அறிவிட்டது. காலை நள்ளாக வலது முடியலில்லை; என்னும் தானே நடந்து வந்தான் கபத்தராவின் விட்டுக்கு.

"ஏன்மாயி, கபத்தராவை அடித்தீர்களாம்?" என்று அவன் மாமியைத் தண்டை பிடித்ததும், கபத்தரா அழுதே விட்டான்.

"பட்டன்னா! என்னதானே நீ தொண்டியாடு விட்டாய்!" என்று அவன் காலைக் கட்டிக் கொண்டு கைறினான்.

"நொண்டியுயில்லை; முட்டும் இல்லை. ஒரு மாசமாகக் காலை நிலத்தில் வைக்கவே இல்லையா? அதுதான் கடுகிறது. நீ வந்து

பாசித்திருந்தால் முன்பே குணமாகி விடுக்கும்" என்று பட்டினி. அவன் கூறியது போலவே ஓரே மாதங்களில் கால் மூன்று போய் ஆகி விட்டது.

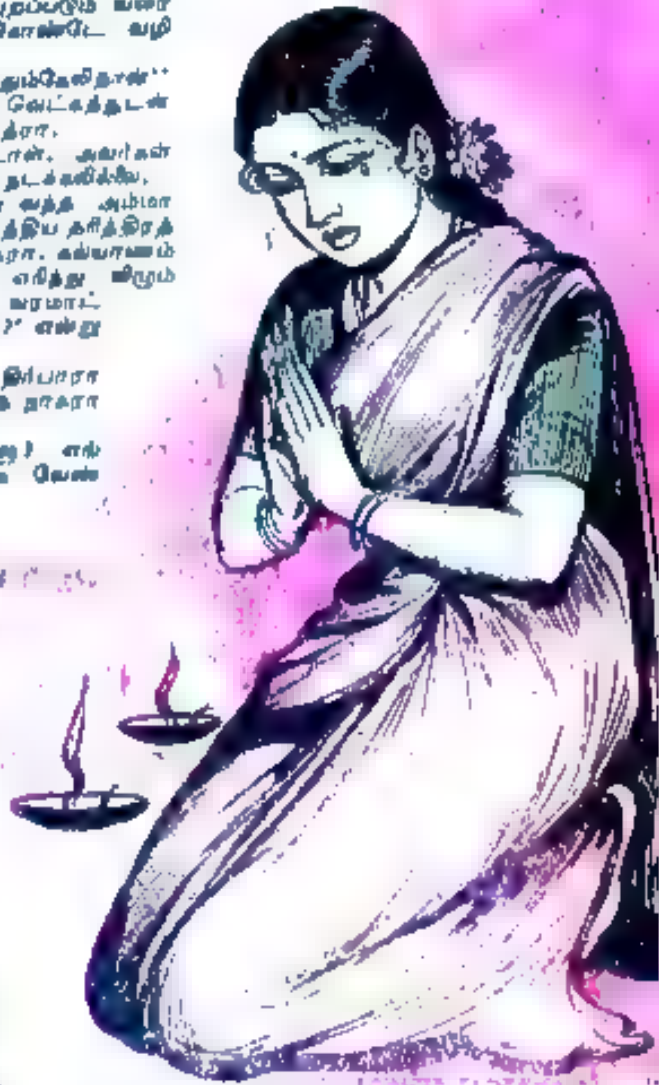
சுத பிறந்தது. கபத்ராவின் கல்யாணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டிச் சகோதரன் ஊருக்குப் புறப்பட்டான் கபத்ராவின்தாய்.

"கடுதாசு போடுங்கள், மாமி! கபத்ரா கல்யாணத்துக்குக் கண்டிப்பாக வருகிறேன். கபத்ரா! அன்னதற்கு அங்கனம் கோபித்தக் கொண்டாயே! கனடசியில் கல்யாணம் செய்து சொன்னதாயே போகிறாய்! இருக்கட்டும். கார்த்திகைச் சீர் எடுத்துக் கொண்டுவருகிறேன். மாப்பிள்ளை அனுமதிப் பாரேனா, இல்லையோ?" என்று பஸ் புறப்படும் வரை யில் கபத்ராவைக் தேடிச் சென்று கொண்டே வரு அனுப்பினான் பட்டினி.

"போ, அண்ணா! உனக்கு எப்பொழுதும் கெலிதான்" என்று கிரிப்பை அடக்க நுட்பமாகச் செட்கத்தடன் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டான் கபத்ரா. கபத்ரா நீண்ட பெருமூச்சு விட்டான். அவர்கள் நினைத்தது, எதிர்பார்த்தது எதுவுமே நடக்கவில்லை. கல்யாணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்ய வந்த அம்மா காகன் வசப்பட்டாள். மாமாவின் நித்திய தரித்திரத் துக்கு திரத்தரப் பள்ளாலியானும் கபத்ரா. கல்யாணம் என்று கேட்கும் சொல்லுக்கூட எரிந்து விழும் கபத்ரா. "எனவன் என்று ஒருவன் வரமாட்டான்? தமக்கும் கல்யாணம் ஆகாதா?" என்று ஏக்கிப் போனான்.

காழலில் ஒரு பெரிய திருப்பம்! எதிர்பாரா தது! கபத்ராவைக் கண்டு மோதித்த தாகரா னின் அவன் காகப் பிடித்தான்.

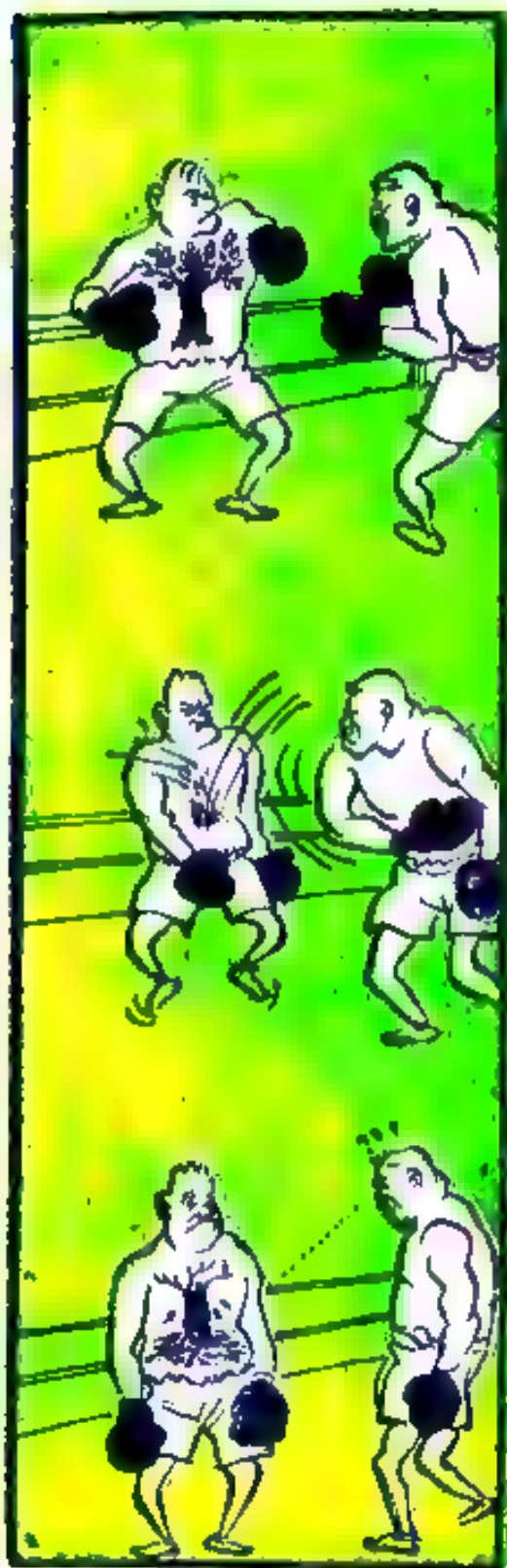
"பட்டினி! எங்கே இருக்கிறேன்? என் திருத்தாதும் சொன்கியமாக இருக்க வேண் டும் அவன். அகலுக்குக் கல்யாணமானது கூட அகலுக்குத் தெரிந்திருக் கிறது. தலைக்கார்த்திகைக் குச் சீர் எடுக்க வரு வேன் என்று பெருமை

பெரிதான். இப்பொழுது கல்யாணத்து ஆட்க் கூட திரைக்குக்கிறதோ, இல்லையோ? பூக் காரிலேயே குரல். அகலாக் கித்தியலிலிருந்து விடுவித்தது. பார்ப்பாட்டன் எடுத்துப் போய் விளக்குகளுக்கெல்லாம் கபத்ரா என்னென்று திரி இட்டு வைத்தான்.

"அம்மா, மணிபாரட்டா!" என்று கூனியுந் தபால்காரர். "இதென்ன கூத்து? அகலுக்குப் பணம் அனுப்ப வாய் இருக்கிறார்கள்?"

பட்டன்ஹு தான் கார்த்திகையப் பணம் அனுப்பிவிருத்தான்! "செளபாக்கியவதி கபத்ராவுக்கும் மாப்பிள்ளைக்கும் ஆசிரீயாதம். இன்று நம் ஸார் மணியக்காரர் ஆம்பத்திரிக்கு வந்திருந்தார். அவர் மூலம், உணக்குக் கல் பாண்டமான் விவரத்தையும், மாப்பிள்ளையின் விவரத்தையும் தெரிந்து கொண்டேன். கபத்ரா! உன் தலைக் கார்த்திகையவன்று என்னைவோ செய் ஆசைப்பட்டேன். ஆனால் இந்தச் சமயம் இந்த ஏழை அண்ணா வால் முடிந்தது நானு ரூபாய்தான். - உங்களை வாரும் மறவாத அன்புள்ள பட்டன்ஹு" என்று உபயிச் எழுதிவிருத்தது.

செய்திலும் நன்றையும் சேர்த்து அடிப்பது போல் மகிழ்ச்சியும் துக்கமும் கபத்ராவைத் திக்குருக்காடச் செய்தன. அவனுக்குத்தான் அவளியே எவ்வளவு அன்பு! அவளிடம் தேடி எங்கெங்கும் அந்தந்தாளுே பாவம்! பட்டன்ஹு உங்கார் ஆம்பத்திரி ஒன்றிச் விவாசம் கொடுத்திருத்தான். உடம்பு சரியில்லையோ?

சே,சே! அப்படி இருக்கிறது. ஆம்பத்திரியின் வேலைவாது இருப்பான். கம்பவுண்டர், குமாந்தா இப்படி எத்தனை வேலை இல்லை?

உடனே முடிப் போய்ப் பட்டன்ஹுவைப் பார்க்க அவள் தெற்கும் துடித்தது. அந்தத் துடிப்பு கணவன் மீது கோபமாக மாறியது. "சீக்கிரம் ஆபீஸிலிருந்து வரக்கூடாதா! அது மணிக்கு ஆடி அணைத்து கொண்டு வந்தால் ஆம்பத்திரிக்கு எப்பொழுது போவது? எதற்கும், பண்டுவையும் பருவமுமாக வெளும் வைத்து பார்க்கப் போவது!"

கவாயிக்கு எதிரெதிரும் செய்வு மூலம்பே அப்பம், பொரி பழம் எல்லாவற்றையும் டிபன் பாக்கியில் போட்டு முடி வைத்தான். மத்தியானம் செய்த பாதாம் லேரப் பிளாஸ்டிக் ஹாதி மூடிய கப்பலில் போட்டுக் கொண்டான். அதுத்து வந்த உணவான சாவ காமாக்காப்பி முடிக்கக்கூட விடவில்லை. வழிமுறையும் பட்டன்ஹுவின் பிரதாயம்தான்.

ஆம்பத்திரி வாயில் நின்ற தரிசனை விடாநீத்தான் தாகாஜன். "நேக்கு எங்கே தான் மணியாட்டிபாரங்கூட எழுதச் சொல் வில்லை, அந்தக் கோ? ஆமாங்க, கேஸ் ரொம்ப சரியும்தான். சின்ன வயலிலே தெருப்புக் காயம் பட்டதைச் சரியான வயத் திலும் செய்வாமல் மெல் புன் ஆதிவதும் விட்டு விட்டாங்க. அது உரளேயே புரை ஓடி எழும்பு வரையில் சிறு பிடிச்செடுத்து. நாளைக்கு ஆபிரைன் செய்வதாக இருத் தோம். ஆனால் கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன், இப்பொழுதுதான் ஆன் கண்கள் முடி விட் டார். 'பண்ட செட்டிக்' ஆபிட்டான் பிழைக் கிறது ஏதங்க?" என்று நிதானித்துக் கண்த கொள்வது போல் பேசி நிறுத்தினான் தான்.

கோவின் வாயிலே சொக்கப்படுவ எரிவும் வைபவத்தைக் காணப் போகும் துணை கூட்டம் கபத்ராவுமையும் அவன் கணவனையும் இடித்துப் புடைத்துக் கொண்டு ஓடிற்று. கபத்ரா போக வில்லை. அவன் மனத்தில் தான், பட்டன்ஹு கொழுத்தி விட்டுப் போயிருந்த சொக்கப்படுவ நிறுதிருவெனக் கொழுத்து விட்டு எரித்து கொண்டிருத்ததை!

நேஷனல்-எக்கோ ரேடியோக்கள்
விலை குறைவாகிலும் மிகச் சிறந்தவை

[illegible]

தேவர்கள் - உங்களை வேடி வேடி ஆடியாவிட்டால் அதுதான் உங்களுக்கு நன்மை! அதுதான் உங்களுக்குத் துன்பம்! உங்களுக்குத் தேவர்கள். இந்த வேடிவேடிதான் அருள்! தேவர்கள் பற்றில் இப்போது உங்களுக்கு நன்மைதான் நேரத்தில் உங்களுக்கு. இப்போது ஒரு தேவர்கள் - உங்களை வேடி வேடி ஆடியாவிட்டால் அதுதான் உங்களுக்கு நன்மை! அதுதான் உங்களுக்குத் துன்பம்! உங்களுக்குத் தேவர்கள். இந்த வேடிவேடிதான் அருள்! தேவர்கள் பற்றில் இப்போது உங்களுக்கு நன்மைதான் நேரத்தில் உங்களுக்கு.

[illegible]

1994年12月25日

[illegible]

205'- 600'

[illegible]

மேலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற இந்த பிரச்சாரங்கள் எல்லாம் மத்தியப் பிரதேசத்தில் உள்ள பகுதிகளில், 22 பிப்ரவரியில் நடந்தன. பின்னர் பின்னாலே குறிப்பிடப்பட்ட பிரதேசங்களில்.

📌 ஜெனரல் சோ.யோ. அகர் அபிமானியன் பிளாஸ்டிக் லி.

[illegible]

7. கவர்க்கமா? ஈரகமன்?

சூத்திரியம்மானுக்கு அந்தக் கடிதத்தைப் பார்த்ததும், ஒரு நிமிஷம் பேச்சே வரவில்லை. இப்போது சின்னத்துரைக்கு நெஞ்சில் பயம் படபடத்தது. நிதானம் கொஞ்சம் கூட இல்லாதவனான அவனுடைய பரிசுவ இன்னும் அதிகமாகிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு உணர்ச்சியில் அந்தக் கடிதத்தை அவனிடம் காண்பித்து விட்டான்.

பாவுவின் காதலன்

“இந்த அபத்தத்தைப்பார்க்க நீங்கள் மனை ரொம்பச் சங்கடப்படுவீர்கள் என்று தெரிந்து தான் உசினேன், மாமி. தேற்றி விருந்தே எனக்குத் தயக்கம், யோசனை...ஐ! உங்களை உபபைத் தின்று உங்களுக்கு துரோ

கம் செய்வது எத்தனை ஜோன தன்மை!”

“இந்த அவமானத்துக்கு என்ன செய்வேனடா நான். அம்பி!” என்று அவன் கண்களில் நீர் வர அழுது விட்டான்.

அவனுடைய பருமனான சரீரத்திற்கும் சிச்சக் குரலுக்கும் அப்பால் எவ்வளவு பஞ்சான இருதயம் என்று நினைத்த சின்னத்துரைக்கு மனம் இளகி விட்டது. மர்மக் கதைகள் படித்தோ, ஆங்கிலப் படங்கள் பார்த்தோ பழகியிருந்தா னானவ் அன்னுக்கு அந்தக் கடிதத்தைக் கொண்டு ஆயிரக் கணக்கில் பணம் சம்பாதிக்க வாய் என்று தெரித்திருக்கக் கூடும். அப்போ தெல்லாம் அவன் தினத் தாங்கள் கூடப் படிப்பதுகூடையாதே? தமிழ்ப் படங்களைத் தவிர... வேறு

தெரியப் பாலிடம் எதிர்பார்க்கவே யில்லை. அவனுக்கு மிகுந்த சங்கடமாகி விட்டது.

“அழாதீர்கள், மாமி! இரண்டாம்பேருக்கு இந்தச் சமாசாரம் தெரியாது. என் மனசோடு இப்படியே மறந்து போவேன். காலிதத்தைக் கிழித்துவிடுங்கள்” என்றான் சின்னத்துரை.

கண்ணீரைச் சுண்டி எறிந்து விட்டு அவன் காலிதத்தைக் கருட்டிக் கைமில் பிடித்துக் கொண்டான். பாவம், பிறகு சோறுகூட அவளுக்கு மருந்து போய் இறங்கியது. “இருக்கட்டும், அந்த மனிதர் இன்று மாலை வீட்டுக்கு வரட்டும், நான் இந்த அக்ஷரமத்துக்கு நியாயம் தேடாமல் விடப் போவதில்லை...” என்று அழுகறவில் கறுவின்னுள்.

அன்று மாலை இந்து மணி வரை மார்க்கப்பந்து விடு திரும்பவில்லை. எஜமானி யப் பான் புகுந்து தள்ள, அவன் மாலைத்

பிறுண்டிக்கு மாலி வண்டி சென்று வந்ததாள். காலித

பட்டங்கள் புத்துறைக்கு வருவதும் இல்லையே? எனவே அந்தக் கடிதத்தின் உபயோகமே அவனுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை.

“வருத்தப்படாதீர்கள், மாமி, உங்கள் மனசு நல்ல மனசு, பாம்புக்கும் பாம்பு வாரித் திருக்கிறீர்கள். விஷத்தைக் கொட்டி விட்டது. கிழித்துப் போடுங்கள், மாமி, என்னைதுக்கு அது...” என்றான் சின்னத்துரை வெறுப்பாக.

“என் கைலிலே அதுப் பட்டது இப்படிச் சுழக்கமாகி விட்டது. அம்மே! இது வேறு ஏதாவதும் ஆட்கள் கண்களில் அதுப் பட்டிருந்தால் (காலிதம் போலித் திருக்குமே) என்று அவரால் மட்டும் அம்மே!” அவனுக்குக் கண்களில் நீர் துளிர்தரையாக வழிந்தது. உணர்வமறிவே வெவ்வேறு நூலா இவ்வளவு கண்ணீரையும் இளக்கத்தையும்

ராஜம் கிருஷ்ணன்

புறம் ரயில் வண்டி ஊதும் சத்தம் கேட்கும் போதெல்லாம் 'இதில் வந்து விடுவாரோ' என்ற துடிப்புடன் எட்டிப் பார்த்தான். அவர் திரும்பவில்லை. அவர் அன்று விடு திரும்பியதும் கண்டிப் பாடிப் புயல் வீசும் என்பது நிச்சயம். அந்தச் சமயம் அவன் அங்கு இருந்தால் தன்ருக இருக்குமோ? சின்னாவுக்கு ஆத் திரத்தில் ஏதேனும் அவரிடம் பேசி விடுவோமோ என்ற அச்சமும் அடி நெஞ்சில் துடித்தது. சுத்தரீயம்மானே அவன் அங்கு அந்தச் சமயம் விட்டில் இருப்பதை எதிர்பார்க்க வில்லை போலும்! ஏனெனில் அவனை மணி ஐந்தடித்ததும் கூப்பிட்டு, "நீ வேண்டுமானால் வெளியே எங்கேயானும் போக வேண்டுமானால் போய் வாபேன்? இரவுச் சமயம் புதுத்துவிட்டதோ, இல்லைபோ?" என்று கேட்டான்.

"குறும்பு கொதிக்கிறது..." என்றுள் சின்னத்துரை.

"சின்னா! சமைமாலை முடித்து விட்டுப் போ. அவர் வந்தால் டிபனை எடுத்துச் சாப்பிட்டுக் கொள்வீரார். காப்பிவை அலமாரியிலிடுக்தும் மீனாஸ்கிவ கூற்றிவை, போ, காபியிலிருந்து அடைத்து விடக்கொடிய!" என்றான்.

இதற்குமேல் அவன் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கவாமா?

"எழ மணி அடிப்பதற்கு முன் வந்து விடுவீரேன்" என்று சொல்லிவிட்டு முகத்தைக் கழிவித் தலைவாரிக் கொண்டு சட்டையை அணித்த வண்ணம் வெளியேறினான் சின்னத் துரை.

என்ன விதமாகப் பேச்சு எடுப்பான், எப்படி அவர்கள் இதுவருக்கும் வாக்ஷ வாதம் நடக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்துக்கொண்டவனும் ரயில்வே தண்டவாளத்துடையே முதல் நாள் போல் சாலையில் நடந்து சென்றான் அவன். முதல் நாள் போல் வானில் அந்தச் சூரியன் பொற் கிரணங்களை உலகுக்குப் பூச்சுக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. வானில் ஒருபுறம் கரு மேகங்கள் கணத்திருந்தன. காற்று புழுதி சிளம்பச் சுழன்றடித்தது. சர்க்குலாரி ஒன்று வாயு வேகத்திலே அளநிக் கொண்டு போகலை, எழும்பிய புழுதியின்னும் கண் மூக்கைக் காப்பாற்றிக்

கொள்ளும் பொருட்டுச் சின்னத்துரை துண்டால் முகத்தைமுடிக்கொண்டான். மறுபடியும் அவன் தலையைத் தட்டிக் கொண்டு கண்களைக்கொட்டிக்கொண்டு நிமிர்ந்து பார்வையை எதிரே ஒட்டினான். வெகு தூரத்தில் தட்டுப்பட்ட வன், பாணுதான். இடுப்பிலே குடத்துடன் அந்தக் காற்றிலே ரோஜா நிறச் செலை பறக்க, காவேரிக்கரை மேட்டினே வந்து கொண்டிருந்தான். வஞ்சகக் காரக் கழுதை, படித்துறைக்கு அப்பால் போய் வருகிறான்! இவன் தனிக் கட்டைக்குக் காலையில் குனித்து விட்டுக் கொண்டு போன குடத்துத் தண்ணீர் போத வில்லையோ? என்ன அநியாயம்! என்ன அக்கிரமம்? இவனைத் தன் பெண்

னாக மதிக்கவாமே மார்க்கப்பத்து! இவர் நடத்தையே ஒருவேளை சுத்தரி அம் மரளின் தோவாக இருந்தாலும் இருக்கலாம்.

பாழ் மண்டபத்துக் குத்தான் பாணு போய் வருகிறான் என்பதற்கு இன்னும் என்ன விசைக் கம் வேண்டும்?

சின்னத்துரை அந்தக் காதத்தை ஆதாரமாகவைத்துக்கொண்டு இந்த உண்மையை கண்களில் சேய்திருத்தான். என்னுளும் கூட அவன் அடி மனசுக்குள்ளே

ஒன்று 'அப்படி இருக்குமா? அப்படியும் இருக்குமா? மா. ப. மார்க்கப்பத்து தானா?' என்று கேள்வி கேட்டுக் கொண்டே இருந்தது. மேலும் மேலும் அது கண்களிலென்று ஸ்பிரப்பட்ட போதிலும் அந்தக் குறுகுறுப்பு ஓய வில்லை. இப்போது அவன் எரிச்சல் ஒரு புறம் அதிகமானது போல், அந்தக் குறுகுறுப்பும் அதிகமாயிற்று.

அவனை எட்ட வாகம்போதே பாணு கவனித்து விட்டதாவோ என்னவோ; சாலையில் நேராக நடந்து வராமல் ஆற்றல் கரைவினின்றும் இறங்கி, சாலைமையிலும் ரயில் பாதையையும் கடந்து மறுபடியும் வயல் வரப்பின் ஓர மாசு விசக் விசக்கென்று நடத்தான். படித்துறை வரைவிலும் கூட அவன் வரவில்லை.

சின்னத்துரைக்கு நெற்றி நரம்புகள் புடைத்தன. காதலும், ஏமாற்றமும், பொருமைமும் சேர்ந்து உச்சிக்கு ஏறிக் குல் புத்தி தெளிவாகவா இருக்கும்?

திருஞ்ஞகந்தரம் - கணகராணி

பிரபல திருமணம்

* * *

திருநெல்வேலி ஜில்லா, வேம்பார் கிராமத்தில் சமீபத்தில் திருமணம் செய்த மணமகன்: ஸ்ரீ செ. திருஞ்ஞகந்தரம் விக்டோரியா ந. க.; (Customs, Central Exams, Pondicherry.)

மணமகள்: ஸ்ரீ ம. செல்வநாயகம் காத் (Proprietor, The Modern Confectionary Works, Colombo) அயர்க்கினி கோட்ட முதலி: விகாரை ரீத்தா கணகராணி காத்.

சிஸர்ஸ்

சிகரெட்டுகள்

“நா” என்ற மூக்க விழுந்து ஆச்சரியத்தை அடைகிறாய்

பெருமூக்க துன்ப உபாதையிலின்ற விடுதலையடைவ

ஒரு இரூமம் என்றும்

‘ஜெப்ரால்’ இரூமம் விரிப்

அதனும் ஏற்படும் குணத்தைக்

உங்களுக்கு அவசியமானது

‘ZEPHROL’

Trade Mark

Brand

cough syrup

கண்டு தங்கும் ஆச்சரியமடைவீர்கள்

ஒரு சாக் & பிப்பிரான்ட் மருத்து நவாபிப்ப

Manufactured by: MAY & BAKER LTD

Distributed by: MAY & BAKER (INDIA) PRIVATE LTD

BOMBAY • CALCUTTA • DAHOMY • MADRAS • NEW DELHI

தாமரைவின் அழகை நீங்களும் பெறலாம் . .

செந்திலியாயும், விததுவாயும், பட்டின் மென்மைபுடன் கூட, ப
எழிலைப் பெற இவ்வித மயகையங்கள் ஆஜா
முகப் பவுடரை உபயோகிக்கிறீர்கள்.

உங்கள் விடைக்குடந்த
உங்களுக்குரிய பவுடர்

Cesha

ஆஜா முகப் பவுடர்

விநாயகத்தினால்

தயாரிப்பதற்கு மயகையங்கள் ஆஜா மீதம் மயகையங்கள்

மயகையங்கள்—மயகையங்கள்—மயகையங்கள்—மயகையங்கள்

மண்டபத்தைக் கடந்து விழக்கே அவன் போனவே மாட்டான். அங்கும் எப்படி இயங்குவது தரம் வந்தோம் என்பதை நினைக்கும் வகையிலும் அவனுக்கு அச்சமோ தடுக்கமோ உண்டாகவில்லை. உய உணர்வுக்கு வந்து நின்றதும் அவனுக்கு ஒரு விநாடி உடனே தளர்ந்து தொய்த்து போய்விட்டாற் போலிருந்தது. அவன் சக்தி, இரத்தமெல்லாம் ஆவியாகிவிட்டன. குழந்து வந்துவிட்டிருட்டு. தூரநீரம் வளர்க் கொழிகள் சொர்த்து விதீச்சிட்டவனோ, அன்றி அந்தப் பருகையில் கொண்புண்டதாக அவன் கெளரவப்பட்டிருந்த யனிரைனில் ஆனிகந்தான் அப்படி ஊறி விட்டவனோ?

"உன்னை விழுங்கிவிடுவேன், பயலே! உன்னை விழுங்கி விடுவேன்!" என்று அந்த ஊரை பயங்கரமாக ஒலித்த அவனைத் துரத்தியது. மறுபுறம் ஆற்றில் நீரில் கழிப்பு அவதூறுடைய அசட்டுத் துயரீச்சைப் பார்த்துக் கெக்கவி கொட்டியது. 'ஹோ' என்ற காற்றின் ஓயம் அவனை 'ஓடிப் போ, பிழைத்துப் போ' என்று தப்பிக்கொள்ளச் சொல்லி அந்த இருப்பிடத்துக்குரிய பவத்தை அகமொக்கி விட்டியது. நிரம்பியவன் தலைமாய் புரியாமல் ஆற்றின் கரை யோடு லுக்க இரைக்க ஓடி வந்தான்.

காற்று நிரைந்து பஸத்து, மரக்களை எல்லாம் வெறி பிடித்தாற் போன்று கழன்று பெயாட்டம் ஆட வைத்தது. வானிலே அதிர்வு வண்டு, கொடி கொடியாகப் பிளந்து போகிறதோ என்று தொன்றுபடி மின்னல் பனிக் கிட, காதுகள் செவிடுபட இடிவோசை மூழ்கியது. அவன் கண்ணியே மூடிக்கொண்டான்.

அண்டத்தைக் கிடுகிடுக்க வைக்கும் ஒரு பெரிடி, சடபட சடபடவென்ற சத்தம், அவனைப் பெய்போக துரத்தி வந்த ஓசை அவன் கழுத்திலே வந்து மிஞ்சியவைப் போல் கைபோட்டது. அந்தகேதிரே அவன் பஞ்சாபி விட்டான். பூமியில் காணாதி நிதக மூவன்றபொது மண்டையினே குண்டாத தடி ஒன்று விழுத்தது.

அவன் பொறி கலக்கியது. எங்கோ கீழே கீழே உருண்டு சென்று பாதாவத் தைத் தொட விழுந்தான்.

பிழைத்தவரை மறுபடியும் அவனுக்குத் தெரிந்த உண் விழித்தபோது, உண்மையில் பூவுவகை விட்டு வந்து விட்டோம் என்றுதான் நினைத்தான். அனுகூலமே ஒரு சந்தேகம்தான் தெனிவாக விக்கி. வளர்க்கத்துக்கு வந்திருக்கிறோமா, இல்லை, தரவத்துக்குத் தான்

வந்திருக்கிறோமா என்ற ஐயப்பாடு தான். அவன் மனசுநின்று ஒரு பாவம் செய்ததில்லை. ஏன், அவனுக்குக் கவர்க்கம் சித்திக்கக் கூடாது?

ஒரு நிமிஷம் மருண்டு விழித்தான். விழிவினைக் கொட்டிக் கொண்டு மறு படியும் வெறித்துப் பார்த்தான். மெத்தை இதமாக இருந்தது. உடலை மென்ம அசைத்தபோது கமமாகக் கூட இருந்தது. தரவத்தில் இந்த மாநிலி மெத்தையும் களமும் இருக்குமா? தென், தட்டுவாக்கனி போன்ற துத்துக்கள் அல்லவோ உடலில் னையும்? 'இது வளர்க்கமாகத்தான் இருக்க வேண்டும்' என்று முடிவுக்கு வந்தவனுக்கு எப்போதோ கெட்டிருந்த நினைவுக்கு கதை நினைவில் வந்தது. 'உடம்போடு வளர்க்கத்துக்குப் போக முடியாததர, அரை விட்டாய் தான் போகலாம்!' என்று கழிப்புத் தாத்தா அந்தக் கதையைச் சொல்லி யிருக்கிறாரே? உடம்போடல் கலா அவன் வளர்க்கத்துக்கு வந்திருக்கிறான்? இது எந்த வளர்க்கமாக இருக்கும்? நினைவுக்கு இருக்கத்தகுதானா? இப்பாதி சித்தநிலைகள் அவன் உக்கனத்தில் அலை போல் பரவி அவனை ஒரு முடிவுக்கும் வரவிடாமல் அடித்துக் கொண்டிருந்த தருவத்தில், "அம்மீ! கீண்ட...!" என்ற இயற்குவி, அவனுடைய அம்மாளின் அமுத ஒலிதான். அவன் செவிக்கில் பாய்ந்தது.

தனக்கு எதிரே வந்து உட்கார்ந்தவனை அவன் விழிவினைக் கொட்டிக் கொண்டு உற்றுப் பார்த்தான்.

"அம்மா...! அம்மா...!"

இப்படியா எனும்பும் தொலுமாக இருப்பான்? ஒரு வேளை அவனும் பூவுவகை விட்டு இந்தக் வளர்க்கத்துக்கு வந்து விட்டானா?

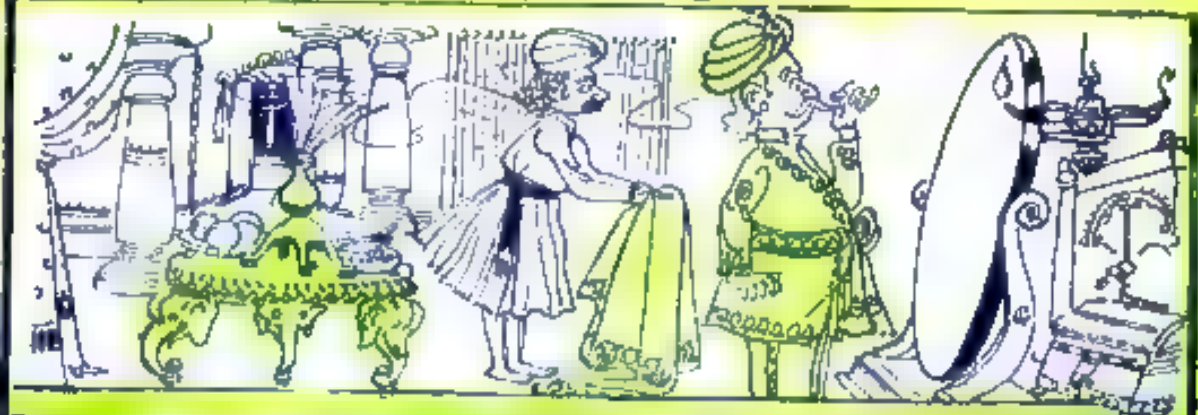
கதை இவ்வாத போலுதும் எனும்புக் கூடு உடலோடு சொர்த்ததுதானே? தலை ஏன் அம்மாவுக்கு இப்படியப் பம்மென்று இருக்கிறது? ஏதேதோ இன்னும் சந்தேகங்கள் கிளம்பின.

மென்ம எழும்பி உட்கார மூவன்றான். உடனே துனிவாபி விட்டதா? எழுந்தது ஏன் உட்கார முடியவில்லை? வளர்க்கத்தில் இப்படியப் பருத்துக் கொண்டே இருப்பார்களா, என்ன?

கிணத்தினரை இரண்டு கைகளை யும் எடுத்துக் கண்ணன் எவத்ததுப் பார்த்துக் கொண்டான்.

அவை மருளாவித் தெய்வது போலிருந்தன. போசிக்க போசிக்க அவனுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. 'இதென்ன உவகை? தாம் எங்கிருக்கிறோம்?' என்று தன்னைத் தானே கெட்டுக் கொண்டு கண்ணிமுடிவான். (தொடருக)

அந்தக் காலத்தில் ராஜாக்கள் மாறுவேடம் பூண்டு குடிகளின் குறைகளை அறிந்து வந்தார்கள். ஆனால்.....

இந்தக் காலத்திலோ அது தேவை இல்லாமல் போய் விட்டது. இப்போதுதான் குடிகளே மந்திரிகள் இருக்குமிடத்துக்கு வந்து விடுகிறார்களே!

வேண்டாத வேலை

அன்புமிக்க கருநாடக,

இங்கிதமாக உடத்து கொள்வதைப் பற்றிச் செலுத்தப்படுகின்ற எழுதி விருத்திகள் அவ்வளவு அப்படியே இங்கிதமாகப் பேசுவதைப் பற்றியும் ஒரளவுக்கு குறிப்புகள் எழுதுகிறேன். அவை என்னக் கூப்போகமான இருக்குமென்று எழுதினேன்.

அன்று நாங்கள் நான்கைந்து பேர்களாக ஒரு நிதெவிதி வீட்டுக்குப் போயிருந்தோம். நாங்கள் அவன் வீட்டுக்குப் போனதினிலிருந்து அந்த வீட்டுப் புறப்படுகின்ற வகையில் அவருடைய நாங்கள் குற்றங்களைப் பற்றிய புறத்திலிருந்துப் பேசினோம். இன்னும் குற்றங்களுக்குப் புதுப்புது வார்த்தைகள் விரும்பித் தாமதமாக வரவந்தது என்று நிதெவிதி பேசிக் காட்டினார். அவன் குற்றங்களின் மூலம் கொற்கள் கவனத்தைத் தாழ்மையாகப் போல் உலக மன அபிவிருத்தியில் ஒன்றாக இருக்கலாம். ஆனால் அவன் கவனத்தில் அந்த வீட்டை, ஒவ்வொரு அறங்களைத் தம் சரப் பாட்டு வகையில் என்ன பிடிக்கும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் ஒப்பிக்க ஆரம்பித்தான்.

நாங்கள் அவன் ஒரு விஷயத்தை மறக்கக் கூடாது. நம்முடைய குற்றங்களிடம் நமக்கு எவ்வளவு பேரன்பு இருக்கிறதோ, அவ்வளவு அன்பு பிறருக்கும் நம் குற்றங்களிடம் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கக் கூடாதுவல்லவா? மனிதனைத் தெரிந்தவர்கள் "அபிடயப்பா! ரொம்பச் சமர்த்து, படுக்கட்டி" என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். அந்த அப்படியே நம்பி, மெலும்பு மெலும்பு சமீகும் வளரவில்லை பெருமைப் பட வேண்டாமே. மிதமாகப் பேசுவது நான் அவ்வளவு?

நீதி உறுதியாகப் பார்க்கப் போய்த் தொந்தரவு செய்கிறேன் மூதல் தவறு. அதோ

உன்று அந்த நோயின் புவனத்தைக்கும் அதனால் ஏற்பட்ட வீபர்த்தங்களையும் பற்றித் தங்களுக்குத் தெரிந்த பவ விஷயங்களை நோயாளியிடமிருந்து விஷயம் தெரிந்தவர்கள் கூடப் போகக் கேட்டிருக்கிறேன். இது பின்பு பெரிய தவறு. ஏற்கெனவே மனம் தளர்ந்து கொள்ளு போயிருக்கும் நோயாளியை இத்தகைய பேச்சு இன்னும் மோசமான நிலைக்குக் கொண்டு வந்து விடுகின்றன. நோயாளியின் மனத்தை அறிந்து இங்கிதமாகப் பேசுவதுதான் தன்மை.

ஒரு குடும்பத்தில் இயங்குவதில் சிவநிப்படி ஏதாவது துக்கம் உண்டாகி விடுகிறது. வேறு நாளைக்குப் பிறகு உறவினர் எதிர்ப்பு.

வருத்தப்பட்டவர்கள் ஏன் அப்படியே இருப்பார்கள். அவர்கள் மன நிலை மாறுபடும் என்று நினைத்து விடுகிறார்கள். எல்லோருமே நினைவைப் பற்றி விவரித்துப் பேசாமல் தனக்குத் தெரிந்திருக்கிறார்கள். உலகம் என்பது

ஒரு அருமைமான கைத்தொழில், எவ்வளவு பெரிய கஷ்டமானாலும் மனப்பான்மை ஒரு துறம்புடன் ஆற்றி விடுவான். வேறு நாட்களுக்குப் பிறகு புதிதாகப் பார்க்கும் போதே அவர்கள் மனம் ஓரளவு கலங்கும். இங்கிதமாகப் பேசி அவர்கள் மனத்தை மாற்றுவது தான் சரியாகும்.

சாப்பாட்டும் பொருளியோ விலகாத சாமான்களையோ அவர்கள் அப்படிச் சிலசொல்கிறார்கள். அப்படித் தொழில்களும், அவர்கள் இருவாசிட்டாவும் சொல்வது இப்போதிலும். அந்த இடத்தில் பொருளில் கர்த்தாவை அளவர்கள் அப்படிச் சொல்வதற்குப் பார்க்க வேண்டும். சிலர் அமைப்பதற்கு அவர் சிலமாகப் பேசுகிறார்கள். அப்பாக்க கொடுத்தவர்கள் மனத்தை நோக்கச் செய்வது இப்போதிலும்.

நம்முடைய நிதெவிதி ஆகையாக ஒரு புடவையை வாங்கி உருத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். அந்தப் புடவையை தம்மிடம் பெருமைவாகக் காட்டிப் பேசுவதற்குப் பிரிப்படுவார்கள். அந்தப் புடவை அவன் திறத்துக்கு ஏற்றதாக இல்லாமல் இருக்கலாம். அது பெரிய விஷயம். தனது அவசியம் அவசியம் எடுத்துக் கொள்ளுவது வேண்டியது ஒன்றும் இல்லை. அவன் மனம் கொண்டு இருக்கும்படி புடவை ரொம்ப தனக்கு இருக்கிறதென்று சொல்வது தவறாகும்.

கனடாவிற்குக் கொண்டுவிடுவது, பெண்கள் தங்கள் உண்மைவாச கவனம் வெளியில் சொல்லிக் கொள்ள விடும் மாட்டார்கள். இந்த காரணத்தாலேயே அமெரிக்காபோன்ற தேசங்களில் பெண்கள் குழுவிற்குப் பதவி விகிதங்களில் சிலர் தங்கள் கவனத்தை குறைத்துக் கொள்வார்கள். அது நமக்குத் தெரிந்திருந்தால்கூட அந்த எடுத்துக் கொள்ளிக் கனடா

குப் போடுவது அவசியம் இல்லை. நாங்கள் அவர்கள் கவனத்தை குறைத்துக் கொள்ளி மகிழ்ச்சி அடைவதற்குமே. அவர்களுடைய உத்தேசத்தைக் கெட்டுப் பாடுவோம்!

பெண்களைப் படிக்கவிட விட்டாலேயே கெட்டது இங்கிதமில்லை. சிலர் அவர்கள் குறைப்பட்டுப் பாடுவதை விட்டதாகச் சொல்லிக் கொள்ளலாம்.

ஆனால் நாம் சாரதா அப்பா. 'அப்படி ஒன்றும் தெரியவில்லையே, சாரதா அம்மாக்கள் தாவிருக்கிறார்கள்' என்று சொல்வதுதான் இங்கிதம். இதைக்கொடுத்த நம்முடைய நிலை கவனமாகும். இப்படிக்கு, பூமாதேவி

**தனியாகக் வாழ்வது-
தேஜி கொடுத்து
உபாசியுங்கள்**

தேஜி கொடுத்து வளம்வரும் பழக்கம்

குழந்தைவாழ்க. இவ்வம் உறந்திடு. தேஜி கொடுத்து வளம்வரும் பழக்கம் அனைத்து குழந்தைகளும் உபாசியுங்கள்.

இவ்வம்வாழ்க. தேஜி கொடுத்து வளம்வரும் பழக்கம் உறந்திடுகுதான். இவ்வம்வாழ்க. தேஜி கொடுத்து வளம்வரும் பழக்கம் உறந்திடுகுதான். இவ்வம்வாழ்க. தேஜி கொடுத்து வளம்வரும் பழக்கம் உறந்திடுகுதான்.

தேஜி கொடுத்து - உறந்திடுகுதான் வளம்வரும்

11

பாம்புப் பிடித்த பூனை

ஒரு பாம்புப் பூனை. அதற்கு ஒரு சரீரம், எப்போதும் என்னை போட்டுக் கொண்டிருந்த ஒரு குரங்கும் பூனையும் எப்படியோ அன்று ஒன்றுசேர்ந்து காத்திருந்தது. பாம்புப் பிடித்து விட்டன. பூனை பாய்ந்து கழுத்தை இறுகப் பிடித்து விட்டது. குரங்கு வாயைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டது. பாம்பு தப்பிப் போகப் பார்த்தது. தடுபடவில்லை.

பூனையும் குரங்கும் ஒன்று கழுத்தையும் ஒன்று வாயையும் இரண்டும் விடாமல் வெகு நேரம் பிடித்துக் கொண்டேயிருந்தன.

பிறகு பூனைக்குப் பசிக்க ஆரம்பித்தது. குரங்குக்கும் அப்படியே. பாம்பை விட்டால் கடித்துவிடும். ஆகையால் பயந்து குரங்கும் பூனையும் பாம்பை விட்டுப் போக முடியாமலும் இன்னது செய்வது என்று தோன்றாமலும் ஒன்றை ஒன்று பார்த்துக் கொண்டு பாம்பைப் பிடித்துக் கொண்டு பாழியண்டையே காலம் எழித்தன.

அந்தப் பாம்புக்கு ஒரு வரம் உண்டு. "உனக்கு வாற்கால் பிராணிகளால் மரணமில்லை" என்று வரம் பெற்றிருந்தது. யாரோ ஒரு ரிஷி அந்த வரத்தைத் தன் மகனாக அந்தச் சரீரத்தைக்குத் தந்திருந்தார். இது அந்தப் பூனைக்குத் தெரியும்; குரங்குக்கும் தெரியும். ரிஷி எச்சரிக்கை செய்திருந்தார். "என் பாம்பைக் கொல்லப் பார்த்தீர்களானால் நீங்கள் சாவீர்கள்" என்று அந்த ரிஷி சொல்லி விட்டிருந்தார்.

பசியில் செத்துப் போகும் போல் இருந்தது குரங்கு. "ஏம், பூனே! நீ பிடித்துக் கொண்டிருக்க. என் ஒரே ஒட்டமாக ஒடிக்கொஞ்சம் ஏதேனும் சரீரம் பிட்டு வருகிறேன்" என்றது குரங்கு.

ராஜாஜி

“முடியாது! நீ விட்டு விட்டால் உடனே பாம்பு என்னை வாலாய் விடத்துக் கொண்டு வசிக்கிறதும்” என்றது பூனை.

கொஞ்ச நேரம் கழித்துப் பூனை, “என் கொஞ்ச நூரம் சென்று ஒரு எலியைப் பிடித்துக் கொஞ்சம் பண்பைத் தீர்த்துக் கொண்டு வருகிறேன். நீ பாம்பின் வாலைக் கஷ்டப்பாசப் பிடித்துக் கொண்டிரு” என்றது.

“என்கூடச் சொன்னாய்! நீ கழுத்தை விட்டதும் பாம்பு உடனே வாலாய் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் என்னைத்தான் கடித்துவிடும். இருவரும் ஒரேயடி யாக விட்டு விட்டு ஓடிப் போவோம், என்ன சொல்லுகிறாய்?” என்று கேட்டது குரங்கு.

“எனபெரிந்தான் பாம்புக்குக் கோபம், என்னைத் துரத்திக் கொண்டு வந்து விஷப் பல்லாசல் கடித்து என்னை முடித்துவிடும்” என்றது பூனை.

“மிகக் கஷ்டப்பட்டு சரப்பத்தைப் பிடித்தோம். இப்போது விடுவதற்கும் இல்லை. பிடித்துக் கொண்டிருக்கவும் முடியவில்லைவே! இந்த விஷப் பாம்புதான் ஏன் கடிவுள் இருக்கத்தாரோ!” என்றது குரங்கு.

“பூனைகள் இருக்கப் பாம்பு என்னத்துக்கு?” என்றது பூனையும்.

ஒரு எலி பக்கத்தில் ஓடிற்று. உடனே பூனை சூவேசம் மேவிட்டு எல்லா வற்றையும் மறந்துவிட்டது. எலியைக் கல்லப் பாய்ந்தது. உடனே பாம்பு குரங்கைக் கடித்துவிட்டுப் பாழிக்குள் புகுந்துகொண்டு விட்டது.

குரங்குக்கு விஷம் ஏறிற்று. பூனையின் மேல் அது கோளும் கொண்டு பாய்ந்து அதைக் கடித்தும் கீழியும் கிழித்தும் அங்கேயே கொன்று விட்டுப் பிரக்ஷணியின்றித் தலையிடிபடுத்தது.

எலியைப் பற்றிச் சொல்லுவே வேண்டிய இல்லை. அது பூனையின் வாலிலேயே உயிர் நீத்து அவர்க்கும் உபதீற்று.

மிஞ்சியது பாம்பு மட்டும்.

இந்தக் கதை குழம் கதைகளுக்கு எளிதில் விளங்கும். பெரியோர்கள் கொஞ்சம் கஷ்டப்படுவார்கள். இது தெர்ப்பணி பிரக்ஷணியா என்றுகேட்பார்கள்.

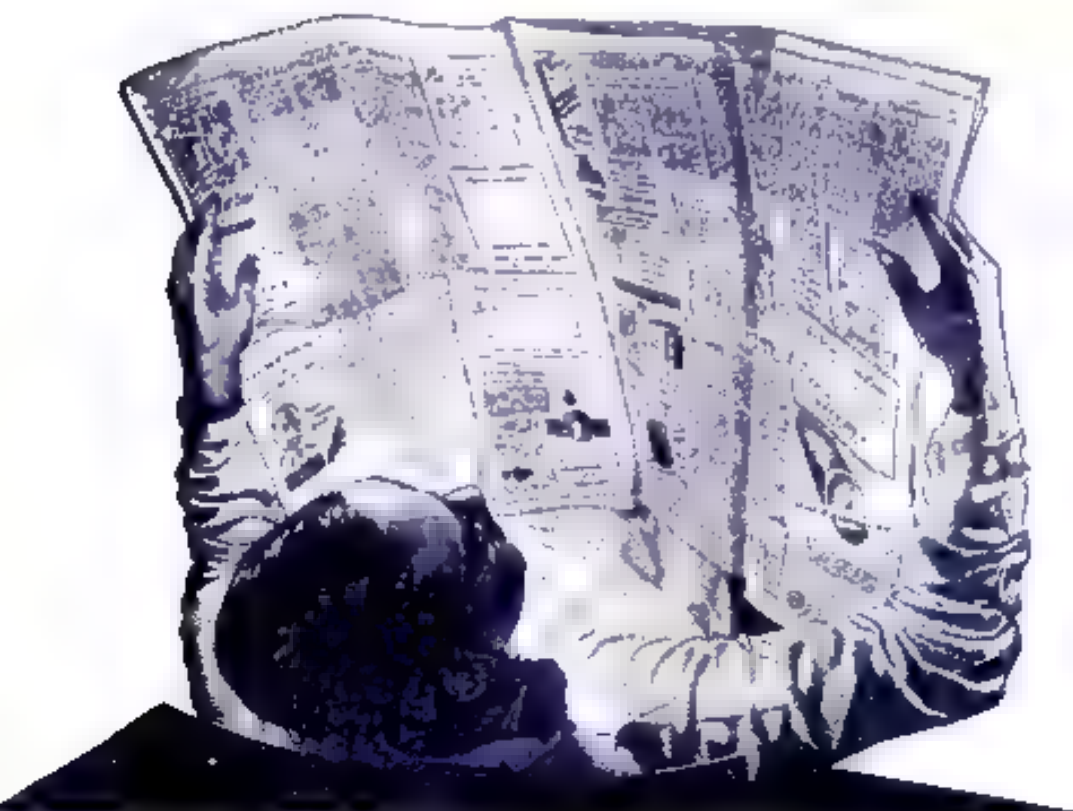
செய்திகளைச் சேர்த்தளிப்பது என்கே

கீழ்க்கண்ட திணைக்களம் படிக்கும் செய்தித்தாள்களைத்
தயாரிப்பது எது தெரியுமா? என்கு நான்,
கவிதத்தைத் தயாரித்து, செய்திகளைத் திரட்டி அச்சிடு
வதும் என்கு இயக்குகிறேன். எம்முடைய திணை வரிக்
களில் என்கு ஒரு இன்றியமையாத அம்சமாகி விட்டது.

டாடா எம்மல்

நாட்டின் கன்மைக்கே

இன்று என்கு நாட்டின் கவனத்தில்
முதன்மையுற்றிருக்கிறது. இந்தி
யாவின் முன்னேற்றத்திற்கு உது
தியான அகத்திலாவும் நிறுவ,
என்கு உற்பத்தி விரைவாக
விரைக்கப்பட்டு வருகிறது.

தமிழகத்திலிருந்து அந்த
மரீச! மறுபுற உள்
மேய்த்துக்கொள் தலைவர்
தமிழகத்திலிருந்து அந்த

18. தேயுப்படு ஆதிமலை
கோவிலுக்கு 99 சென்மீட்டர் ஆதி
மலை கம்பளமாக சென்று
விட்டார்கள். எஃ. சிறீராம் ச. கந்தன்

[illegible]

புலகேசரி கந்தர்வ மாதாபரணி! இத்தம் மகன்
மறைந்தான் மருமகன் தந்தையின் மருமகன்
தந்தையின் மருமகன்! அந்தம் மருமகன்

மக்கள்: நான் விவரம்
மீதல் செய்கிறேன்
எனது சொந்தியை
மேலேவைத்துப் போனேன்

தந்தையர் விவரம் விழுந்து வருகிறது. தந்தையர் என் சொந்தியைப் போடுகிறார்.
மீதல் தந்தை: மரட்டோம்! தந்தையர் விவரம்
மீதல் விழுந்து வருகிறது. தந்தையர் விவரம்
வருகிறது. தந்தையர் விவரம் வருகிறது!

குழந்தைகளுக்காக

மக்கள் திரு. க. காமசுந்தரன் அவர்கள்
தேவதேவியின் மறைவு குறித்து கேள்வி
கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு
விவரம் தெரியவில்லை. இதைத்
தெரிவித்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

[illegible]

உளமை ராஜா

துரோணன்

18. ரதம் வந்தது

விதியன் தயரத்தோடு அமர்ந்
திருக்கும் மெல்லாவைக் கண்டதும்,
"வேண்டும், வேண்டும்! வன்ருகத்
தயாரப்பட்டு அழட்டும்" என்று தனக்
குள்ளாகவே உற்சாகத்துடன் கூறிக்
கொண்டான். ஆனால், அவளுக்குப்
பின்புறமாகச் சற்றுத் தூரத்திலிருந்த
மற்றொரு காட்சியினால் ராஜகுமார
னின் சந்தோஷ மெல்லாம் பறந்து
விட்டது! கோபமே ஏற்பட்டது.
அங்கே என்ன இருந்தது?

அன்றைக்கு அவனை நெருங்குதாரம்
இழுத்துச் சென்று, முடிவாக அவனை
ஏமாற்றி விட்டுப் போன அதே மான்
குட்டிதான் கட்டப் பட்டிருந்தது!
அதன் மேல் இறைக்கப்பட்டிருந்த
பசுமையான புல்லை அது குளிர்ந்து
கூடப் பார்க்காமல் வேறெங்கேயோ
பார்த்தபடியே ஏக்கத்துடன் நின்று
கொண்டிருந்தது. அதற்கும் இத்
தகைய தண்டனை வேண்டியதுதான்

திருமேனா விஜயனுக்கு ராஜகுமாரியின் மீது ஒரு பச்சாத்தாபமே ஏற்பட்டது. 'பாவம்! அந்தச் சிறுமிதான் என்ன செய்வாள்? அவளுடன் வந்திருந்தோர் துரிதப் படுத்தி விடுந்தால், அவள் அதை மறித்து விட்டு அவனுக்காகத் தங்குவது என்பது சாத்தியமா?'"

ராஜகுமாரன் பரபரப்புடன் அவள் இருந்த திசையை நோக்கிச் சென்றான். எக்காரணங்களைக் கொண்டும் வாய் நிற வாமலே மிகுந்து விடவேண்டுமென்ற உறுதியுடன் மனத்துக்குள்ளாகவே பல தரம் ஞாபகமிட்டுக் கொண்டான்.

யதேச்சையாகத் தலை நிமிர்ந்த ராஜகுமாரிக்கு, விஜயன் நிற்பதைக் கண்டதும், தூக்கி வாரிப் போட்டது போன்றிருந்தது. மறுகணம் அவள் முகத்தில் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. அவள் பரபரப்புடன் எழுந்து ஓடி வந்து அவனது கைகளைப் பற்றினாள். விஜயன், கைகளை உதறிவிட்டு, கோபத்துடன் முகத்தைச் சிவப்பினான்.

ராஜகுமாரி 'கலகல'வென்று வாய் விட்டுச் சிரித்தாள். அவ்வொலியை முதன் முதலாகக் கேட்ட விஜயன் மெய்ம் மறந்து நின்ற விட்டான்!

"ஓதேன்! ராஜாவுக்கு என் மேல் கோபமா?" என்று கேட்டாள் மேகலா.

அவளது உதடுகள் பதில் சொல்லுவதற்காகத் துடித்தன. "ஆமாம்! கோபமில்லாமல் ஆனந்தம் தோன்றுமோ? ஏமாற்றுக்கள்ளி!" இவ்வாறு கூறுவதற்காக அவளது மனம் துடித்தது. ஆனால் அதைக் கூற முடியாமல் தடுமாறினாள்! பேசாமல் நின்றவாறு நடிக்கும் கலை அவளுக்கு மிகச் சிரமமாக இருந்தது!

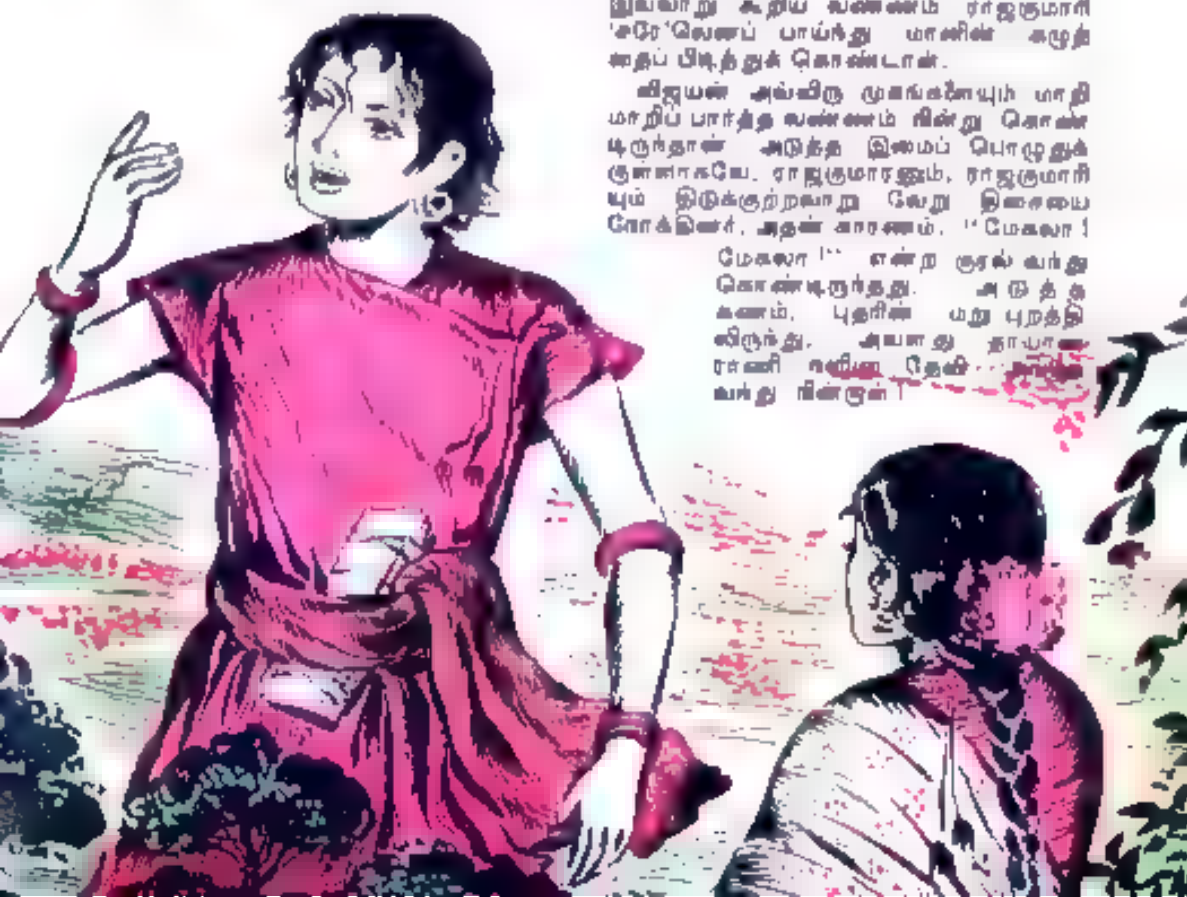
"ராஜா! பேரூஸ் போகட்டும்! என் மீது கோபித்துக் கொள்ளாதே"—என்று வேறு ஏதோ ஒரு காதை செய்தாள். பாவம்! அவன் இப்பொழுது புதுமை யடைந்த விஜயன் என்பது தெரிந்திருந்தால் இவ்வளவு துணிச்சலுடன் மனம் விட்டுப் பேசுவாள்? அவன் வாய் மூலம் ஒரு அட்சரத்தைக் கேட்பதற்குள், அறுபது நடை யல்லவா அவன் அவளைத் தொடர்ந்து ஓட வேண்டி யிருக்கும்.

ராஜகுமாரியின் சொற்களினால், விஜயனின் மனம் மாறுதலடைந்தது. அவன் இவேசாகச் சிரித்தபடியே நின்றான். அவன் அவளை அழைத்துக் கொண்டு அங்கே கட்டப்பட்டிருந்த மான்சூட்டியின் சரீரம் வந்தான். அது பயத்தினால் மிரண்டவாறு துள்ளிக் குதித்தது.

"உன்னை நாங்கள் இருவரும் என்ன செய்கிறோம். பா! நீதானே எங்களை ஏமாற்றிப் பிரித்து வைத்தாய்? துஷ்டை!" இவ்வாறு கூறிய வண்ணம் ராஜகுமாரி 'சரே'வெனப் பாய்ந்து மானின் கழுத்தைப் பிடித்துக் கொண்டாள்.

விஜயன் அவ்விரு முகங்களையும் மாறி மாறிப் பார்த்த வண்ணம் நின்று கொண்டிருந்தான் அடுத்த இமைப் பொழுதுக்குள்ளாகவே. ராஜகுமாரனும், ராஜகுமாரியும் திடுக்குற்றவாறு வேறு திசையை நோக்கினர், அதன் காரணம், "மேகலா!

மேகலா!" என்ற குரல் வந்து கொண்டிருந்தது. அடுத்த கணம், புதரின் மறு புறத்திலிருந்து, அவளது தாய் ராணி வந்தாள். தேவி வந்து நின்றாள்!

புளாக் ப்ரின்ட்
ஆன்டீசன் ஈகரீகத்தீன்
முதற்படி

சூப்பர்பைன்
மெர்லிதரஸ்

தி. மபத்லால் பைன்

ஸ்ரீரீஸ்ரீ & மனோகாச்சரீங் கம் ிட்.
கவஸாரி.

200 100

கடல் கண்ட கனவு

இருபத்து எண்காம் அத்தியாயம்

கடலிலே நெருப்பு

கடலின் பரப்பிலே மிதத்த மரக்கலத்திலிருந்து கொண்டு, சமணத்துறவியம்மைவாரி மிகவும் உணர்ச்சிமேலிட்டவராக வாழ் தங்கையிடம் சொன்ன வரலாற்றில், ஒருகிஷகத்தை மட்டும் முழுதும் சொல்லாமல் நிறுத்தியிருந்தார். அதுதான் சாகுகேவியனுடைய குழந்தையின் கதை.

வாழ் தங்கை அந்த வரலாற்றைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கிறும்பியது உண்மை. ஆனால் அந்த இரவின் குழந்தையும், சமணத்துறவியின் மனநிலையும் அதற்கு இடம் கொடுக்க வில்லை.

சந்திரகுடும் வலம்புரித் தீவிலிருந்து தமிழ்நாட்டுக்குப் புறப்பட்டுவந்தவன், என்னென்ன மானுதங்களுக்கு உன்னானும், பிறகு அவன் சாகுகேவியின் குழந்தையைக் கடலுக்கு மத்தியிலே எப்படிச் சென்று விடிந்தான் என்பதை யெல்லாம் துறவியம்மைவே சொல்லுவாள் என்றுதான் வாழ் தங்கை எதிர்பார்த்தான். ஆனால் துறவியோ "அது வேறு ஒரு கதை. ஒரு பெரிய கதை"

என்று கருக்கமாக முடித்து விட்டது வாழ் தங்கைக்குத் திருப்தியரவியில்லை. எப்படியும் இன்னொரு நாள் துறவி வம்மையை மீண்டும் கேட்டு அந்த வரலாற்றைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று மனத்துக்குள்ளே தீர்மானித்துக் கொண்டாள் தங்கை.

ஆனால் திடீரென்று அதென்ன அப்படி ஒரு சங்கொலி கேட்டது? பாரதக், கதை

யில் "கிஷகம்" என்று சொல்லப்படும் தாதத்தைச் சங்கினால் ஒலி செய்து, புத்தகோஷம் எழுப்புவதைப் பற்றி வாழ் தங்கை கேட்டிருக்கிறாள். பல்லவ மன்னர்களின் அரச சபையிலே பழகிய சங்கீதப் பண்டிதர்கள் போரொலிக்குச் சின்னமாக அமைத்த இந்த ஸ்வர ஒலியைப் பற்றி வாழ் தங்கையிடம் சொல்லியதுண்டு. இப்பொழுது திடீரென்று அவ்வகையான ஒலி சங்கில் எழுந்தது. வாழ்தங்கை திடுக்கிட்டாள். அந்த நேரத்தில் மரக்கலத்தின் அடித்தளத்திலிருந்து இரண்டு வீரர்கள் வேகமாக ஓடி வந்தார்கள்.

"அம்மா, துறவியாரே! வாழ்தங்கையே! நீங்கள் இருவரும் உடனே மரக்கலத்தின் மேல் தளத்திலிருந்து மேலே வந்து விடுங்கள். இரகசிய அறைக்குள்ளே சென்று கிடுங்கள்!" என்று அறிவித்தார்கள் அந்தப் போர்வீரர்கள். நிலைமை என்ன என்பதை எதிர்த்து விட்ட துறவியம்மைவும் வாழ்தங்கையும் உடனே மரக்கலத்தின் மேல் தளத்திலிருந்து வேகமாகக் மேலே இறங்கிச்

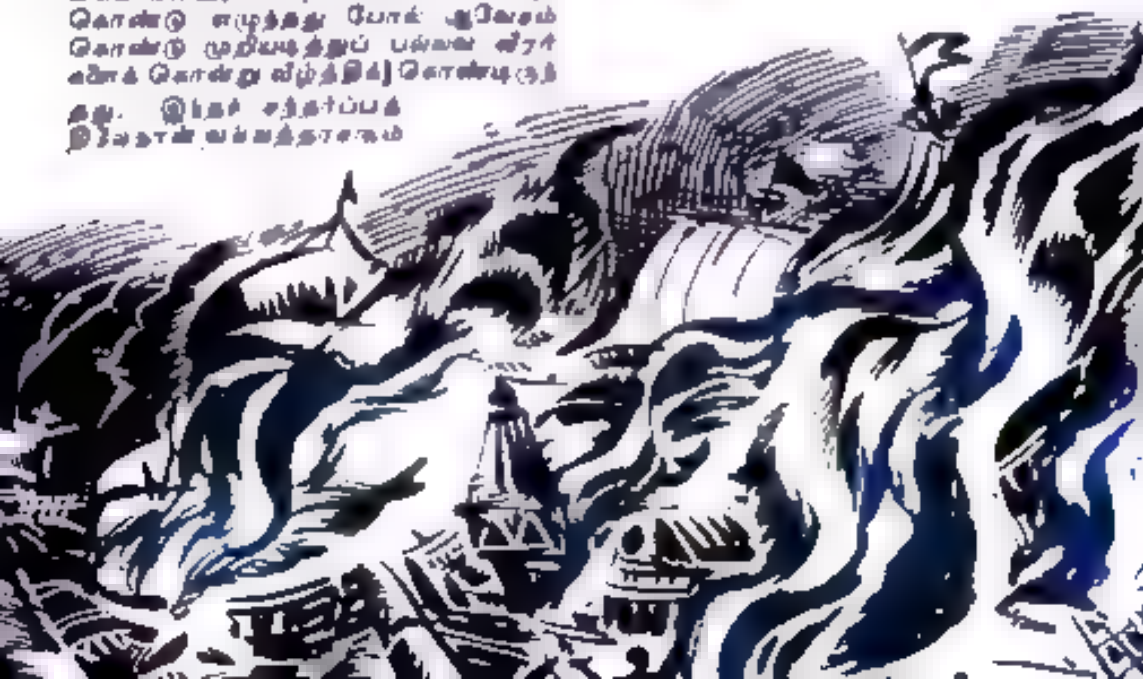
சென்றார்கள். இதன் பிறகு அந்த நிலக் கருங் கடலிலே நடத்த சம்பவங்கள் பல்வகரமானவை.

சோமு

கொற்கைவீலிருந்து புறப்பட்டு வந்த பாண்டியர்களின் கடற்படை மாயக்கல புரத்துப் படைகளைக் கடலிலே எதிர்த்தது. வலம்புரித் தீவின் காவற்படைக்கு இரகசியச் செய்தி அனுப்பப்பட்டு அந்தப் படைவும் இந்தப் போரிலே வந்து கொண்டது. காங்களின் வீச்சும், கேடயங்களின் ஒலியும், அம்புகளின் பாய்ச்சலுமாக மிகவும் கோரமான ஒரு பெரும் யுத்தம் கடலின் பரப்பிலே நடத்தது. சில மரக்கலங்களிலே வீருந்து பிறும்மாண்டமான யானைகள் பெரிய பெரிய உலக்கைகளையும், குந்தங்களையும், சட்டிகளையும் நீண்ட துதிகைகளிலும் விட்டு விட்டு எறித்தன. யானைகளின் பலங்கரமான பிளிறல் ஒலியும், வீரர்களின் போர் முழக்கமும் மோதி யெழுந்தன! கோபமும் பயமும், உயிரும் சாகும் ஒன்றையொன்று எதிர்த்துக் கொண்டு திமிறிய கொடிய ஓசையும், தலைகளையும் காங்களும் அறுபட்டு விழுந்த போர்வீரர்களின் பரிதாபக் குரலுமாக நிலக் கருல் கடலின் அடியோசையைவும் அடக்கிக் கொண்டு கேட்டது! குரீசைத் தன்னார் செந்தீவமாக மாறிக் கொண்டு வந்தது. யாழ்தீவமையும் சமணத் துறவியும் சென்று கொண்டிருந்த மரக்கலத்தைச் சுற்றிப் பங்கல வீரர்கள் காவல் செய்து போரிட்டார்கள் அல்லவா? அந்த வீழ்ச்சித் திவ் பலத்தைப் போல் பன்மடங்கு பலக்கொண்ட பாண்டியர்களின் கொற்கைப் படை, பேயும் பிராசும் வெறி கொண்டு எழுந்தது போக் ஆவேசம் கொண்டு முறியடித்துப் பங்கல வீரர்களைக் கொன்று வீழ்த்திக் கொண்டிருந்தது. இந்தச் சந்தர்ப்பத் திஷ்டை வந்தததாலும்

தஞ்சை முத்தரைவ மன்னரும் அனுப்பிய கப்பற் படை வேகமாக வலம்புரித் தீவை போக்கி வந்து கொண்டிருந்தது! ஆமாம்: சித்திராங்க பூபதியும் மந்திர தாயகமும் தஞ்சைவீலிருந்து புறப்பட்டார்கள் அல்லவா? அவர்களோடு முத்தரைவர்களின் பலமான கப்பற் படைவும் புறப்பட்டதல்லவா? அந்த வீரப் பெரும் படை ஆவேசத்தோடு கடங்கக் கலக்கிக் கொண்டு படர்ந்தது. வலம்புரித் தீவிலிருந்து பத்துக்கடின துரத்திலே கடலின் பரப்பில் இதற்கு முன்பு கண்டும் கேட்டுமிராத விதத்தில் மிகப் பலங்கரமான போர் தொடங்கியது. குரீசன் உதித்தான். வானத்திலே ஊர்ந்தான். பிறகு அந்தமீத்தான். சத்திரன் உதித்தான். கஷத்திரப் படைகளோடு தீவ விசம்பிய வினரத்தான். பிறகு மறைத்தான். மறுபடியும் கடுர வன் சீழ் வானத்திலே தோன்றினான். ஓராழித் தேரிலே ஆயிரம் துயிரம் ஒளி வாட்களை வீசிக் கொண்டு வந்தான். கடலின் பரப்பிலே அந்தப் பெரும் போர் முடியின்றி நடத்தது! பாண்டியர்களுடைய கப்பற் படைவின் பலம் வளர்ந்து கொண்டே போயிற்றே தவிர, முத்தரைவர்களால் சமாளிப்பது கஷ்டமாக இருந்தது. கொற்கைத் துறைமுகத்திலிருந்து வீர விக்கிரமனுடைய நிர்வாகத்திலே புறப்பட்ட பாண்டியச் சேனை சாரி சாரியாக வந்து கொண்டிருந்தது. அந்த அணி களுக்கு ஒரு முடிவே இல்லையோ என்று

சொல்லும் படி முத்தவரயர்களின் படைத்தலைவர் இளைத்தார். அப்பொழுது வடக்குத் திசையிலே ஏதோ ஒரு பெரிய ஒசை கேட்டது. தேர்த் திருவிழாக் களிலே அதிர்வேட்டின் ஒசை கேட்பது போல் ஒரு பெரிய வெடியோசை கேட் டது. எலும்புக் கவசத்துக்குள்ளே பாதுகாக்கப்பட்டு அதனுள் ளிருந்து துடிக்கும் மனித இயைக்கைப் போல, முத்தவரயர்களின் மரக்கலங்களுக்கு மத்தியிலே பல விழுங்கல்களுக்கும் அணி களுக்கும் மத்தியிலே காக்கப்பட்டுச் சென்று கொண்டிருந்த ஒரு மரக்கலத் துக்குள் சித்திராங்கழுபதி இருந்தான். அவனுடைய இதயம் இந்த இடி யோசையைக் கேட்டுத் துடிதுடித் தது. அப்பொழுது அவனுக்கு அருகிலே யிருந்த ஸ்வரில் ஒருவரான் பெரிய துறவி யோ ஆரம்பித்தார். மற்ற இருவா களும்—இளைத் துறவியும் மத்திரதாயக் கும்—பெரிய துறவியின் கூர்த்தகைகளி லிருந்த கவனத்தோடு கேட்பதற்கு ஆரம்பித்தார்கள்.

“பூபதி! நீ தஞ்சையிலிருந்து மத்திர தாயகத்தோடு புறப்பட்டவுடன் நானும் இந்த இளைத் துறவியும் உங்கனோடு புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமாகத் தஞ் ஞைக்கு எப்படி வந்து சேர்த்தோம் என்று நீ முதலில் இளைத்தாய். இப் பொழுது சொல்கிறேன். இத்தனையும் உதயசந்திரனுடைய ஏற்பாடுதான்.

எங்கள் இருவரையும் தஞ்சைக்கு அனுப்பி விட்டு அவர் காஞ்சிமாநகரம் சென்ருர். இப்பொழுது அவரேதான் காஞ்சியிலிருந்து பெரும்படையோடு வருகிறார். இந்த வெடியோசை பல்ல வர்களின் படைவிலிருந்துதான் கேட் றிறது. நமது தமிழ்நாட்டுச் சித்தர்கள் பல மருந்து மூலிகைகளை ஆராய்த்து ஆராய்த்து பெரும்மாண்டமான வெடி யோசை விளப்பக்கூடிய கந்தகப் பொருள்களைக் கண்டு சொல்லியிருக் கிறார்கள். தண்ணீருக்குள்ளே விசிய மாத்திரத்தில் தீப் பிடிக்கக்கூடிய ஒரு வித ௨௪ மூலிகைப் பொருளைப் பற்றிப் போகர் என்ற மகான் பாடியிருக்கிறார். இந்த அடப்பக்களை பெல்லாடி கற்றுத் தேர்ந்த பெரிய ஞானி அவ்வளவு உதய சந்திரன்! அவனுடைய கைவரிசைதான் இப்பொழுது இத்தக் கடலின் பரப்பிலே இப்படி இடியோசையாகக்கேட் றிறது!” என்று வியப்பும் மகிழ்ச்சியும் கிரமிட்ட வராகக் கூறினார் சித்தன்னை வரசனின் பெரிய துறவி. சித்திராங்க பூபதிக்கு இதயத் துடிப்பு அடங்கவில்லை. மேற் கொண்டு என்னென்ன நடக்கப் போகி றதோ என்று புரியாமல் துறவியின் முகத்தைப் பார்த்தான் அவன்!

ஆமாம்; துறவி சொன்னபடி அது பல்லவர்களின் படைதான். அவர் கொன்னபடியே உதயசந்திரன் தான் அத்தப் படைக்குத் தலைமை தாங்கி

நடத்திக் கொண்டு வந்தார்! அவர் எப்பொழுது காஞ்சிமா நகரத்திலிருந்து புறப்பட்டார்?

பீயில் போன்று எழிலோடு விளங்கிய காஞ்சிமா நகரத்தின் அரச மானிகையிலே நத்திவர்மனுடைய தந்தையான இரணிய வர்மரும், உதயசந்திரனும் சத்தித்துப் பேசினார்கள் அல்லவா? அதன் பயனாக ஒரு முக்கிய முடிவுக்கு வந்தார்கள் இருவரும். இரணியவர்மர் உதயசந்திரனிடம் சொன்ன யோசனை இதுதான்:

“அமைச்சர் திலகமே! பாண்டியர்கள் இப்பொழுது காஞ்சிமா நகரத்தை அடியோடு மறந்துவிட்டார்கள். அவர்களுடைய கவனமெல்லாம் இப்பொழுது வலம்புரித் தீவை நோக்கியே திரும்பியிருக்கிறது. வீரவீரமன் தன்னுடைய எதிர்காவச் சூழ்ச்சிகளுக்கு வலம்புரித் தீவையே முழுதும் நம்பி விட்டான். இதனால் பாண்டியர்களும் இப்பொழுது வலம்புரித் தீவையே எண்ணி எண்ணித் தங்களுடைய முயற்சிகளை யெல்லாம் அந்தத் தீவுக்காகவே செலவிடுகிறார்கள். ஆகையால் காஞ்சியின் மேல் படை வெடுப்பு ஏற்படும் என்று நாம் சந்தேகப்பட வேண்டிய அவசியமேயில்லை. அப்படியே ஒருகால் காஞ்சிக்கு ஏதாவது இடையூறு நேரக்கூடும் என்று தெரிந்தால் நமது கோட்டை வாசல்களை மூடிப் பலமாகக் காவல் செய்வதற்கு வேண்டிய படைபலம் நம்மிடம் இப்பொழுது இருக்கிறது. இத்தனை பெரிய கோட்டையைப் பாண்டியர்கள் தாக்கி உள்ளே வருவதற்கு எத்தனையோ பல நாட்கள் பிடிக்கும். அதற்குள் நீங்கள் இங்கே திரும்பி வந்துவிடலாம்” என்றார் இரணியவர்மர்.

“அப்படியானால் என்னை இப்பொழுது வலம்புரித் தீவுக்குப் போகும் படி யோசனை சொல்லிதீர்க்கலா?” என்று கேட்டுக் கொண்டே உதயசந்திரன் சொன்னார்:

“இரணியவர்மப் பெருத்தகையே! இந்த யோசனை ஏற்கனவே நானும்

எண்ணியதுதான். ஆனால் நானாக அதை உங்கனிடம் சொல்ல விரும்ப வில்லை. பாண்டியர்களின் படை விரைப்பிலும் முரமாக நடத்து கொண்டிருக்கும் இந்தத் தருணத்தில் நான் காஞ்சியிலிருந்து வெளியே போகிறேன் என்று சொன்னால் அதை நீங்கள் எப்படி ஆமோதிப்பீர்களோ என்று தயங்கி நேன். இப்பொழுது அந்தத் தயக்கத்துக்கே இடமில்லை. நான் நினைத்ததை நீங்களே சொல்லி விட்டது எனக்குப் பெரிய நிம்மதியாகப் போயிற்று” என்றார் உதயசந்திரன்.

“அமைச்சர் பெருமானே! உங்களை ஒரு அமைச்சர் என்றுதான் உலகம் அறியும். ஆனால் நீங்கள் முக்காலமும் உணர்ந்த ஒரு பெரிய ஞானி என்பதை நானும் தரணி கொண்டு போதரும் அறிவோம். இந்த உலகில் எத்தனையோ இளைஞர்களும் அரச வம்சத்துப் பிள்ளைகளும் இருக்கும்போது, மாந்தோப்பிலே விளையாடிக் கொண்டிருந்த என்னுடைய சிறுவனை நீங்கள் தோந்தெடுத்தீர்கள். அதிலும் சித்திரமாயனுக்கு எதிராகத் தோந்தெடுத்தீர்கள். அண்ணாக்கு உங்களை நான் அறிந்திருக்கவில்லை. நீங்கள் ஒரு தீர்க்கதரிசி என்பதையும், காலம் கடந்த ஞானத்தை பெய்வளம் கண்டு தெளிந்த பெரியவர் என்பதையும் அப்பொழுது நான் உணர்வில்லை. ஆனால் அண்ணாக்கே எங்கள் குலகுருவான தரணி கொண்டு போசர் கூறினார். என்னுடைய சிறுவனான நத்திவர்மனின் அங்க அடையாளங்களைக் கொண்டு அவர் எனக்கு எடுத்துச் சொன்ன விஷயங்கள் நம்பிக்கையைத் தர ஆரம்பித்தன. பிறகு ஒவ்வொரு நாளும் தங்களுடைய செயல்களை உன் விப்பாகப் பார்த்து வருகிறேன். எத்தக்காரியத்தை எப்போது செய்தாலும், அனைத்தையும் கடந்த ஒரு ஞான நிலையிலே தங்களுடைய சித்தம் நிற்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியும். இதற்கு மேலும் என் உள்ளத்தைச் சோதிக்காதீர்கள். தங்களுடைய முடிவைச் சொல்லுங்கள். நான் ஏதோ

☆

கேசவரட்டம் போட்டாலும், கும்மி
அடித்தாலும், பாதாளடியும் ஆடி
குதும், குதலில் சுத்தம் அவம்
சாரம்நான்பெண்களுக்கு முக்கியம்.
கேசவர்த்தினியைக் கொண்டு
சுக்கி அடங்காதபடி கேசவர்த்தி
பெருக்கிக் கொண்டு, கந்தலிதமாய்
சுத்திய அவங்கரிபுயம்.

☆

கேசவர்த்தினி ஷாம்பு
வினும், தலையை மண
மாகவும் சுத்தமாகவும்
வைத்துக் கொள்ளுங்கள்

கேசவர்த்தினி

பிராக்கம், கோயமுத்தூர்

67

விவரணில் குணமளிக்கும்

ஹானியற்ற

குளியோம், சத்தப்போக்கு
கோய்கள், சத்தக்கடுப்பு.
ஷெப்புகள், மோகனகள்,
சரிச்சுட்டும் ஆணி
குதலிய போய்களினிக்கும்
தெடள்ளா செஞ்சு மிக
விருதுவாகவும் துரிதமாகவும்
விவரணம் தரும்.

விவரணி !

தெடள்ளா

தெடள்ளியின்
துவாரிக்கப்
பட்டது

சங்குக்
கிடைக்கும்

Hadensa

6884

பாதி விலைக்கும் குறைவு

15 நாட்களுக்கு மட்டும்

எல்லாக் கொள்கைகளும் புதுப் பெற்ற
தொழிற்சாலைகள் துவக்கப்பட்டவை

பத்து வருஷங்களுக்கு உத்தரவாதம்

இதனால் - 5 லட்ச ரூபாய்கள் ஒப்படைத்த
வங்காளத்துக்கு ஒரு லட்ச ரூபாய்கள், இங்கு
வங்காளத்துக்கு ஒரு லட்ச ரூபாய்கள், ஒன்ற
மட்டும் வங்காளத்துக்கு ஒரு லட்ச ரூபாய்கள் இவ்வளவு.

பாக்கெட் வாட்ச்	25/-	11/-
ரேடியம் பாக்கெட் வாட்ச்	27/-	13/-
ஜெர்மனி கடம் ரீல்	35/-	15/-
உயர்ந்த ஆராய்ச்சி	32/-	15/-

21 ஜு., பாட்டிபுரம் ரேடியம்	78/-	38/-
21 ஜு., .. ரேடியம் ரேடியம்	80/-	39/-
15 ஜு., வங்காள பாட்டிபுரம்	85/-	32/-

31 ஜு., பாட்டிபுரம் ரேடியம்	80/-	35/-
21 ஜு., .. ரேடியம் ரேடியம்	80/-	44/-
17 ஜு., வங்காள பாட்டிபுரம்	71/-	35/-

15 ஜு., ரேடியம் ரேடியம்	87/-	50/-
15 ஜு., .. 10 வருஷ ரேடியம்	73/-	50/-

15 ஜு., ரேடியம் ரேடியம்	66/-	32/-
15 ஜு., .. 10 வருஷ ரேடியம்	72/-	35/-

PIONEER WATCH CO
POST BOX No. 11428 - CALCUTTA

**தொண்டை
ரணங்களுக்கு
இதமளிக்க பெப்ஸ்
உபயோகியுங்கள்**

ஐஸ்தோஷம், இருமல், இன்புரூயன்ஸை, பிரே
ங்கெஷல் குதலிய விவாதிகளாக மாறக்கூடிய
தொண்டை ரணங்களுக்கு, பெப்ஸ் உடனே
உபயோகியுங்கள். பெப்ஸிலுள்ள குணமளிக்
கும் மருத்துவ சத்துகள் கால், கவராய்ஸ் இவ
ற்றுள் புரத்து உபததை உடைத்து ரணங்களை
ஆற்றுகின்றன. டாக்டர்கள் பெப்ஸை சிபார்சு
செய்கின்றனர். குந்தகமற்றும்,
கவோதிகளும் உபயோகிக்க
லாம். தீவிர விவாதிகளும் மரு
த்துகள் இதில் இல்லை.

PEPS

பெப்ஸ் தொண்டை
மரபு உபயோகத்துக்கு
சமனாற்றும் மிகவும்.

FPY-40 TAM

தொண்டை ரணங்களுக்கு:

தாரதா அண்டு கம்பெனி
86, கதலியப்ப நாயக தெரு, சென்னை-3

புதிதாகச் சொல்லுவதாக நினைத்துக் கொண்டு பேசினேன். அதுவும் கூடத் தங்களுடைய உள்ளத்தின் எண்ணப் படியே இருக்கிறது! எனவே நான் பேசப் போவதில்லை. நீங்கள் பேசுங்கள். நான் கேட்கிறேன்!"

இவ்வாறு கூறினார் இரணியவர்மர். இதன் பிறகு உதயசத்திரன் காவ தாமதம் செய்ய வில்லை. தம்முடைய ஏற்பாடுகள் என்ன என்பதை இரணிய வர்மரிடம் தெரிவித்தார்.

"வர்மரே! உங்களுடைய புதல்வ னுக்கு, வீரமும் தீரமும் பிறவிக் குணங் கள். ஆனாலும் அத்தக் குணங்கள் வளர்த் தோங்க வேண்டும் அல்லவா? தமிழ் நாட்டில் எதிர்காவத்திலே நத்திவர்ம னுடைய நீர்த்தி கல்லிலும் சினைவிலும் நின்று நிலவப் போகிறதல்லவா? இதற் காக நம்முடைய அரசுக்குப் பல இடைபூறுகள் நேருகின்றன. இத்தனை எதிர்ப்புக்களையும் தாண்டுவதன் மூலம் அவருடைய வீரம் வளம் பெற்று ஒங்கப் போகிறது. அத்தற்கு நீங்களும் தானும் கருவிகளாக நிற்கிறோம். அவ்வளவு தான். வேறு எப்படியும் சொல்வதத் தில்லை. இப்பொழுது நான் மாமல்ல புரத்திலிருந்து புறப்படுகிறேன். என் னோடு பெரிய படை வரவேண்டிய அவசியமில்லை. முப்பது போர்வீரர்கள் மட்டும் வந்தால் போதுமானது. மனி தர்கள் இவ்வாறு வெற்று மரக்கலங்கள் ஏழெட்டு வேண்டும். பல்வவர் படை வருகிறது என்றால் குறைத்தது பத்துப் பன்விரண்டு மரக்கலங்களாவது வேண் டும் அவ்வவா? இல்லையென்றால் பார்ப் பதற்குக் கௌரவக் குறைவாக அல்லவா இருக்கும்!"

இவ்வாறு சொன்னார் உதயசத்திரன். இந்த வார்த்தைகள் இரணிய வர்மருக் குத் திகைப்பைக் கொடுத்தன.

"அமைச்சர் பெருமானே! உங்க ளுடைய திட்டங்களை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பாண்டியர் களின் ஏராளமான கப்பத் படைகளை எதிர்ப்பதற்காக முத்தரைவர்களைப் படை கடல் கடந்து சென்றிருக்கிறது

என்பதை அறிவேன். முத்தரைவர் களின் துணை நமக்கு எவ்வளவு இருந்த போதிலும், தங்களுோடு முப்பது வீரர்கள் வந்தால் போதும் என்று தாங்கள் சொல்வது' எனக்குப் புரிய வில்லை. அதிலும் மனிதர்களே இவ்வாத மரக்கலங்கள் ஏழெட்டு வேண்டும் என்று நீங்கள் கூறுவது மிகப்பெரிய தருகிறது. ஆனாலும் நான் சொல்வ தற்கு என்ன உண்டு? தங்களுடைய திட்டங்கள் புரியா விட்டாலும், அவற் றில் எனக்கு முழு நம்பிக்கை உண்டு. ஆகையால் தங்களுடைய கருத்துப் படியே செய்பாக்கன்!"

இவ்வாறு சொன்னார் இரணிய வர்மர். உதயசத்திரன் சொன்னார்:

"வர்மரே! நான் காஞ்சிமா நகரத் தில் இல்லை என்று கௌனிப்பட்டதும், எதிரிகள் என்னென்னவாழ்த்திகளைச் செய் வப் போகிறார்களோ, தெரியவில்லை. ஆகையினால் இந்தக் காஞ்சிமா நகரத் தின் காவலை அவுடலியம் செய்ய வேண் டாம். நமது அரச மாணிகையிலிருந்து தத்திபுரம் கோட்டைக்குச் செல்லும் இரகசியப் பாதையை உங்களுக்கு நன் குகக் காட்டிவிடுகிறேன். எந்த எதிர்ப் புக்குமத்திலிலும் தங்களுடைய புதல்வர் தத்திவர்மரை மிகவும் கவனமாள் இந்த தத்திபுரம் கோட்டைக்குள்ளே இருந்து விரும்படி செய்வ வழியுண்டு. காஞ்சிமா நகரத்திலிருந்து தத்திபுரம் செல்லுகிற வழி ஒன்று இருப்பதாக யாருக்கும் தெரியாது. காஞ்சிக் கடிக்கையிலேயுள்ள இரண்டொரு சமணத் துறவிகளைத் தவிர வேறு யாரும் இந்த இரகசியத்தை அறிய மாட்டார்கள். சமணத் துறவி களைப் பற்றிக் கவனிப்பாடவேண்டாம். வீர விக்கிரமனோடு இப்பொழுது தமிழ் நாட்டிலே இல்லை. ஆகையினால் நத்தி வர்மரைக் காஞ்சியிலிருந்து தத்திபுரத் துக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் நேரும்போது இரகசியப் பாதையைப் பயன் படுத்திக் கொள் ளுங்கள்!" என்று கூறி விட்டு உதய சத்திரன் இரணியவர்மரைத் தம்மோடு அழைத்துக் கொண்டு, அரச மாணிகை

யின் சுவை அனை ஒன்றில் பவிக்குக் கட்டிதுக்கு அருகே சென்றார். அந்தக் கட்டிதுக்கு அருகே ஒரு நத்தாவினக்கு நின்று எரித்து கொண்டிருந்தது. தீண்ட கல்லும் அதற்குமேல் தகவியையுமாகத் தொற்றியிருந்த அந்த வினக்கை இடது புறமாகத் திருவிளும் கீழே மகறயிருப் பது தெரிந்தது. வினக்கின் தண்டை இடதுபுறமாகச் சுற்றச் சுற்ற அதன் பீடம் எங்குத் தகட்டோடு சேர்ந்து மேலே திறந்து கொண்டது. வினக்கின் தண்டு இதுவரை ஒரு பெரிய ஆணியைப் போல் அந்த எங்குத் தகட்டை அழுத்திக் கொண்டு இருந்திருக்கிறது என்பதைக் கண்டதும் இரணியவரிடம் குக்கு விபப்புத்தாய்க்க முடியவில்லை.

"இரணியவரிடமே! தமிழ் நாட்டுச் சிற்பிகளும் கட்டிடக் கலைஞர்களும் சாமான்ய மனிதர்கள் இல்லை. அவர்கள் சூதைய இயந்திர ஆணத்தையப் புரணமாகத் தெரிந்து கொண்டு விட்டால், இப் பூமியில் தம்மால் செய்யமுடியாத சாதனைகளை இவ்வெங்கு செய்து கொள்கிறேன்" இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டு இரணியவரிடமிடம் இரகசியப் புகாதையக் காட்டியுவிட்டு உதயசந்திரன் அரசு மானியத்திலிருந்து புறப்பட்டார்.

மீடா பங்குபுரத்துத் துறைமுகத்தி லிருந்து உதயசந்திரன் வலம்புரித் தலை நோக்கிப் புறப்பட்ட காட்சி விசேஷமாக இருந்தது! பெரிய பங்குபுரமான போர் கடலின் பரப்பிலே நடக்கப் போகிறது என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டு புறப்பட்ட அந்த அமைச்சர் தலைத்தொடு முப்பதே முப்பது போர் வீரர்கள் சென்றார்கள். மொத்தம் பன்னிரண்டு மரக்கலங்கள் சென்றன.

அந்தப் பன்னிரண்டில் எட்டு மரக்கலங்களிலே, எந்த விதமான போர் வீரர்களும் இல்லை. மரக்கலத்தைச் சேலுத்தும் வீரர்களைத் தவிர வேறு யாரும் அந்த எட்டு மரக்கலங்களிலும் இல்லை! வீரர்கள் தற்கு வேண்டிய இடங்களில் மூட்டைகள் அடுக்கப்பட்டிருந்தன. இவ்வம் பருத்தியிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பருகப் பொதிகளும், குக்குவிய மூட்டைகளும், காய்த்து போன அனை என்ற யுத்ததின் கவனியை அந்த எட்டு மரக்கலங்களிலும் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. உதயசந்திரனோடு சென்ற வீரர்களில் போரிக்ளைப் பவீற்றி திரம்பிய சூதுதிகளோ சேலுதாய்க்களோ அதிகப் போர் இல்லை! உதய சந்திரனுக்கு மேல் காவலாக வந்த வீரர்களில் இருவர மட்டும் எங்குப் பேடகங்கள் இரண்டில் உத்தமம் போன்று தொற்றியிருந்த மருத்

துப் போடி ஒன்றை வைத்துப் பூட்டி. அவற்றுக்கு அருகில் வைக்கி மூடாமல் காவல் காத்தார்கள்.

சித்திராங்க பூபதியும் துறவிகளும் மத்திரதாய்களும் சென்று கொண்டிருந்த மரக்கலத்திலே இடியோசை கேட்டு எல்லாரும் திகைத்த போது, பெரிய துறவிகுறிப்பிட்ட பங்குபுர படை இது தான்! முப்பது போர் வீரர்களோடு உதயசந்திரன் வந்து கொண்டிருந்தார்! துறவையிலிருந்து பங்குபுரங்களுக்காக வந்த முத்தகரையர்களின் படை ஒரு பக்கம்! அதிலே சித்திராங்க பூபதி இருந்தான். மாகங்க யுத்ததிலிருந்து யாழ் தங்கையின் மரக்கலத்துக்குக் காவலாக வந்த பங்குபுரர்களின் படை ஒரு பக்கம்! அங்கேதான் யாழ் தங்கையோடு தற்கு வலம்புர துறவியங்கமையும் இருந்தார்! இந்த இரண்டு விபூகங்களையும் முறிப்புகூற்றி பாண்டியர்களின் படை ஒரு பக்கம்! வலம்புரித்தலை ஏறி செனவே காவல் செய்து கொண்டிருந்த பழைய பாண்டியப் படை ஒரு பக்கம்! படைக்கலங்களின் பெரோசையும், வீரர்களின் உக்கரணமாகக் கடலின் பரப்பிலே மிகப் பெரியபோர் நடந்துகொண்டிருந்த அந்தத் தருணத்தில் இடியோசை கேட்டு எல்லாரும் திகைத்தார்கள்.

வீர விக்கிரமனும் பாண்டியத் தளபதியும் தங்களுடைய மரக்கலத்தின் மேல் தளத்திலே சதிர்பார்த்தார்கள். தத்தியின் இவச்சிறை மொத்தத் துடபக் கொடுகள் பறந்தன.

"பாண்டியத் தலைவரே! பங்குபுரர்களின் மரக்கலங்கள் தாம் அவை. என்னவினக்கை பன்னிரண்டுதான்! இதைப் பார்த்து விட்டு மெத்தனம் கொள்ளாதீர்கள்! இந்தக் குறுகிய படையோடு வருவதற்கு வேறு யாரும் துறவிய மாட்டார்கள். திச்சயம் உதயசந்திரனே வந்திருக்கிறான் என்று நினைக்கிறேன். திடீரென்று கடலுக்கு மத்தியிலே இடியோசை கேட்டது பார்த்தீர்களா! இதில் ஏதோ குது' இருக்கிறது. நமது படைகளுக்கு அவசரப்படாமல் திரை வித்து உத்தரவு கொடுங்கள். படை பகைதனிடம் மூளையின் பவத்தான் இப் பொழுது மிகவும் முக்கியம்!"

இவ்வாறு வீர விக்கிரமன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே, மீண்டும் இடியோசை கேட்டது. திடீரென்று அந்தப் புதிய பங்குபுர மரக்கலங்களில் தீப்பந்தக் கொண்டது போலத் தெரிந்தது. கருக்கட்டி ஒளிக் கடலாக மாற்றியிடு பேரும் தெருப்போடு, பங்குபுர அணியிலிருந்து ஏழெட்டு மரக்கலங்கள் எரிந்து கொண்டே பாண்டியர்களின் படையை தெருக்கி வந்தன! (தொடரும்)

Pan-Cake gives your beauty that
exciting plus called glamour

the one and only

PAN-CAKE*

MAKE-UP by

MAX FACTOR

HOLLYWOOD

*Pan-Cake makes men's faces look like
the smoothest cake in the house

IDA LUPINO
MARK'S
"WHILE THE CITY
SLEEPS"

*GLORIOUSLY, It Reveals The True
Beauty Of Your Own Natural Colorings
BEWITCHINGLY, It Veils Your
Complexion With The Soft, Alluring
Velvet Finish That Only
Pan-Cake Can Create*

Available at all Leading Cosmetic and General Stores

SOLE AGENTS IN INDIA: ORIENT COSMETICS PRIVATE LTD., MADRAS, BOMBAY, CALCUTTA.

4/PC:4

அழகப்பரின் அதிசய சாதனைகள்?

டாக்டர் அழகப்ப செட்டியார் அவர்களுடைய அருங்கோவை அந்தமேயும் சாதனைகள் பற்றிய கட்டுரை இந்த இதழின் முடிவடைகிறது. அழகப்பரின் ஒப்பந்த கவிதை தொண்டையும், அவருடைய தனி சித்திரங்களையும் குறித்துப் 'பரிசுதம்' எழுதி வந்த கட்டுரைகளைப் பாராட்டி நமக்குப் பல கடிதங்கள் வந்துள்ளன.

ஸ்ரீ அழகப்ப செட்டியார் தீண்டாமைகளை உட்குநாம் குன்றித் தம் இன்னத்தினை விடுத்து வருவதை நேரங்கள் அறிவார்கள். தமிழகத் தின் வன்மை ஸ்ரீ அழகப்ப செட்டியார் அவர்கள் குறைபாட்டை நீண்ட நான் வரது விவரமுமென்று நேரங்கள் பளிர் கடிதம் எழுதி வருகிறார்கள்.

சுஜாதி அவர்கள் உள்ளுணர்வுடன் ஸ்ரீ அழகப்ப செட்டியாருக்கு எழுதியுள்ள கடிதத்துக் கடிதத்தை வினாவுக்கு அகத்தும் வெளிவிட்டிருக்கிறோம். பெரியோர்களின் பிராத்தனையும் அவர்களின் வாழ்த்தும் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தவை. ஸ்ரீ அழகப்ப செட்டியார் உட்குநாம் நேர வேண்டுகிறோம் நேரங்களின் பிராத்தனையில் 'கவி' க்கு தாயைத் தாய் அளிக்கும் இந்தியாவுக்காக கவித்து கொள்கிறோம்.

— சுஜாதி

கவனம் கவனம் கவனம்

நம் தேசத்தில் உள்ள கவி முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்பதை எவ்வாறும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். அதை மாற்றி அமைப்பதற்கான பல யோசனைகளையும் கூறி வருகிறார்கள். இந்த யோசனை கவாதி விவகாரத்தின் காலத்திலிருந்து உதப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் வாரும் துணிந்து காலத்தில் செய்வ முன் வரவில்லை. கவி முறையைத் தவிர மாற்றத் திட்டத்தை வரையறுத்துக் கொடுக்கவில்லை. இவை எவ்வாறெனவும் நன்றாக ஆராய்ந்து, நம்முடைய அனுபவத்தைச் செயல்படும் பயன்படுத்தி அருமையான கவிதைத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் ராஜாதி, தேசத்தின் நவனே தம்முடைய நவனாக, தேச மக்களின் வாழ்வே நம்முடைய வாழ்வாகக் கருதி வாழும் கவிதையர் கொண்டு வந்த கவி முறையை ஏற்றுக் கொள்ளும். எனவுக்கு நாடு உலரவில்லை. பன்மை, அவர் கொண்டு வந்த அருமையான கவிதைத் திட்டம் தம்முடைய காலத்துக் குற்றத்தைக்குப் பவன் அளிக்காமல் போய்விட்டது. கவிதைத் திட்டம் இப்பொழுது ஏற்கப்படா விட்டாலும் பின்னாலும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் போகிறார்கள். எதிர்க்காலத்துக் குற்றத்தைக் கட்டாயம் ராஜாதிவின் இந்தக் கவி முறை முயற்சியைப் பயன் பெருந்தான் போகிறார்கள்.

சென்னை ராஜ்யத்தில் பல கவிதை முறைகள் பழக்க வரலாற்றில் பன்னிக் கூடம் போகாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் உடனே கவி அறிவு பெற்றவர்களுக்கும் யோசனைகள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது முன்வர விட்டால், எந்தக் கவிதைத் திட்டம் நாட்டில் நடந்தாலும் அதன் முயற்சிக் கிடைக்காது இந்த நாட்டில் உள்ள எவ்வாறு முற்றத்தைக் கவி அறிவு பெறுவதற்கு வரி செய்வதென்பது அவசியம்.

காவத்தில் நிலமையும், இந்த நாட்டில் உள்ள மக்களின் முற்றத்தையும் அறிவுக் கவிதைக்கும் நன்றாக உணர்ந்த டாக்டர் அழகப்பர் ஒரு நல்ல காரியம் செய்திருக்கிறார். கவிதைத் திட்டத்தில் என்ன மாறுதல் வந்தாலும் வராவிட்டாலும் இந்த நாட்டில் இப்பொழுத்க்க உபாத்தியாயங்கள் எண்ணிக்கை போதாது, ஆகையால் உபாத்தியாயங்களைத் தயாரிக்க வேண்டும். என்பதை நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார். அதற்கான கல்லூரியை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்து 1950-ம் ஆண்டு காவரத்திலேயே அழகப்பா ஆசிரியர் பதில்க்க் கல்லூரி ஒன்றை ஆரம்பித்து நவம்பரையில் நடத்தி வருகிறார். அதன் மூலம் இந்த நாட்டில் கவிதை வளர்ப்பதற்குப் பாடுபட்டு வருகிறார்.

ஆசிரியர் பதில்க்க் கல்லூரி

அழகப்பா ஆசிரியர் பதில்க்க் கல்லூரி இந்த மாகாணத்தில் உள்ள இதர உபாத்தியாயப் பதில்க்க் கல்லூரிகளிடம் பல வழிகளில் உயர்ந்ததாக விளங்கி வருகிறது. இந்தக் கல்லூரியில் வெளும் ஏட்டுப் பாடப்புமட்டும் போதிக்ப்படவில்லை. உபாத்தியாயங்களுக்கான பதில்க்கையையும் தேர்வுசமாளிவை அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதற்காக ஆசிரியர் பதில்க்க் கல்லூரியின் தொடர்புடைய ஸ்தாபனமாக நாலு பன்னிக் கூடங்கள் இருக்கின்றன.

மாநிலப் பன்னிக், ஆதாரப்பன்னிக், மாண்புமிகு சேரரிய பன்னிக், திரிபெரட்டரிப் பன்னிக் என்று நான்கு கவிதை மாகாணங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். இத்தம் பன்னிக் கூடங்களில் அழகப்பா ஆசிரியர் பதில்க்க் கல்லூரி பன்னிக் தாங்களாகத் திறு பரடங்களை உயர்க்கப்பன்னிக், ஆரம்பப் பன்னிக் மாணவர்களுக்கு

சென்ற ஆண்டு அமைப்பா ஆசிரியர் பதில்க்க
கல்லூரிலிருந்து பதினெட்டு உயர் நிலைப்
பள்ளிகளுக்கு மாணவர்கள் அனுப்புவதைப்
பட்டார்கள். தனரக்குடி, ராமநாதபுரம்,
திருமங்கலம், தருமாவூர் ஆகிய பல ஊர்
களில் உள்ள மிகச் சிறந்த உயர்தரப் பாட
சாலைகளுக்குச் சென்று அந்த மாணவர்கள்
பலம் அடைந்து வந்தார்கள்.

இவ்வாறு ஆசிரியர் பதில்க்க கல்லூரி
மாணவர்களைத் தயாரித்து வருபவர் பிரின்ஸி
பக் கிரு. ப. துரைக்கண்ணு முதலியவர்
M.A., B.A., B.P., B.C., அவர்கள்.

திரு. ப. துரைக்கண்ணு முதலியவர் அவர்
களைத் தமிழ் நாட்டு ஆசிரியர் கூடம் தன்கு
அறியும். அவர் ஆசிரியராகவும், தலைமை
ஆசிரியராகவும் சென்னை சித்தாதிரிப்பெட்டை
உயர் நிலைப் பள்ளியில் இராமையோடு பணி
பாற்றியவர். சென்னை அரசாங்கக் கல்வி
இலாகா நிமித்தம் பல விசேஷ நூல்களில்
அங்கம் வகித்து அளிப்பாராயினால் செவை செய்
தவர். சென்னை ஆசிரியர் சங்கத்தின் தலைவர்
ராகவும், தலைமை ஆசிரியர் சங்கத்தின்
தலைவர் தலைவராகவும் பல ஆண்டுகள்
தொடர்ந்து பணிபாற்றியவர்.

இன்றையதினம் டாக்டர் அமைப்பா ஆசிரி
யர் பதில்க்க கல்லூரியின் பிரின்ஸிபலாக
இருப்பதுடன், அந்தக் கல்லூரியைப் சேர்ந்த
மாநில உயர்நிலைப் பள்ளி, ஆதாரப் பள்ளி,
மாண்புமேனியப் பள்ளி, பிரிபிரெட்டரி பள்ளி
முதலியனவையின் கல்வாளியுமாகவாராகவும்
இருந்து இவ்வயற்ற முறையில் செவை செய்து
வருகிறார். இராமநாதபுரம் மாவட்ட ஆசிரி
யர் சங்கத் தலைவராகவும் இருந்து அவர்கள்
நிலைமை உயர்த்தப் பாடுபட்டு வருகிறார்.

இக்க ஆசிரியர் பதில்க்க கல்லூரியைப்
பார்த்த போது எங்குதும் பழைய சாக்கு
நன்று திணைக்கு வந்தது. "எழுத்தறிவித்த
வன் இன்றவன் ஆகும்" என்றவையாக
தமது முன்புறங்கள் சொல்லி விடுகிறார்கள்.
ஆசிரியர்களைக் கடவுளுக்கு அடுத்தபடியாக
அய்யவர் வைத்துப் போற்றிவிடுகிறார்கள்.
-இக்கே அப்போதப்பட்ட கடவுளர்களைத்
தயாரிக்கும் கல்வி நிலையம்வலவா இது? சரி?
கடவுளர்களுக்கும், அவர்கள் வாரும் கல்வித்
தவத்துக்கும் குமாட்டிடுகிட்டு வேறு இடத்
துக்குச் செல்வோம்.

அமைப்பா யாரோ மாண்புமிகு
கொண்டு போய்க் குழியில் போடுகிறார்கள்.
ராணுவ வீரர்கள் போல் அவ்வளவு
முற்றுகாக வேலை செய்கிறார்கள்.
பார்ப்பதற்கு இவ்வளவு தாகரிக
மாகத் போன்றும் இவர்கள் மாண
புமைத் தலைவிக் கமந்து செய்வ
வேண்டி இவர்கள் எல்லாம் வாழ்?

"இவர்களுதான் உடற்பதில்க்க
கல்லூரி மாணவர்கள்" என்று என்
னுடன் வந்தவர்.

எல்லாம் பெறுவ
தற்கு வேண்டிய
வசதிகளை யும்
செய்து கொடுத்து
வருகிறார்கள்.

பகீரதன்

வேறும் பொழுது போக்கும் காரியம் அல்ல. அதன் மூலம் உடலைப் பேணி வளர்த்து எத்தனையோ ஆக்க வேலைகள் செய்வதாம். அவ்வாறு ஆக்க வேலைகளை தொழிலில் மனம் கமர்ப்பதும் உயர்த்துதல்தான். முதன் மந்திரியாக அமர்ந்து கொண்டாற்றுவதும் உயர்த்துதல்தான். இரண்டு வேலைகளைப் பார்ப்பதற்கும் உடல் தலம் தங்குக இருக்க வேண்டும் என்ற உயரிய வட்டியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவர் திரு ராப்பன். அந்த உயர்த்த எடுத்துடல் மாணவர்கள் உள்ளதற்கும் உடலுக்கும் பயிற்சி அளித்து வருகிறார்.

இந்த ஆண்டுதான் டாக்டர் அழகப்பர் உடற்பயிற்சிக் கல்தூரணை ஆரம்பித்தார். படுத்த படுக்கையில் இருந்து கொண்டு இந்தக் கல்தூரணை ஆரம்பித்து வைத்திருக்கிறார். தம்முடைய உடல் நோயையும் கவனிப்பாமல் உடற்பயிற்சிக் கல்தூரணை ஆரம்பித்து வைத்து கொள்வதற்காகச் சென்னைவிலிருந்து அவர் காரைக்குடிக்கு வந்தார்.

காரைக்குடி ரயில்வே கம்பவுண்டுக்கு அவர் வந்தபோது அவரை மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் வரவேற்ற மூறை மிகவும் உயர்வாக இருந்தது.

காரைக்குடி ரயில்களிலிருந்து அழகப்பா கல்தூரி இருக்கும் இடம் கயூர் இரண்டு மைல் தூரம் இருக்கலாம். இரண்டு மைல் நீளத்திலும் சாலைகள் இருப்பதிலும் மாணவர்கள் அணிவகுத்து நின்று கரம் குனிந்து வலங்கி, கைகொட்டி மகிழ்ந்து, மலர் துவி வரவேற்றார்கள். தனயர்களாகக் கண்ட தந்தை வலப் போல டாக்டர் அழகப்பர் அவரும் முகமும் மலரக் கை எடுத்து வலங்கி வர வேறைய ஏற்றுக் கொண்டார்.

டாக்டர் அழகப்பா கல்தூரி அறநிலையத்தின் மானியத்திற்கு. வி. என். கணியம், இருபத்த நான்கு மணி நேரமும் உடற்பயிற்சி கல்தூரணைக்கு அருள் பாலித்து வருகிறார்.

இந்தக் காட்சி என்மேல் நாம் என் கண் மூடவே இருந்து கொண்டிருக்கும்.

ஒரு மனிதன் செயல்படவேண்டிய மிகச் சிறந்த பணியைச் செய்து பார் உன்னையும் தம்முடைய பெண் நிலைத்து நிற்கும்படியாக உயர்த்து விட்டார் அழகப்பர். அழகப்பா கல்தூரிகளில் இருந்து ஆண்டு நேரமும் வரும் ஆசிரிக் கணக்கான இளம் உணவர்களின் இதயத்தில் டாக்டர் அழகப்பர் என்ற அழியா இடம் பெத்திருப்பார் என்பதில் சிந்தும் சந்தேகமில்லை.

முடிவுரை

கைடலியாக ஒரு விஷயம். சென்னைக்குத் திரும்பியவுடன் டாக்டர் அழகப்பர் அவர்களின் அவருடைய இயல்பில் சென்று கண்டேன். என் விவரமையும் மெழுகி வைக்கும் பாராட்டுதலையும் அவரிடம் தெரிவித்துக் கொண்டேன். டாக்டர்

அழகப்பர் அவர்கள் "இவ்வளவு காரியம் களை நான் சாதித்ததற்கு முதலில் சென்னை சர்வகலாசாலை உப அத்யட்சகர் டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்களுக்கு தன்றி செய்துத் தவண்டும். அவர்களுடைய பேருதலின் பேரில்தான் நான் இத்தனை கல்தூரிகள் துவக்க முடிந்தது. அடுத்தநாள் போய் திரு கே. வி. ஏனக், எம் ராமநாதன் செட்டியார் அவர்களுக்கும். திரு வி. வி. வி. வேங்கடாசலம் செட்டியார் அவர்களுக்கும் நான் சொற்பவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் நோய்வாய்ப்பட்டபின் திரு வேங்கடாசலம் செட்டியார் மிகுந்த சிரத்தை பேருத்துச் செய்து வரும் பணிகள் மிகவும் போற்றத்தக்கவை. ஆகவே தங்களுடைய பாராட்டு உரைகள் அவ்வளவும் இம்மூலரைமேலே செரும்" என்று மிகுந்த தன்றி உணர்ச்சி

<p>நட்சன் கூட்டுப் பொது 34 மருத்துகன் விருப்பக்கத்திற்கு எதற்கு எழுதியும் சரிசெய்து பொருட்கள் ச. நும அங்குசன நுதலினங்கு கரிமயு ஸான்டலக்ஸ் சருக உயரிந்தகளுக்கும், தகை விழங்குதும்</p>	<p>தூய்மை தந்தது கைகால் செழிக்க காஷ்மீர் - குஸும் ராஜ் கலர் நிவிதகமைய உங்கன் உட்கால் எண்ணெயில் உருவாக்கப்பட்ட குஞ்சாவுர் T.A. அம்மதுப் ரஹீம் சேவல் மார்க்கு உயர்ந்த உருவத்திற்குள், வரகசனங்கள்</p>
<p>மதக: 42, தெற்காவன் விதி கோவை: 117, தாமன் விதி கோடு: ஸ்ரீ கிருஷ்ண அண்டு கம்பெனி திருப்பதி: தாமோதர முதலியார்</p>	<p>தேடுக்கெடுக்க: 14, காஷ்மீர்பெட்டாக்க திருச்சி: அப்பாஸ் ஷா, கடை விதி தஞ்சாவூர்: ராஜ்கோயில் பிள்ளை ஷாப் தூய்மையான: ராஜ்கோயில் ராய் என்ஸ்</p>

சோம் எஜன்குடன்: புதினெட்டி உணர்ச்சி, 34, மந்தி தெரு, சென்னை-1 (மாதங்க, பங்கு-19)

புதுப் கூறியூர். சாதாரணமாக எந்த ஒரு நல்ல காரியத்தை ஆரம்பித்தாலும் அது வெற்றியுடன் நடைபெறுவதற்கு எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் பட்டாக வேண்டும்; எந்தவிளையுதனையோ இடைபுதுகளை பெய்வாய் நிலைக்கிக்கொண்டு முன்பேற வேண்டும். 'மகத்தான தரிம னைக்கரியத் செய்து விட்டோம்' என்று டாக்டர் அழகப்பர் சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டிருக்கலாம், தேர்தல் விபரங்கள் நிலத்தில் கிரயப் பாடுபட்டுச் சம்பாதித்த பொருள்களை எவ்வளவு தரிம னைக்கரியத்துக்காகக் கொடுத்திருக்கிறார் டாக்டர் அழகப்பர், இந்தத் தரிமஸ்தாபனம் தன்னை நடைபெறுவதற்கு டாக்டர் அழகப்பர் கல்வி அறநிலையத் தாபனத்தில் கொண்டாற்றும் தொழிலாளர்களும், குடிமஸ்தாக்களும், உத்தியோகஸ்தர்களும் உடனடி உதவி உதார்த்தியுடன் தொடர்புடைய வேண்டும், இதரத் தாபனங்களின்

தொண்டாற்றிக் கொண்டு இருக்கும் ஊழியர்களை விட இந்தக் கல்வி ஸ்தாபனத்தின் தொண்டாற்றி வருபவர்கள் மிகவும் பரக்கியவம் செய்தவர்கள்.

உத்தமமான தொழில் புரிவதான் உத்தமமான தரிசு ஸ்தாபனத்துக்குத் துணை செய்யும் பேரும் பெற்றவர்களாகாவார்கள். டாக்டர் அழகப்பாளைப் பெயரைக் கேட்டாலே அங்கு தொழில்புரிபவர்களின் மூலம் மயங்கலத்தை கண்டேன்; அவர்களுடைய உள்மனத்தின் அளவற்ற அன்பும் பக்தியும் பெருகியோடு வளவற்ற பார்த்தேன். இவ்வளவு கடமை களைச் செய்கின்ற தடைபெறும் அழகப்பா ளின் அமரிலிபச் சிப்பந்திகள் மூலம் அழகப்பா கயூரிக்கன் மென்மையடைபும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதன் மூலம் டாக்டர் அழகப்பா ஆற்றிய தொண்டு தங்கள் பயன் பெறும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

டாக்டர் அழகம்ப செட்டியார் அவர்களுக்கு ராஜாஜி எழுதிய கடிதம்

C. RAJAGOPALACHARI

2 / 10,56

உதவி இயக்குநர் பொதுத் தகவல்

Hydrazo bisopropylchettian

God bless you. Love everlastingly

+ I was talking about you for a long time & I said to myself I shall pray for you that you may be retrieved once again as so often before. My prayers are feeble in potency but God is great and He knows you and how good you are and how deserving of His Grace.

Zur Sitzung

Leptogobius

மாண்புமிகு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா:

ஆண்டவர் தங்களுக்கு அருள் புரிவானுட, நெத்து மரம்.....அவர் வந்து நானும் மேகுதேவர் தங்களைப் பற்றிப் பேசித் கொள்குதாதோம். முன்பு பதவிடைவதோடு வாய்ப்புக்கு இணங்கிவந்தது போலவே மீண்டும் தங்களைப் பற்றித் தயவுசெய்து நீங்கள் தங்கள் கடவுளிடம் ஈடுதரவில்லையே பிரார்த்திக்கும் போகிறோம் என்று எனக்குள் சொல்லித் கொள்குதாம். வந்து போகிறீர்கள் உங்களை நான் நினைத்தேன். ஆனால் ஆண்டவர் பரம்போகும்; அவன் தங்களை அறிவான். தங்கள் எல்லாவற்றைத் தவிர்த்து, அவன் அருளாகிய மயங்குதது தனது உயர்வுத் தன்மையுடன் அவன் அறிவான்.

[illegible]

உ. இராஜகோபாலகந்தன்

பற்களைப் பரிசுத்தமாக்கும் மக்ளீன்ஸ்!

இம் மூன்று கோப்பைகளை பற்கள் என பாவுளை செய்கின்றன. ஐய இவைகளின் ஹைப்பூரம் மத்திரம் உட்புறத்திற் தவிர், கைத்தேசேர்த்து அளவகரணன் கிருமிகள் வசிக்கும் இடுக்குகளை கத்தம் செய்வது மிகக் கடினம். பற்களைப் பாதுகாக்க கிருந்தேவார், 'மேப்பாபிடினஸ்' என்றால் ஏற்படும அபாயத்திற் அறிய வேண்டியது அவசியம்.

மக்ளீன்ஸ் எனில் துலக்க முடியாத பற்களின் இடுக்குகளில் முண்டிப் புகுந்து துலக்குகிறது. எனவே பற்சிதைவைத் தவிர்க்க சிறந்த சாதனமாக இருப்பது மக்ளீன்ஸ் ஒன்றே

பற்களின் மேல் படர்ந்திருக்கும் 'மேப்பாபிடினஸ்' களத்திற் பாதி பரப்பாதற்கு அகிலவகையுடையதேவா எதிர் அபாயகரணன் துலக்க முடியாத பற்களின் திருமிக் கிள்தளின் 'மேப்பாபிடினஸ்' பழிதில் கத்தம் செயல் படுவாது. இவை தவறாண் கத்தம் செய்வாது. வேண்டிம. இவையேயே இவைகளின் உபயோகத்தில தவறா திரவகை கத்த பற்களை அரித்தே விடுகின்றது. இத்தகைய 'மேப்பாபிடினஸ்' அதனை அகற்ற ஏதே வழிதான் உண்டு அதாவது இதை கையால் செயல் வேண்டிம. 'மேப்பாபிடினஸ்' களத்தக் கடவு விசேஷமான திரவம் மக்ளீன்ஸில்

இருப்பதால், வரில் துள கூட்டமக் மக்ளீன்ஸ் 'மேப்பாபிடினஸ்' லுதுவாக ஆக்கிவைதயுடன் துரிதமாக களயச் செய்கின்றது. பற்களின் சிதைவைத் தவிர்க்க இது மிகவும் முக்கியம்.

மக்ளீன்ஸ் பெண்களையே பற்பாசையை தினந்தோறும் இருமுறை உபயோகிப்புகள். பற்கள் வெண்மையாகவும், ஆரோக்கியத்துடனும் விளங்கும்.

க்ளோரோபில் சேர்ந்த
வகையும் கிடைக்கும்

MTY-41 1AM

மக்கள் பற்கள் துலக்க முடியாத பற்களின் இடுக்குகளில் முண்டிப் புகுந்து துலக்குகிறது. எனவே பற்சிதைவைத் தவிர்க்க சிறந்த சாதனமாக இருப்பது மக்ளீன்ஸ் ஒன்றே

ஆம், அவைகளைச் சலவை செய்தது காவேரி பார் சோப்தான்!

லாபத்தையும், சலவை வேலை எளிதாக்க ஆனால்,
அது சலவை உடைக்கும் கடினமான இடங்களும்
அவை. முதுகெலும்பு ஏதாவது வேலையாடி
பிரகார வேண்டாம்.

காவேரி பார் சோப்தான் பயன்படுத்தி உங்கள்
சலவை வேலைகளை சலபமாகக் கொள்குங்கள்.
செல்கள் சூலாகிப் பெரும் வேளாண்மை
மாகவும், வான சூலாகிப் பெரும் பிரகார
முதுகெலும்பு வேலையாடி காவேரி பார் சோப்

தயாரிப்பு :

மேட்டூர் செமிகல் & இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷன் லிட்.
மேட்டூர் ஆனை செலம் ஜிம்ஸா

காவேரி பார் சோப்தான் : செல்கள் சூலாகிப் பெரும் பிரகார வேலையாடி

[அகம்மதபாத் நவஜீவன் காரியாலயத்தினர் பிரசுரம் செய்திருக்கும் 'சத்தியமே தேய்வம்' என்றும் கவிதி வசன யூசகவிரிசுத்த ராஜாஜி எடுத்த எழுதியது]

59

சூரிய அஸ்தமம், பாலசத்திரன், விண் பீன்கள் விளங்கும் இரவு இவற்றின் அழகைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இவற்றின் அழகும் மெய்ப்பொருளின் அழகைத் தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது. பேருண்மை உடைய ஆண்டவனை இவை திவானிக்கச் செய்கின்றன. சிருஷ்டியிலிருக்கும் மெய்ப்பொருள் அவ்வளவு இவற்றிற் கெல்லாம் அழகைத் தருகிறது. அத்தி மானியின் அழகைக் கண்டு விபத்தானும் சத்திரனுடைய வடிவழகில் முழுகி னாலும் என் உண்மை மலர்ந்து ஆண்டவனின் பாதத்துக்குச் செல்கிறது. அவனையும், அவன் அருளையும் இந்தக் காட்சிகளில் காண முயல்கிறோம். அவனை உள்ளத்தில் வைத்தபோதுதான் இந்த அழகு திறைத்த காட்சிகள் எங்கே மறிந்திருக்கின்றன. அவனை மறந்து விட்டேனாலும் இவற்றில் ஒரு பவனு மில்லை. இவை தடுக்கும் இடைபூதகளை யாகும். முத்தியடைவதற்கு சீரமே தடைபடவது போல் கலைப் பொருள் களின் அழகும் தடைபடிக் விடும்.

[யக் நித்தியா, 11-11-24]

சீத்தியமே முதலில் தாம் தேட வேண்டிய பொருள். அது கிட்டி விட்டால், அழகு தானாக உண்டாகும். தற்பவனும் தானாக உண்டாகும். இதைத் தான் ஏகநாதர் ஞானம்மேல் தின்று உபபிதசித்தது. ஏகநாதர் சிறத்த கலை ஞன் என்றே தான் கருதுகிறேன். உண்மையைக் கண்டும் தான் அடைந்த தரிசனத்தைப் பிறருக்கு எடுத்துக் காட்டியும் வந்த அவர் ஏன் உத்தம கலைஞர் ஆகமாட்டார். அத்தகைய கலைஞரே முகம்மது நபியும். அரபி பாஷையில் சூனை சிறத்த கலைப் பொருள் என்று அரபி ஞானகலைப் படித்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

அழகைப் பற்றிச் சித்தநீசு சொல்க்காமலே ஏகநாதரும் முகம்மதுநபியும் பேசிய பேச்சில் கலைப்பொருளின் அழகு வந்து சேர்ந்தது. காரணம், வாக்கி விசுத்த சத்தியமே, சத்தியமும் சௌந்தரியமும் முடிவில் ஒன்றே. அதை

அடைவதுதான் என் ஆசை. அதற்காகத் தான் என் வாழ்க்கை. உயிரையும் கொடுத்து அடைப் பெறுவேன்.

[யக் நித்தியா, 10-11-24]

தேவரீடிக் கணக்கான மக்களுக்குக் கலைபழகை ஏற்பாடுச் சொல்கிறதருவது? அழகை உணரச் செய்து, அதன் வழி அவர்கள் மெய்ப்பொருளைக் காணச் செய்வது முடிவாத காரியம். ஆண்படிவால் அவர்களை முதலில் உண்மையைக் காணச் செய்ய வேண்டும். அதை அவர்கள் கண்டு அனுபவித்த பிறகு அழகை அவர்களை காண்பார்கள். பரிசியி வாரும் மக்களுக்கு எது உணவு தருகிறதோ அதில்தான் தான் அழகையும் காண்கிறோம். முதற் கடமை அவர்கள் பிசைப்புக்கு வழி காட்ட வேண்டும். பிறகு கலைகளும் அவற்றின் மதிப்பீட்டும் அழகும் தாமதமாகத் தோன்றும்.

[யக் நித்தியா, 20-11-24]

உண்மையான கலைவன் வெளித் தோற்றத்தின் அழகோடு பொருளின் அழகும் இருக்க வேண்டும். கலைகளில் இரண்டு விதங்கள் உண்டு. கலை விதைத் தைப் போல் கொல்லவயும் செய்யும். மருத்துமாகி உயிரைத் தரும். உண்மையான கலைப் பொருளை உண்டாக்கும் கலைஞன் எத்த உன்னமும் சீவமும் கொண்டவனாக இருக்க வேண்டும்.

[யக் நித்தியா, 11-3-21]

கலைக்கும் எத்த வாழ்க்கைக்கும் சம்பந்தமில்லை என்று தாம் கருதுகிறோம். அது தவறு. என்னுடைய அனுபவத்தின் பேரில் இந்தக் கொள்கை எத்தத் தவறு என்று சொல்வேன். எத்த வாழ்க்கையே உத்தம கலைப் பொருளாகும். அதைப் போன்ற வேறு உண்மையாக கலைப் பொருள் கிடையாது. பவிரியடைத்து தன்ருகப் பாடப் பவரும் கற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் பரிசுத்தமான வாழ்க்கை என்வெ காணத் தைத் தோற்றுவிப்பவர்கள் வெகு சிலரே. பரிசுத்தமான வாழ்க்கையே சிறத்த கானம்.

[யக் நித்தியா, 10-3-22]

[illegible]

இந்த கலாபத்தையுடைய சிறந்த உருவங்கள்
தமிழ் புரண்களான, "சாலைப்பாட்டு" சேஷன்
"உயர்வு" (1934) 9 மணி நேரத்திற்கு கொண்டு
சுந்தரத்தின் செல்லப்பத-தேவன், மேலா
யன் மேலதான் இருந்தது. உருவங்கள் மர

தேவதாச அய்யங்கர் அவர்கள் 1947-48-ம் ஆண்டு
இதராத் தர 12-ம் ஆண்டு கட்டியிருந்ததை கவனத்தில்
கொள்ள உணர்வு எழுகலாகுக. 1948-ம் ஆண்டு

தகவரளிப்பது தீவிர விடயத்தாகிறது. அது
தூரம் எப்படிதான் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது.
நீங்கள் தீவிர அமைதி நிலைப்படுத்துதல்
கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

இதற்கு: $24 \times 5 = 120$ நிமிஷம்.

சிறைகளிலிருந்து தப்பிச் செல்வதற்கு உதவி செய்து, மீது
கொடுக்கப்பட்டிருந்த பணத்தைத் திரும்பிப் பெறும்
பண்புடன் இருக்கவேண்டாம். அப்போது இதை
இருக்கச் செய்து கொடுக்க வேண்டாம். அதற்கு
உதவி செய்து கொடுக்க வேண்டாம். அதற்கு
உதவி செய்து கொடுக்க வேண்டாம்.

வினா 16. கருத்துரை இரத்தினம். சென்னை
உள்ளுள்ள காரைக்கால் கரீபுரம் பகுதி பற்றி
பெரிய பஞ்சாயத்து கட்டிடம் கட்டவேண்டிய
வழியை கண்டு பிடிக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து
கட்டிடம் இந்த ஆண்டில் கட்டவேண்டிய
பணியாகவேண்டும் என்று கருதுகிறார்களா?

[illegible]

திரைத்துறையில் சிறந்த நடிகைகள், அவர்கள்
சித்திரங்கள் மூலமாக உலகம் முழுவதும் செலவிடப்பட்டது.
மாதிரியாக இ. பி. சி. மூலமாக செலவிடப்பட்டது:

1990年 1991年 1992年

1990 年 12 月 1 日
 1991 年 1 月 1 日
 1991 年 2 月 1 日

இதற்கு எல்லாம் ஒன்றி... சம்பந்தம் இல்லை.

தான் அந்த உலகத்தில் தான் இருக்கிறான்.
ஒருவன் தான் தான் இருக்கிறான் தான் தான் தான்
அந்த உலகத்தில் தான் தான் தான் தான்

தமிழக அரசு மறுபரிசீலனை செய்து, பின்பு
புதிய சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று
தேவநகரில் உள்ள தமிழக அரசு கட்டிடத்தில்
தமிழக அரசு மறுபரிசீலனை செய்து, பின்பு
புதிய சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று
தேவநகரில் உள்ள தமிழக அரசு கட்டிடத்தில்

இதற்கு அந்த ஊரின் தலைவர்கள்
பேரிதழை போன்றும் இயங்கினார்கள்
அல்லவோ.

பெரியவர்களுக்கு உதவல் அதிகமாகியது. 'சுவாமிநாதர்' தெனியவர்கள் மேல்நேரது கார்ப்பா
கனங்கள் உட்கார்ந்திருந்தனர். உட்கார்ந்திருந்தவர்கள்
கொண்டிருந்த பாலாறு உதவியாக இருந்தது. அந்த
மருமகன் தனியாகவே இருந்தது. மேல்நேரது
மருமகன் உதவியாக இருந்தது. அந்த
மருமகன் உதவியாக இருந்தது. அந்த

நள்ளிரவில்

Verneer

6500000

விட்டு வைத்திருந்த 'வெங்கடாசலி' புத்தகம் 'தடாக' என்று கீழே விழுந்தது.

பதறிப் போனான் வெங்கடாசலி. ஆனால் என்ன ஆர்வம்! இப்போது எவ்வளவு சந்தை சிவந்து விட்டது!

வெங்கடாசலி தனது உதறல் கேட்டான். 'அது' போய் விட்டது! வெனிவே ஏதோ கவகவப்பு. கீழே விழவில்லை யாரோ பேசிக் கொண்டும் சிரித்துக் கொண்டும் போவது போல் கேட்டது. 'ஆமாம். நாடகம் விட்டிருக்கும்' என்று என்னிடம் வெங்கடாசலி, இப்போது ஒரு மாத காலமாகப் பிரபல நாடகம் கம்பெனி ஒன்று முகாம் போட்டிருந்தது. நாட்டின் காலம் விளம்பரம் காலம் தாள் பதந்தன. அதிரடி அந்த காலம் எல்லாவிடம் தாக்கமும் பதித்து தான் போயிருக்க வேண்டும். இல்லாமல் இருந்தால் இரவு பத்து மணி நாடகம் ஆட்டத்துக்குப் போய்விட்டு இப்படி இந்த அகால வேளையில் கூட்டம் 'திருநில' வென்று விடுவீர்கள் தட்டிப் போகமா?

ஆன் அரங்கத்தின் வெனிவே ஏதப்பட்ட கவகவப்பின் வெங்கடாசலிக்குக் கொஞ்சம் பாய் தெளிவு தூக்கம் எவ்வளவு பித்தது. வெங்கடாசலி போகத்தான் பதங்கத்து விட்டது அந்த மகாநாயகன் நாடகம் நடந்து வந்தபோது என்னவோ, கவகவத் திறக்கும் சந்திரம் பின்னர் நாடகவெளியே போகும் சந்திரம் கேட்டன. தந்திரம் ஒரு சொப்பனத்தைப் போல இருக்க காட்டுவதை அரைத் தாக்கத்துக்கு மத்தியில் உணர்ந்து கொண்டான் வெங்கடாசலி.

வெங்கடாசலி! காலம் எட்டு மணிக்கு உக்கிரத் தேயு ராம்புமார் வந்தான். கூட்டமாகச் சென்றவியும் வந்திருந்தார். நீ அவர்த்து போய்த் தாக்குக் கொண்டுக்கவும் போய் விட்டார்கள். ராம்புமார் ஏதோ வெங்கடாசலி வரைக்கும் ஒரு அரை காலம் மாயப் போகிறார்கள். வர இரண்டு நாட்களாவது ஆறுமாய்" என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்தான் மரகதம், வெங்கடாசலி தாயார்.

வெங்கடாசலி கேட்க சிறிது எழுந்தவன் அவரை அவரைக்கக் குளித்துச் சாப்பிட்டு விட்டு வெனிவே விளம்புவதற்குத் தயாராகக் கொண்டிருந்தான். தாயார்க்கு பேச்சைக் கேட்டதும் அவளுக்கு என்னவோ போல் ஆகிவிட்டது "சரி! இதைப் பற்றி ராம்புமார் தப்பித்துக் கொண்டானா?" என்று வாய்க்குள் முறுமுறுத்துக் கொண்டான்.

அவன் தாயார் தொடர்ந்தான் :

"வெங்கடாசலி! இன்று நாம் வந்தவாசலி வரவில்லை பார்த்து வருகிறோமே சொல்லி விடுக்கிறோம். உங்களுக்கு ஒருபகம் இருக்கிற தயவமா?"

வெங்கடாசலிக்கு வந்த எரிச்சலின் உடம்பெய்யும் பதறி எரிச்சலது.

"அம்மா! உங்களுக்கோசும் கூடச் சமயத்தையே தெரியவில்லையே! இதைக் கவனம் பேச்சை இன்னும் கொஞ்சநாள்களுக்கு காழிவே போடாதே. கவனம் இப்போதுதான் வேண்டாம் என்றுகிறேன்! ஏன்

என் பிடிவாதம் பிடிக்கிறது? எதைக்குக் கொண்டும்; அப்போது சொல்லுகிறேன். வந்தவாசலி பெண்ணு இல்லை. வளைய வளையக் பெண்ணுவிருக்காதது எதைக்கு ஆட்சேபம் இல்லை இப்போதைக்கு ஆகி விட்டிருக்கிறது!"

"என்ன பித்தையா நீ! வரவில்லை போய்ப் பார்த்து விட்டால் 'கவனம்' என்று அந்தமில்லாத தம்முடைய அத்தல்கை எதிர்த்துப் பத்துப் பேர்கள் வரத்தான் செய்வார்கள். நன்றும் கெடுவதற்குக்காகப் போய்ப் பார்ப்பதுதான் அது. என்னவா! கவனம் பண்ணிக் கொள்ளச் சொன்னது பார்த்துவிட்டு வந்து 'கவ'மென்று இருந்து விட்டால் போகிறது..."

"அதைவிட்டுப் போகாமலேயே இருந்து விட்டாய்..."

"உங்களுக்கு இருக்கமா அது! தமக்காக அவர்கள் என்னவாகும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள் அவ்வாறு?"

வெங்கடாசலிக்கு அந்த ஒரு மேல் ஒன்றும் போகக் கொடுத்ததில்லை.

"சரிமமா! பண்ணிவந்து மணிக்குத் தானே வருவது வேண்டும். இரு. அதற்குக் இதைப் பதங்கத்துப் பங்காளிகள் குடிசைக்குக் கொண்டு உடனடியாக நிறுத்துப் பார்த்துக் கொள்ளச் சொல்லி விட்டு வரப் போகிறேன். நேற்று ராத்திரியும் திரைகளை. தயவு செய்து, அந்த பங்குதான் நாடகத்துக்குப் போய் விட்டிருக்கிறது பிறகுதான் வந்தான். பாரா! அம்மா! தெரிந்திருக்கும் ஒரு கவியை இப்படி..."

"என்டா, நீயே போய் எங்க பங்காளிவே 'காத்து கறுப்பு' அண்டி விடுக்கு. நீங்க போயிருக்க என்று சொல்லுமாய்! இப்படி நாய்க் கடைகை வந்து இருக்கு என்ன பிரமம் போகிறது? ஏதோ கடைப்பட்டுக் கிடந்ததில் வராவது விளக்கெந்தி வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம் என்றுதான் பார்த்தேன். நீயே அதைக் கெடுத்து விடுவாய் போகிறார்களே! எப்போது வந்து வருவது கருத்து நான் வேங்கடாசலிக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு இருக்கிறேன் தாக்குப் போட்டுக் கொண்டு இருந்து போனான். அதற்கு வரவாசலிதான் பார்ப்பதென்றால் என்னும் நீயும் கூடச் சேர்ந்து கொண்டு விட்டாயே! நல்ல பித்தையாய் நீ" என்று அவன் தாயார்.

அந்த அம்மாவைக்கு இவ்வளவு பேசு முகத்தைத் தொடுத்ததில் நூதக பங்காளி வாய் வந்து ஏதையோ ஆசையை உடம்பு. இப்போது மடப்படப்பும் கூடச் சேர்ந்து கொண்டு விட்டான் கேட்ட வேண்டுகா? வெங்கடாசலி அவன் பேச்சை விட்டியம் செய்யாதவாசலிப் போன வெனிவேயிருந்து.

★

இவன் என்ற ஒன்று என்ன இருக்காதும்கூட என்ன அந்தந்ததான் சொல்கிறது. இவ்வாசலியும் வெங்கடாசலி துணிந்து பகத்துப் பங்காளிகள் போய்க் கவகவத் தட்டுவாசலி சொந்தத்தாரன் அவ்வாசலி என்னும் "பெய் திறந்து" என்று கம்பப்பட்ட அக்கப் பங்காளிகள் கேட்டன தந்த வருவது கருத்துப் பிறகு இப்போதுதான் தாய் பிடிக்கிறது என்னும் ஆச்சரியமாக இவ்வாசலி

"ஊர், ஊர்!"
கதவு திறத்ததும் இரண்டு சூதீசர்கள்
வந்தனர்! எதிர்பாராத இத்தகைய சூதீசர்கள்

செவ்வகர்கள் அடைந்த
உணர்ச்சியை ஆரீரம்
தோண்டலில் தந்து
வரவில்லையாம். ஆறு
தும் அக்கிரம விவரப்படுத்தி
விதும் ஒரு அக்கிரமம் அப்போ
கதக்கு மேலோடில் விடுகிறது.

"வாரியர்கள், உன் மோர்!"
என்றான் அந்த அணங்கு! அவன்
குரலில் தக்கமோ, முன் பின்
தெரியாத ஒருவரின்—அதுவும் ஆடவின் அழகுக்கும்
போது எப்படி அச்சம் கலந்த தானமோ இவன்.
செவ்வகர்கள் வெவ்வேறுதான்.

பேரவரத்தான் இக்கட்டமே, இப்படிப் பேரவ
கோடு தின்று உப்பிலும் பொழுது அடுத்த துதி
முனிவன் உட முன்னுந்தான் அடிபெடுத்து அவன்
பான், ஆனால் செவ்வகரனு? கிருட்டென்று வெட்
டவ்வகர் உங்களை ஒரு விட்டான்! 'கைகள்'
வென்று தகைத்தான் அவன். அவன் கைகத்தியே
கழி விடுத்தது. செவ்வகரனுக்கு அந்த யோகை
கிரிப்பு—செவ்வகரின் கிரொவி போகக் காது
கலி விடுத்தது.

"பரவாரிகள்; அப்பா ஒத்திகைக்கும் போவீருத்
கிருர். இனிமேல் மாலைத்தான் வருவார், வார்
தீவகன்? உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்?" கவிதாவு
ஒரு பெண்ணைப் போலவே பேசினான் அவன்!

அவன் குரலில் என்ன மாயவிரத்திதா? செ
வ்வகரன் திவத்தான்: 'என்ன கோழத்தனம்!
ஒருவேளை இவன் அந்த மனிதனின் மனத்தானே,
என்னவோ? தாம் ஏன் இவனிடமே நம் சந்தை
களை எம்மாம் தீர்த்துக் கொள்ளக் கூடாது?'

மென்மையிட்டது துறத்தான் துறத்தான் செ
வ்வகரன். நேரிலிருந்த இரும்புக் காலிக் கொத்த
லென அவன் கையின் மென்று கொண்டிருந்தது!

"ஏன் இப்படிப் பயப்படுகிறீர்கள்? எங்கள் குடும்பம் பெரிசாகி! உங்களை விழுங்கிவிட மாட்டேன்; பயப்படாதீர்கள்!"

சிவசங்கரனுக்குப் குப்பென்று விபரீதம்! அவனோ "எப்பி கொண்டு வருகிறேன்" என்று என்னை போனால்! தன்னைத் தவறும் படியாகச் செல்வம் என் இப்படித் தாழ்த்திக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறான்? பாதயனை மறைப்பதற்கு, இப்போது...

எப்பி வந்தது, உண்மையிலேயே எப்பி தான்? அந்தவிடத்துப் புதிய தெம்போடு பேச்சை ஆரம்பித்தான் சிவசங்கரன்.

"உங்களுக்கு தாழ்த்தியம் என்னுள் உயிரா?"

"ஆமாம்!"

"ஒங்கொரு வெக்சித்திமை இரவும் அற்புதமாக இருக்கிறதே!"

"பாரி, தானா? உங்களுக்குப் பைத்தியம் ஒன்றுமில்லையா? நான் என்னிலை உண்டாகி! உத்தரன் என்னை அகி விட்டது. நான் அக்கக் காலத்தில் ஆபிரென் என்னை கரங்கிட ஆனம்! அத்தனை பயத்தோடு இருபெயல், இப்போது—இந்த வயதிற்கு மேல் என்னை அட்டில் வேண்டி இருக்கிறது?"

"இந்த வயதற்கு மேல்! அப்படியென்ன உக்கிரக் கவனம் விட்டது! கூடிப்போனால் இருபது இருக்கலாம்."

நயிரென்று சிரித்துவிட்டான் அவன்.

"சாத்திரி வேண்டுகிற தனியாக இருக்கிறீர் களை, பயமாக இருந்த உங்களுக்கு? இரவின் சதாவது உத்தரம்."

"பெண் என்னுள் மேலும் இருக்கா! என்னை வந்து பாடி பவாறுதல் போகிறார்களா?"

"இனிமேல் வந்தி வரப்பதால் பிரவேசனை யிலாக, கோடியாகக் கெட்டு விட்டால்" என்று எண்ணினான் சிவசங்கரன்.

"ஆமாம், இந்த விட்டிருந்து ஒங்கொரு வெக்சித்திரமை இரவும் புது பணிக் குடும்பம் உத்தரம் வரையும்—ஒரு பெண் வேகித் தெளி அழுவது போவது உத்தரம் வருகிறது. ..."

விட்ட அகிரப்படி சிரித்தான் அவன்.

"ஓ! அதுவா!" என்றவன் கற்றுமற்றும் பார்த்தவன் ஒரு மூன்று கற்றுவிட்டு.

"நீங்கள் இத்களை அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு கெட்டுகிறீர்கள். உங்களைப் சொல் னாமல் யாசிடம் சொல்வம் போகிறேன்? அத்தரம் விடு அப்படித் தந்தித் தரத் தீர் என்னை விட்டது. விட்டது கெட்டுப் போகச் சொகவி விட்டாதிர்கள்!" என்று முகம் நீடிக்க வேறு அரப்பித்தான்.

"என்னையை அப்பா இருக்கிறேன் அவ ளுக்குத் தெரியப் பிரமை. தாடகத்தில் ஒரு அகிரத்தியில் காரணமாக அவருக்குப் பைத் தியம் பிடித்து விட்டது! பகமெல்லாம் பாரத் தால் தலை ஆனம் போகக்கூட இருப்பார். இரவின்—அதுவும் வெக்சித்திரமை இரவு ஒரு மணிக்கு மேல் அது அபிவேசம் கொண்ட வரைப் போல் அகிரத்தியார். ஏதிரோ வேறியிப் பித்தற்காரர். பவச்சரமாக அவர் அப்பொழுதெல்லாம் போல் பெருக்கத்தையும் பார்த்தும் பார்த்தவையையும் இப்போது திசுத் தானை என் ளுடல் தடுங்குகிறது. சிவ வேகி வரிக் ககரிப்ப் பிராயினை அடுத்தும் விடு வார். அந்த வேகிவரிக் என் துக்கத்தையும் வெப்பத்தையும் எப்படி என்னுள் அடக்க

முடியும்? அதுதான் தீர்த்தாகத்தானே மனம் பவ்வாவது மற்றுக் குற்றமும்... ஆகவே தியன் கெட்டதாகச் சொன்ன அருமை ஒளி ஒரு வேளை உற்றுமையதாக இருக்கலாம். ஆனால் தாழ்த்தியம் தான் அடக்கியது..."

உண்மையிலேயே வித்தோடி உண்ணிர் அவன் மார்க்கிய சித்தித் தெரித்தது. சிவசங்கரன்—விட்டது, அனாவதிலும். அவருடைய கோக்கக் கவலையே சொக்கிப் போய் உட் கார்த்தித்தான். அவன் மனக் கண் மனமே அவருடைய குற்றம் பண்பும் பிரபல மன தோய் திபுண்குறான டாக்டர் சொகத்திரினை முகம் வந்து தின்றது. இன்று காங்கியே விட்டுக் வந்தவிட்டுப் போனார் என்று அவன் தாமசர் கூறியது அசுவகர்! "அவர் திசுத் தாக் இங்க அபிசப் பெண்ணில் உண்மையாகத் துண்டத்துவிட்ட முடியும்" என்று மனத்துக் குன்றை விட்டும் போட்டான் சிவசங்கரன்.

"நீங்கள் உங்கள் மனத்தை விட்டுப் பெரிப திசு எடுத்து கொள்வதும் உத்தோகம், உங்கள் தவப்போகக் குணப்படுத்த முடியுமா என்று முடிந்திப் பண்ணுகிறேன்!" என்று சொக் கித் தன் விட்டை நோக்கிக் கிணப்பிசுத் சிவசங்கரன்.

திருமயியாடு மத்தியான உணவாக எப்பி பிட்டு விட்டு அம்மாவின் சமாதானத்துக்காக வந்தவாசில் பெண்ணைப் பார்த்தும் பித்தக்கத் துடல் அவனோடு கருக்குதல் ஏரி உட்காரத் தான். மனத்தியை குடி கொண்டிருந்த 'பை' எப்படியோ ஒடிப்போகிறீர்களா கிரிட்டுக்கது.

ஆனால் அப்படி ஒடிப் போன மேல் மீண்டும் முகங்கிதல் இருப்பி வந்து விடும் என்று அப்போது எப்படித் தெரியும்?

அவன் பார்த்தும் எப்படியும் என்பது உத்திரம் மாட வந்தவாசியில் தடைபெற்றது. என் கெடான் மனத்தை எங்கோ அகியவிட்ட படியே இருந்தான். வரும் வந்திசில் வகங்கர னை தானார் மெதுவாக ஆரம்பித்தான்.

"ஏன்டா பெண் எப்படி?"

"சொம்பம் பரிதாபம் அம்மா, அவன் உத்தரம்"

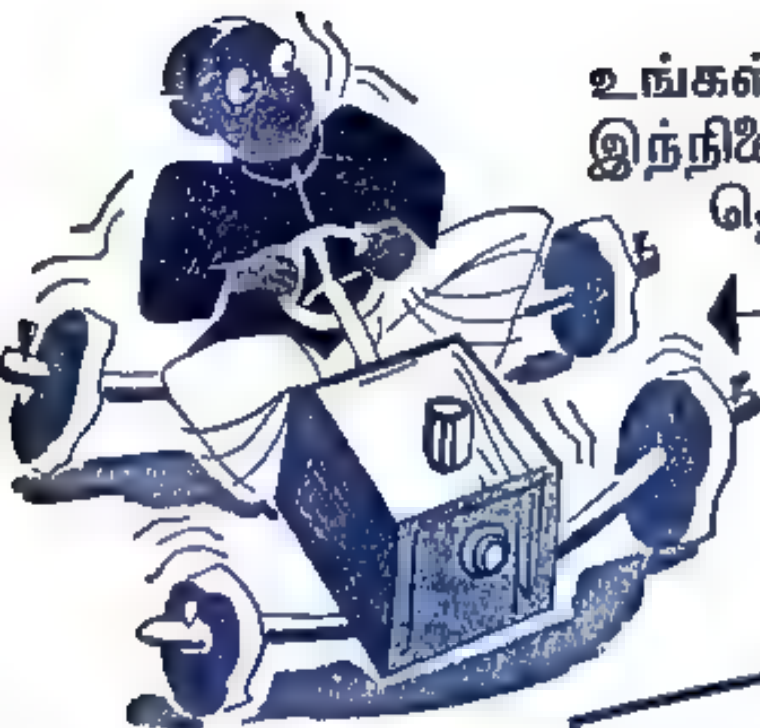
"என்டா உன்னுடைய? உத்தரவாவது உத்திரக்காவாவது? உத்தரம் பைத்தியம் பிடித்து விட்டதா? எப்போதும் 'சிடு சிடு' வென்று துடிக்கிறாயே."

"பைத்தியம் தான் அம்மா, அவன் அப்படியாகு!"

முகம் மேலே பேசுக் கெட்டுக் கொடுக்க விட்ட 'உம்' வென்று உட்கார்த்துவிட்டான். சிவசங்கரனும் பேசினான்.

விடு வந்ததும் அவருடைய ஒரு ஆசிரியர் வந்ததுக் கொண்டிருந்தது. செவ்வையிட்டுக் குத் தொகித் தபோன் என்னுமார் யாவனிக் திசுத் கொண்டு வந்தான். ஆனால் கூட திற் பதவார்! அக்க தாடகக்காரர் அக்கவார்? அக்கப் பைத்தியம் குப்பை வகரத் வந்தது?

என்று விட்டு இரவியையும் உட்கார்த்தித் கூட மாற்றிக் கொள்ளாமல் பரப்பியோடு அவர்கள் இவ்வளவு மாறுத்து அகற்றத்துக் கொண்டு ப்பாணன் வகங்கரன். மறு உணம் அந்த தாடகக்காரர் சொன்ன விழைவுகளைக் கேட்டுப்போய்து அவனுக்குத் திசு கிரி வந்து கொண்டது. அப்படியே அவன் தொவி வேளா னில் விழுந்தான்! (அடுத்த இதழில் முடியும்)

உங்கள் காருக்கு
இந்நிலை ஏற்பட்ட,
தென்றால்...

மார்பக் லூபிரிடெக்ஷன் வழங்க
இதுவே தக்க தருணம்...

மார்பக் லூபிரிடெக்ஷன் உபயோகிப்பதால் உங்க
காருக்கு அனுபவமாகும். அந்த 'சொகுசான்'
உணர்ச்சி நீடித்து நிற்கிறது. உங்கள் காருக்கு கவனம்
இயங்கி ஒருவகைத் தரண மிகவும் ஆச்சரியப்படுவீர்கள்.
ஆயிரம் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மைல்கள் சென்றதும்,
வண்டியை கீழ்க்கிடும் மற்றும் லெட் லெட் சப்தம் ஏற்பட்டால் தடுக்க
மார்பக் மிகவும் உதவுகிறது. தேய்மான ஈரங்களுக்கு மார்பக் தீடித்த பாலு
காப்பு அளிப்பதுடன், அது வழிந்து ஓடவே, இறுதி வெளிவரவே
தழும்பிலே செய்வது. உங்கள் காருக்கு உத்த லூபிரிடெக்ஷன்
கால்டெக்ஸ் உடனேயே மார்பக் லூபிரிடெக்ஷன் வழங்கச் செய்யுங்கள்!

கால்டெக்ஸ் பெட்ரோலியம் பிராடக்ட்ஸ்

உலக முழுவதும்
விரும்பப்படும் ஒரு
இன்பகர பாணம்

ஒயன்டம் மிகைக்கடக ஒலிவ்
மதராஸ் - 1

எல்லா விளையாட்டுகளுக்கும் தேம்புடன் இருங்கள்

அடிபட்ட இடங்கள், காயங்கள்,
கழுக்குகள், தலையடிகள், மற்ற
துப் போதல் முதலியவற்றின்
சிகிச்சைக்கும், மற்றும் எய்கிற்
மான ஒத்தடத்திற்கும்
உகந்தது

பிலிப்ஸ்

இன்பிராமில்

எல்லா பிலிப்ஸ் அங்கீகாரம் பெற்ற
விளையாட்டுகளிடமும் கிடைக்கும்.

பிலிப்ஸில் விதப்பனையும் சேலையும் கூட
கோர்த்து ஒருங்கே செல்லுகின்றன

கு 55 - நிகரம்
(உயர்வு வரிகள் தனி)

போவதா! நன்றாக இருக்கிறது, நீங்கள் சொல்வது!" என்று சற்று உஷ்ணமாகவே கூறுகின்ற வதா.

"ஏன், போனாள் என்ன?"

"மிஸ்டர்! நீங்கள் உதவி செய்ய தாகச் சொன்னதும், உண்மை என்று நம்பி விட்டேன். உங்கள் எண்ணம் புரிந்து விட்டது. வணக்கம்; போய் வருகிறீர்களா?"

"உங்களை இப்படி நிதக வைத்து விட்டுப் போக எனக்கு மனம் வரவில்லையே! நீங்கள் என் குடையில் வரா விட்டால் வேண்டாம். மனதிறிதும் வரையில் உங்களுக்குத் துணை யிருக்கிறேன்" என்று கூறி விட்டுப் பாபு பக்ஷ இனித்தான்.

"மிஸ்டர், நீங்கள் இங்குத்து போகப் போகிறீர்களா, இல்லையா?" என்று கடுமையாக மொழித்த வதா எதிரே விருந்த வெற்றியைப் பாக்குக் கடைவை நோக்கினாள்.

அவள் மனத்தில் ஓடிய எண்ணத் தைப் புரிந்து கொண்டுவிட்ட பாபு வெற்றிகர வாய்வுக்குத் தயாராகி விட்டான். அங்கிருந்து மெதுவாக நழுவிவிட்டான் அவன்.

வதாவுக்கு ஆத்திரமும் அவமானமும் பொங்கின. "என்ன உலகம் இது? என்ன ஆய்வு மக்கள்?" என்று கண்ணீர் பெருக்கிக் குழறினாள். அதைத் தவிர அவளால் என்ன செய்ய இயலும்?

பணக்காரராகிய ஸ்ரீமதராமத் துக்கு தாது பிள்ளைகளின் நடுவிலே அருண்மயமாகப் பிறந்த பெண் வதா, செல்வமாக வளர்க்கப்பட்ட பெண். அவள் உடல் வளர்ச்சியோடு போட்டி போட்டுக் கொண்டு செல்வச் செருக் கும், பிடிவாதமும் அமோகமாக வளர்ச்சி யடைந்திருந்தன.

அவள் இண்டர்மீடியட் வரை படித் தான். அதோடு படிப்பை நிறுத்தி விட்டு அவள் தந்தை அவளுக்கு விவாகம் செய்க்க முடிந்ததார். ஏகாங்கியும், சுமாரான துவைஷியின்வழமான ராஜு கேசரின் மாப்பிள்ளையாகத் தெர்ந் தெடுத்தார். விவாகமும் கோலாகல மாக நடந்தேறியது.

சேவத்தில் ஒரு சம்பெனியில் காஷி யரா விருந்தான் ராஜுசேகரன்.

வதா-ராஜுசேகரன் தம்பதியின் இவ் வாழ்க்கை ஒரு வறையும் வரை அப்பி தும், ஆதரவிலும், இன்பமயமாகப் பறத்தது. அப்பறத்தான் சிறு பிள்ளைகள் தோய்ந்தலாயின அவர்களுக்கிடையே.

வதாவுக்கு அதிக முற்போக்குக் கொள்கைகள் உடைய சில பெண்மணி களின் நட்பு ஏற்பட்டது. அவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு அந்தக் கூட்டம், இந்தச் சேவை, அங்கே நிதி வசூல், தங்கக் உதவி நாடகம் என்று ஊர் சுற்றலானாள். நாளைடையில் அவ ளுடைய இந்தப் போக்கு எங்கே வின்றி அதிகரித்து விடவே ராஜுசேகரன் திகைத்தான். தன் ஆட்சேபணைய ஐரடை மாடையாக அவ்விடம் தெரி வித்தான். "உன் பொதுஜன சேவைக் கிடையே, விட்டுச் சேவைவையும் கொஞ்சம் ஐரபகம் வைத்துக் கொள், வதா!" என்று கேலியாகவே அவளுக்கு

அறிவுறுத்த முயன்றான். அவனுடைய அபிப்பிராயத்துக்குச் சற்றுக் கூட அவள் மதிப்புக் கொடுக்கவில்லை.

“ஆமாம், எப்போது பார்த்தாலும் லீட்டைக் கட்டிக் கொண்டு அழ்ந் து மாக்கும்! இந்த மாரடிப்புத்தான் எப் போதும் இடுக்கவே இருக்கே!” என்ற தோரணையில் அடர்ச்சியமாக, அகம்பாவ மாகப் பதில் சொல்லி விட்டாள் வதா.

சில நாட்கள் போருத்துத் தெளி வாகவே தன் ஆட்சேபங்களை வெளி யிட்டாள் ராஜசேகரன். கண்டிக்கும் தோரணையில், அவள் நடத்தையைச் சீர்திருத்திக் கொள்ளும்படி புத்தியத் கூறினாள். அதைக் கேட்டு அந்தப் பெண் புலி சேறியது. “என் விருப்பப்படி நடக்க எனக்கு உரிமை உண்டு. என் காரியங்களில் நீங்கள் தலையிட வேண்

டாம். நீங்கள் ஆட்டுவிக்கும்படி யெல் லாம் ஆடுவதற்கு நான் பத்திரம் பசலிப் பெண் அல்ல!” என்று செருக்குடன் மொழிந்து கணவனைக் கிடுக்கிட வைத் தாள் அவள். தன் விருப்பப்படியே நடத் தடித்துக் கொண்டிருந்தாள் வதா.

சமூக உத்தரணம் செய்துவிட்டு, ஒருநாள் இரவு பதினேழு மணிக்குத் திரும்பிவந்த வதாளைக் கண்டு ராஜ சேகரனின் பொறுமை எவ்வளவு மீறி விட்டது. அவன் உள்ளே நுழைந்ததும் “வதா! இங்கே வா!” என்று கோபத் துடன் அழைத்தான்.

“என்ன அதிகாரம் பிளக்கிறது; குரல் ரொம்ப ரொம்ப ஒங்குகிறதே!” என்று திறு இடத்திலிருந்தே ஏளன மாய் நகைத்தாள் வதா.

“ஆமாம், அதிகாரத்தான். ஏன் வீடு இது! இந்த லீட்டில் என் மனக்கரு உவப்பாயில்வாத காரியங்கள் நடப் பதை அனுமதிக்க முடியாது. அவை களுக்கு ஒரு முடிவு கட்டிவிடத் தீர்மா னித்து விட்டேன். இந்த லீட்டில் நீ வாழவேண்டும் என்று விருப்பமிருப்பின், நான் சொக்கிறபடிதான் கேட்க வேண் டும்! இல்லையென்றால் வேளியேறி உன் விருப்பம்போல் கூத்தடிக்கலாம். இரண் டில் எது விருப்பமோ அதைத் தேர்ந் தெடுத்துக் கொள்!” என்று அமைதி வாகவே கூறிவிட்டு அவள் கணவன் படுக்கைச் சென்றாள்.

கூ! லையில் எழுந்து சமையற்காரன் கொடுத்த காப்பியை அருந்திவிட்டு, வெளியே போய் அரை மணி நேரங் கழித்துத் திரும்பிய ராஜசேகரன், “என்ன, பிரயாண எதற்குக் கொள் லாம் ஆகிவிட்டதா?” என்று கேட்ட வானு ஒரு ரயில் டிக்கெட்டை அவ னிடம் அளித்தான். அவன் பிரத்தகத்து ஊருக்கு டிக்கெட் அது!

வதா அஞ்சவில்லை. “நானே வாங்கிக் கொண்டிருப்பேனே! நீங்கள் சிரமப் பட்டிருக்கத் தேவையில்லையே!” என்று தலை நிமிர்ந்து கூறிவிட்டு மூட்டை கட்டிக் தொடங்கினாள். கால் மணி நேரத்தில் புறப்படும் விட்டாள்.

மிறத்தகத்துக்கு வந்து போர்த்தாள் வதா. பெற்ற நேரங்களிடத்தில், “என்னை ஒரு காட்டுமிராண்டியின் காலில் கட்டி விட்டீர்களே!” என்று அடக்கை பொக் கச் சேற்றத்துடன் புலம்பினாள்.

“என்னம்மா என்ன நடந்தது?” என்று கேட்டார்கள் பெற்றோர்கள்.

“அத்தப் பத்திரம் பசலியோடு வாழு வது எனக்கு அசாதாரணமாகவிட்டது. வந்து விட்டேன்” என்று கருக்கமாக

அநுமகரத்வஜா

அட்டுளா மகரத்வஜா
சக்தி வாய்ந்தது

சத்தமான அட்டுளாத் தக்கத்
தினம் மிகவும் சிறிய அளவில்
ஆனால் பிரமாத சக்தி வாய்ந்த
தாக உயர்ந்த மூலதனம்
தயாரிக்கப்பட்டுப் பிறகு மரத்
திரை வடிவம் ஆக்கப்பட்டிருக்
கிறது. உபயோகிப்பதற்கு மிக
வும் சலபம். மற்ற மகரத்வஜை
களை விடச் சக்தி வாய்ந்தது.

000

14 மாத்திரைகள் ஒரு பிடிவில்
இருக்கின்றன. (7 முழு அளவுகள்)

000

பெங்கால் கெமிகல்

கேப்டை - பம்பாய் - கன்யூரி

கெமிக்கல் ராஜ்ய கன்டிரிப்யூட்டர்கள்
ஆர். எம். கெனடர் & கம்பெனி
59, பந்தர் ரோடு : கெமிக்கல் - 1

ஆபிரா ராஜ்ய கன்டிரிப்யூட்டர்கள்
சத்ய நாராயண பார்மசி
ஓமர் ரோடு, கிளப்பாடா-1 கிளப்பாடா

எல்லா சோதனைகளிலும்
தேர்ச்சி பெற்ற
ஆதர்ச தே-பிரஷ்
இன்றே வாங்குங்கள்
அதன் குணங்
களை தெரிந்து
கொள்ளுங்கள்

இந்தியாவிலேயே மிகக்
கூடுதலாக உருவாக்கப் பட்ட இந்த
தொல்லைப்பிரயோகம்

தீய ஆஸ்த்மா விராங்கைட்டிஸ் சளி

நினைவூட்டும்போது நினைவூட்டுதல்
ஆகிய, பிராங்கைட்டிஸ், அஸ்த்மாவுத்
தான் மூலக்காரணம். இதுமே, துடிக்கம்,
மூச்சுடைப்பு உபாதைகளைச் சுவாசம்
மற்றும் மனவிராங்கைட்டிஸ்வென்றும் இம்
பொருள் மெண்டாகோ (Mendaco)
என்கிற அற்புத மிகுந்த அடைவெள்ளை
கூடுதல், இத்தனை, விஞ்ஞான, அமெரிக்க
மருத்துவ இரத்தத்தின் வழியே, கலாசம்
கலாசம், கலாசக் குழாய்கள், மூக்குக்குத்
சென்ற அக்கு குகைப்பாக்கைட்டி
தான் கலாசம் இரத்தக்கலாசத்தின்
மீதுள்ள சிவன இரத்தம் துடிக்கல் சளி
கலாசம் கலாசம் இரத்தத்தின் மூலம்
கலாசம், கெமிக்கல் மெண்டாகோ
(Mendaco) கலாசம், இரத்தம் இரத்தம்
கலாசம் கலாசம்.

மொழித்த அத்தப் பெண்ணரசி விவரம் எவையும் கூற மறுத்து விட்டாள்.

ஒன்று மாதங்கள் ஒடி விட்டன. கணவன் விட்டு நினைவோலிவிற்கு குதாசுத்துடன் கூந்திக் கொண்டிருந்த பெண்ணைக் கண்டு ஹைஸ்ரதாமம் கலிசை கொண்டார். அவருக்கு மாப்பிள்ளை எக்கனகடி குணக் களஞ்சியம் என்பது தெரியும். அதை விட நன்றாகத் தம் மகளின் அடங்காப் பிடாரித்தனமும் அவருக்குத் தெரியும். ஆதலால் தவறு முழுதும் தம் மகனுடையதாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று உறுதியாக அவர் தம்பிளார். அவருக்குப் புத்திமதி கூறிய பார்த்தார்.

அவன் தந்தையின் உபதேசத்தை அவட்சியத்துடனேயே காதில் வாங்கிக் கொண்டான். "ரொம்ப வத்தனம் அப்பா! ஆனால் உங்கள் புத்திமதியை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமலிருப்பதைப் பற்றி வகுத்துக்கேள். என் கணவரை நான் உங்களைக் காட்டிலும் அறிவேன். அப்பா!" என்று.

ஹைஸ்ரதாமம் திரும்பத் திரும்ப எவ்வளவோ கூறியும் செவிடன் காதில்

ஊதிய சங்கலிற்று. அவர் சற்றுக் கோபத்துடனேயே, "இந்த மாதிரி தான்தோன்றித்தனமாக வெகு நான் நீ காவததன் ஸாடியாது. வதா! உன்னுடைய இடம் இத்த விடம், புக்ககம் தான் என்பதை உணர்ந்து கொள்!" என்று. வதாவுத்த ரோஷம் பொத்துக் கொண்டு வந்து விட்டது.

அந்தநிலைக்கு திணைப்பத்திரிகைகளில் வரும் 'கேஸை' விளம்பரங்களை யெல்லாம் அவை விண்ணப்பம் போட்டுக் கொண்டிருந்த வதாவுக்குச் செவன் கம்பெனி ஒன்றிலிருந்து பேட்டிக்கு அழைப்பு வந்தது. கணவன் இருக்கும் ஊராயிர்தே என்று அவன் தயங்காமலே போனான். அத்தப் பேட்டியில் வெற்றியும் பெற்றான். செவ்வி டைடத்து விட்டது. ஊர் திரும்பினான். தாய், தகப்பனார் திரவரும் எத்தனையோ விதமாக எடுத்துக் கொள்வியும் வதா சற்றும் செவி சாய்க்கவில்லை.

தகப்பனார், "சரி, போ! என்னுவது ஒரு தான் உன் தவறு உனக்குப் புரியாமல் போகாது!" என்று கூறினார்.

தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், கல்வி நிலைய நாளிதழ் 13ம் தேதி திருவாரூர் சங்க நாளிதழில் செய்தி குறிப்பாகக் கொண்டுவந்தது. திருவாரூர் தேவன், ச. திருஞானியார், அ. சீதாராசாமின், க. பொ. சி., தமிழ் ஆயிரியை ஆடுவோர் கூடியின் தேவனாய் பாராட்டியும், குறுவியிருந்த எழுத்தாளர்களும், சேர்த்து மக்களையும் படத்தில் காண்க.

தாயாரோ கண்ணீருடன். "இது என்ன அசட்டுத்தனம்! வேறியாவது ஒன்றாவது! இதெல்லாம் அழகில்லை. பேசாமல் கணவனோடு போய்க் குடியும் குடித்தனமுமாக இருக்கும் வழியைப் பார்!" என்று பஸ்ஸுபுறன்.

"நான் சின்னக் குழந்தை இல்லை! உங்கள் புத்திமதி எதுவும் தேவை இல்லை" என்று முர்க்கமாகப் பதிக் அளித்து விட்டுச் செலவத்துக்குக் கிளம்பி விட்டான் வதா. அவன் வேறொருவருக்குக் கொண்டும் ஆவிர்து.

இரண்டே அண்டைக் கொண்ட சின்னக்கு நிறு விட்டை வட்டைக்கரு அபார்த்திக் கொண்டான் வதா. ஆனந்தத்துடன், பெருமிதத்துடன் தன் உத்தியோக வாழ்க்கையைத் தொடங்கிவிட்டான். முன்னெல்லாம் போய் வெளி விவகாரங்களில் அவனால் இப்போது ஈடுபட முடியவில்லை. ஆயின் வேறொருவரும், மிகச் சிறந்தவரில் விட்டுக் காரியங்களும் அவரைப் பிழித்தெடுத்தனவே! அந்த விஷயத்தில் சற்றுக் குறைதான் வதாவுக்கு! என்னும் பாருடைய அதிசயரத்தக்கும் இன்னும் மறுத்துச் சந்திரமாக வாழுகிறோம் என்பதில் அவனுக்கு உண்டாகிய மனத் திருப்தியில் குறை பெரிதாகத் தோன்றவில்லை.

ஆனால் அவனுடைய நிம்மதி நீடித்ததா? இல்லை. அவன் மனத்துக்கு வேதனைபயக் கொடுக்க ஆரம்பித்தது. அவனுடைய கத்திரி வாழ்க்கை!

ஆயின் நுழைந்தான் சை ஆன் குமார்தாக்கன் எவ்வாறும் "ஒரு விதமாக" அவரைப் பார்த்தார்கள். தங்களுக்குள் கடிந்தவென்று பேசிக் கொண்டார்கள். சில 'தைரியசாஸி'கள் பங்கி இனித்தவாறே காரியங்களை விட்டாலும் காரியத்தைச் சிறுஷ்டத்துக் கொண்டு அவரை அணுகினார்.

ஆனால் கண்பத்துடன் அவனிடம் நடந்து கொண்ட ஓர் ஆன் மனமும் இருந்தான். அவனுடைய கணவன் ராஜசேகரன்தான் அவன்! அவன் வழியில் எங்கேயாவது தற்செயலாக எதிர்ப்பட நேரும்போதெல்லாம் அவனைக் கண்டெடுத்தும் பாராமல் அவன் போய்க் கொண்டிருந்தான்!

மீறழ நின்று விட்டது. கீற்றுக் கொட்டகைவிலிருந்து வேதனைவிலும் விழும் இதயத்துடன் விட்டை நோக்கி நடக்கொண்டான் வதா.

இரண்டே அவனுக்கு இன்னொரு ஞாபகமும் வந்தது தன்னிடம் இந்தக் கயலர்களைக் கவாம் சமீப காலமாகத்தான் வரவாட்டுகிறார்கள் என்பதுதான் அது.

அவன் உத்தியோகம் பார்த்த உத்தியோகவாதற்கு முன் ஒன்றெழுக்காக வரும் அதை ஊர்க் இடத்திலிருந்து; அந்தக் கயலர்கள் இருத்திருக்கிறார்கள் அப்போதும். ஆனால் எவனும் அவனிடம் செல்லக்கூடாது, பங்கி இனிக் கலா துணித்ததில்லை! 'ஏன் அது?' என்று தன்னைத்தானே அவன் கேட்டுக் கொண்டான். "உன் கணவன் என்ற கயலர் அப்போதெல்லாம் உன்னைக் காபத்து பண்ணிக் கொண்டிருந்தது. மனதை பிடித்து அந்தக் கயலத்தை உதறியும்! அதன் பின் இது! கயலியிலாத உன்னைக் கொத்த கடிந்தான் சமயம்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றான்" என்று அவனுடைய உணர்வு குரலே இடித்துரைக்கவும் அவனுக்கு ஞானே தயம் உண்டாகி விட்டது.

"என் செருக்கும், அடங்காப்பிடா கீத்தனமும் கொண்டு உத்தமரான, குணக்குன்றான கணவரை உதறி விட்டோமே! அவரும் எவ்வளவோ பொறுமைமிகத் தான் இருந்தார். என்மீது என் ஆணவம் போய் விட்ட பின்னர் தான் அவர்களுமையாகப்பெர்த்துணித்தார். அதுவும் என் நன்மைக்காகத்தானே! அமைதனராத துடமாறி விட்டேனே!" என்று கண்ணீர் உருத்தான் காவம் குறித்து விட்ட அப் பேரதை!....

கடைத்தெரு ஸ்டாபில் திரும்பிய வதா ஒரு கடைவிலிருந்து இதயமீப் போரும் ராஜசேகரனைக் கண்டு. "சற்று நின்றுங்கள்! உங்களைத்தான்!" என்று கவிழ்ந்து, திரும்பிப் பார்த்த ராஜசேகரன் அவனைக் கண்டுவிடப்படன் 'என்னையா?' என்பது போல் பார்த்தான்.

"உங்களைத்தான் அழைத்தேன். தானும் வருகிறேன் விட்டுக்கு: உங்கள்-தம்-விட்டுக்கு. என்னை மன்னித்து அழைத்துப் போங்கள்!" என்று விம்மியுன் வதா.

"ஏன், உன் கொள்கை என்னவா விற்று?" என்றான் ராஜசேகரன்.

"கத்திரி வாழ்க்கையில் கோர சொருபத்தைதான் கண்டாடி விட்டது. உங்கள் அடிமைவாகனவே இருக்கிறேன்" என்று கண்ணீர் உருத்தான் வதா.

"சரி, வா!" என்று புன்னகையுடன் அவன் கரங்களைப் பற்றி அழைத்துக் கொண்டு போனான் ராஜசேகரன்.

சற்றுத் தொலைவில் பாபு நின்று கொண்டிருந்தான். கணவனுடன் போரும் வதாவை விடப்படன் நோக்கினான் அவன். ஆனால் அவன் முகத்தில் அசட்டுச் சிரிப்போ, விஷமமோ இல்லை! பிறகு அவன் ஏறெடுத்து நோக்கவே அஞ்சினான் அவன்.

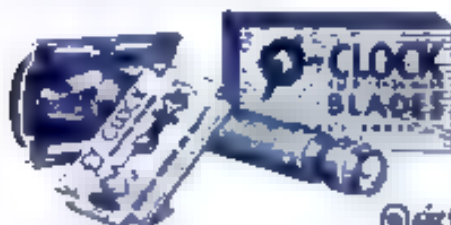

யோசித்துப்பாருங்கள்

**மட்டரக பிளேடுகளில்
பணத்தை வீணாக்காதீர்கள்**

ஒரே ஒரு தடவை, துஷன் நன்ருக்கட ஆவாசெய்த உபயோககரமான பிளேடுகளில் பணத்தை செலவிடலாம். அளவீட சித்தமாக அதில் பணத்திற்கு செலவு ஒன்றாக பிளேடுகள் கொண்டுவர்பது மட்டும் பிளேடுகளில் பணத்தை வீணாக்குவது அல்ல.

செய்த நாட்களுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படப்போக்தும் ஒரு வேறு செலவு ஒன்றாக பிளேடுகள் மருமருப்பான ஆவாத கையே கொடுத்தது அவ்வளவு செலவாடக்கு உதரகின் நன் செலவு ஒன்றாக பிளேடுகள் வாங்குவதாவ துவல் கொடு செலவு பணத்திற்கு அதிக பெருமானை அளக்குவ திற த பிளேடுகள் அடைகிறதாம்

இன்றே

7 o'clock BLADES

ஸெவன் ஒ'க்ளாக் பிளேடுகளை வாங்குங்கள்

நிரந்தர தங்கு களார்த்து அதுபவித்து நடித்தார். "இக்ளாமி!" என்று அவர் குழைத்து ஒலித்து கூப்பிட்ட போதும், கோபத்தில், "இக்ளாமி!" என்று அகட்டி அவனைத் துரத்திய போதும் அவர் குரலில் தங்கு பாவம், சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்ற முறையில் அமைந்திருந்தது. நடிப்புக் கலை நங்கு களார்த்து இருக்கும் அவர் கோட்டு வாதத்தினை விதவாள் பூதவாள் இருவருளாந்ததி சாத்திரியாரின் புதல்வர் என்றறித்து பெரிதும் மிழைந்தேன்.

இந்த நாடகத்தின் கதாநாயகனான இருவருளாவியின் பாகம் கொஞ்சம் விசித்திரமானது. ஒரு இளம் பெண்ணை காதலிப்பதாக நடிப்பதைவிட, காதலிக்காமல் அவளிடம் வெறுப்பு அன்பு மீட்டும் பாராட்டி நடிப்பது மிக மிகச் சிரமமானதென்பது? ஸ்ரீ சே. ஏ. நாராயணன்வாயி அந்த அருமைமான பாகத்தைப் பற்றி அருமை யாக நடித்தார். நாடக ஆரம்பத்தில் அவர் கட்டுக்குறியிடும் தொன்மையுறியை களை கட்டி விட்டது. அவன் தன்னை ஆளிய சின் விட்டை விட்டு வெளிப்பெறியபோது, தன்னிடம் அன்பு காண்பதற்கு மாரியைப் பார்த்து, "மாரி!" என்று கைறியபடி சென்ற காட்சி அந்தநாடகத்திலேயே சிகரமாக விழுந்தது. இத்தநாடகத்தில் மூலக்கொரு காட்சி விதும் 'கிட்டி' அமைப்பு தங்குவிடுத்தது.

ரங்கநாயகியாக நடித்த குமாரி விஜயலக்ஷ்மிக்கு அந்தப் பாத்திரம் மிகவும் பொருத்தி விழுந்தது. "முருகன் ஓர் உழவன்" நாடகத்தில் அவர் நடிப்பைப் பாராட்ட முடிய

மில்லை. ஆனால் இந்த நாடகத்தில் அவரைப் பாராட்டாமலிருக்க முடியாவிடில், கணவனுடன் காதலிய

போதும், இருவருளாயினவ வாழ்க்கையுடன் நடத்தியபோதும் அவர் நடிப்பு மிழிவிடும் தது. ஆனால் தேவனின் கணபாளம் தின்று ரகளை நடத்தபோது, ரங்கநாயகியும் சில வார்த்தைகள் பேசித் தன் ஆழமையைத் திரித்துக் கொண்டிருந்ததால் தன்ருயிருத்திருக்கும். சந்தரமராக நடித்த ஸ்ரீ என். ஆர். ராஜகோபாலும், கைத்திரியாக நடித்த ஸ்ரீ என்.வி. நடராஜனும் தங்குப் நடித்தனர்.

கதாநாயகி தேவபொரு கந்த குமாரி ரோஜா தன் அகன்ற விழிகளாலும், மின் வெட்டுப் பேச்சிலுறும் நாடகத்துக்கும் தனி 'மவுக்' தந்தார். திரைத்த மாத்திரத்தில் கண்ணீரை வழுவிக்கும் அபி கண்ணீரோடு கட்டக்கொடுக்கும் சோஸபயலித்தென்றன்.

பன்னிக்கூட பிழல் புகோளமாகவும், அமை மிழை புகழ்மாகவும் நடித்த ஸ்ரீ என். பிரபாகரும், சாந்தகுமாரியும் பாராட்டுக்கு உரியவர்கள். ஸ்ரீ என். பிரபாகரின் பேச்சும், நடையும், பாரிகையும், நடிப்புகளையும் எடுத்துக் காட்டாக விளக்கினேன்.

உதவி தன்னை உபாத்தியாயர் ஜெகதீசயரின் மிருக்கு தடையும், துருக்குப் பேச்சும் ரொம்ப நிறார். அப் பாத்திரத்தை ஏற்றவர் ஸ்ரீ சே. ஏ. ராமலிங்கன்.

பேராசிரியர் கவி அவர்கள் எழுதிய கதைகள் கைவ கொடாகக் நாடகமாகியே பெருமைஸ் என்.வி. நடராஜன்சேர்ந்தது.

இந்த நாடகத்தைப் பதிற்றுவித்த ஸ்ரீ என்.எம். நடராஜன் இருவகலிக்கெனிகைப் அரிடல் கிளப்பைச் சேர்த்தவார். அவரது அதுபவம் குறித்த பரிநிதி இத் நாடகத்துக்குப் பெரும் பயனைத்திருக்கிறது.

நாடக ஆரம்பத்தில் காணப்பட்ட வித விதப்பும், வேகமும் நாடக முடியின் எழுதுவிட்டதுபோல காணப்பட்டது.

இத்தநாடகத்தை அடைபாது நாடக மன் தத்தினர் ஒரு கண் காரிப்பதுக்கு நிதி உதவும் பொருட்டு நடத்தியிருப்பது மிகவும்

தங்கு காரியம். குழந்தைகளுக்காக நிறுவப்பட்டு நங்கு முறையில் செல்கை, காத்தி நகரில் தடைபெற்ற

வரும் பாவ மிருத்தாவனத்தின் புதிய கட்டத்திக்காக இத்தநாடகம் நடத்தப்பட்டது. ஏழப் போரும் புதிய கட்டத்துக்கு நமது ஒப்பற்ற தன்னை ராஜாஜி அவர்கள் அந்த வாரியட்டிப்புவதே கை குகையானது.

கலை வளர்ச்சிக்குப் பாடுபடும் கலை குழுவினர், இத்தனைவ அரிய அது திரையங்கலின் வளர்ச்சிக்கும் உதவுவது சர்க்கரைப் பந்தயித் தேன்மாரி பொழித்தது போவாகும்.

● துாத்தன் ●

அன்று கைகாசத்
திலே ஹிமவான் மக
ன்குக்கும் உமைபவன்
பாகன்குக்கும் இடையே
ஒரு சர்ச்சை.

"முகம் துதிக்கு
மயங்காத மனிதர்
உண்டோ?" என்று
கேட்டான் பாவந
ராஜனின் புத்திரி.

"ஏன்? நான் ஒரு
வன் இருப்பது உன்
கண்களுக்குத் தெரிய
வில்லையா?" என்று

கேட்டான் திரிசடைவான், முகத்திலே
முறுவல் தாண்டவமாட.

"நன்றாகத் தெரிந்தே! 'ஆச
தோஷன்' என்ற பெயர் உங்களுக்குக்
கிடைத்ததே அதனால்தானே?" என்றும்
குறுந்தகை தாண்டவமாடக் குங்கும
நிறத்தான்.

"நான் சீக்கிரம் மயங்கி விடுபவன்
என்பதற்காக என்னை 'ஆசதோஷன்'
என்று கேலி செய்கிறாய்?"

"நான் கேலியேறு செய்ய வேண்டு
மாக்கும்! அன்று பன்மாசரனுக்கு
முன்பின் யோசிக்காமல் ஒரு வரம்
கொடுத்து விட்டு நீங்கள் ஓடி ஒளிந்து
கொண்டதுதான் உங்களுக்குக் கெல்லாம்
தெரியுமே!" என்றான் உமைபவன்.

"சரி, என்னை விட்டுத் தள்ளு.
பிரம்ம சிருஷ்டியிலே முகத்துதிக்கு
மயங்காத ஒருவன் இருக்கவே செய்
லான் என்பது திண்ணம். அவன்
அருவமான ஆண்டவனுக்கே உருவம்
கொடுத்து உலகெல்லாம் விபக்கச்
செய்யும் உத்தம சிற்பி என்பது என்
உறுதியான அபிப்பிராயம்!" என்றான்
உமைபவன் பாகன்.

பார்வதிக்கு நம்பிக்கை உண்டாக
வில்லை. உறட்டைப் பிதுக்கினான். அவ
நம்பிக்கைக்கு அறிகுறியாக. ஆவீனும்
அதையும் பார்த்து விட்டுத்தான் வந்து
விடுவோமே என்ற எண்ணத்தோடு
ஒரு வாகனனோடு புறப்பட்டான்.

"ஆம்! அவன் கைஞன் தான்!
கைஞன் என்றால் சாதாரணக் கைஞன்
அல்ல; முக்காலத்தையும் வென்று
வெற்றிக் கொடி நாட்டிய கைஞன்.

அவனுக்கு அத்தரங்க நண்பன் ஒரு
வன் இருந்தான். அவன் சோதிடத்தில்
மகா வல்லுநன். ஒரு நாள் அவனைச்
சந்திக்க நேர்ந்த பொழுது, "தம்பா!
கடிய விரைவில் நான் ஒரு சிற்பம்
வடிப்பதாக இருக்கிறேன். அது என்னை
அமரனுக்கப் போகிறது. அதன் இளை

மயங்காதவர் யார்?

—குழந்தை—

வற்ற புது மாதிரியான சித்திர வேலைப்
பாடுகளைக் கண்டு உலகமே அதிசயிக்கப்
போகிறது. அதை நீ காணப்
போகிறாய்!" என்றான்.

கைஞன் என்றால் அவன் உள்ளத்
திலே இத்தகைய ஆசைகள் எழுவது
இயக்கமுதானே! அதை மெச்சிப்
பாராட்டி உற்சாகமும் ஈக்கமும்
ண்ட வேண்டியதல்லவா நண்பனுக்கு
அழகு? சோதிடம் தெரிந்த நண்பனுக்கு
அது வரவில்லை. அபாசனம் போல,
"அப்படி நடந்து விட்டால் தான் எவ்
வனவோ நன்றி வீடுக்குமே!" என்றான்.

"அப்படியானால் நான் நினைப்பது
போல் நடக்காதா?"

"எனக்குத் தோன்றவில்லை!"

"உனக்குத் தோன்ற வில்லையா?
என்ன உணுகிறாய்? ஏன் அப்படி நடக்
காது? சொல்லு!" என்று கைஞன்
வற்புறுத்திக் கேட்டான்.

"புற வாய்த்த என் நண்பா! நான்
சொன்னால் கோபித்துக் கொள்ள
மாட்டாயே!" என்றான் பீடிகையோடு.

"எதற்குக் கோபித்துக் கொள்ளப்
போகிறேன்?"

"உண்மையில் உன் ஆசை நிறை
வேறும் என்று தோன்றவில்லை. இன்
றதற்கு முன்னால்தான் நீ இறந்து விடு
வாய். உன் தலைமேலுந்து இப்படிச்
கூறுகிறது!" என்றான் சோதிட நன்
பன். பிறகுக்குப் பீடிக்காத உண்மை
வைக்கானதே என்ற முதுகரையமறந்து.

பீடிக்காத உண்மையாக இருந்தாலும்
கைஞன் சோபம் கொள்ளவில்லை.

"தம்பா! நடக்கப் போவதை முன்
கட்டியே கூறியதற்கு என் நன்றி. அதற்
காக நான் பலத்து சாக மாட்டேன்.
முதலில் இந்த மரணத்தை வெற்றி
கொள்ள முயல்வேன்; அம் முயற்சியில்
வெற்றி கண்டே தீருவேன். இது
திக்கையாம்!" என்று சோற்கனில் ஆண
வம் தெறிக்க மார்பு தட்டிக் கூறிக்
கொண்டான். அன்றே மரணத்தின்
அடைகவலை ஏற்று அதை எதிர்த்துப்

போராளும் முயற்சியிலும் முழுமூக்
சோடு இறங்கி விட்டான்.

சாதனை என்னும் வஞ்சு குண்டத்துக்கு
அடியிலே அமர்ந்து இரவு-பகல் எந்
நேரமும் கண் விழித்து இடை விடாமல்
மூன்று நாட்களும் கலைவரவையை உபாசித்
தான், அமரத்துவம் பெறுவதில் ஆர்வம்
கொண்ட சிறிபி.

இங்கே அவன் கண்ட கனவு பவித்தது.
அங்கே சிறிபி மிகுந்த அவனது
வாழ்க்கையில் கெடு பூர்த்தியாவிற்று.

மரணத்துக்கு அதிகதேவதையான கால
தேவன் கலைஞனின் உயிரைப் பறித்து
வரத் தனது தூதனைச் சிறிபிக்கும் காலதாம
தம் செய்யாமல் அனுப்பி வைத்தான்.

சிறிபியின் சாதனைக் கூடத்திலே கால
தேவனின் தூதுவன் அழைத்தான்.
"ஆனால், என்ன ஆச்சரியம்! அங்கே
நின்று கொண்டிருந்தது ஒரு சிறியவன்;
மூன்று மூன்று சிறிபியின் வகையைக்
நின்று கொண்டிருந்தார்கள்."

இவர்களில் யாருடைய பிராணனைப்
பறித்துக் கொண்டு வருமாறு யமதர்ம
ராஜன் எவையிருப்பான்? ஒன்றும் புரியா
மல் அதன் பிரயித்து நின்றுள்.
அவனுக்கு ஸ்தோதான் குழம்பியதே
தவிர. அவனால் ஒரு முடிவுக்கு வர
முடியவில்லை. வந்தவிதமே நிரம்பியுள்.
தன்னால் அந்தக் காரியம் ஆகாது
என்பதையும் அடக்க ஒடுக்கமாகத் தன்
சைமானனிடம் போய்த் தெரிவித்துக்
கொண்டான்.

நிரவாகத்தில் நிறத்த அதிகாரி இதத்
கெட்காமல் அங்கவானு? உடனே அது
பவமும் அறிவும் மிகுந்த தனது
மற்றொரு சிப்பத்தியை இந்தக் காரியத்
துக்கு ஏவினான். காலதேவனின் காரியத்
தில் காலவரணம் கூடாததல்லவா?

கலைக் கூடத்தை அடைந்த சிப்பத்தி
கலைஞனை அருகில் உன்னிப்பாகக்
கவனித்து அடையாளம் கண்டு கொள்ள
முயன்றான். ஆனால் எதிர்பார்த்த பலன்
தான் கிட்டவில்லை. மூன்று உருவங்
களும் இம்மியளவு கூடப் பிரகாசம்

ஒன்றைப் போலவே இருக்கின்றனவே!
எதன் உயிரைப் பறிப்பது. எதன்
உயிரைப் பறிக்காமல் இருப்பது?—சிப்
பத்தி சித்தித்தான்.

பிரச்சனை மேலும் சிக்கலாகியது.
சாவு நேரம் மிகவும் தொங்கி விட்டவே,
யமதர்ம ராஜனே தேரில் கலைஞனின்
கூடத்தை அடைந்தான். கலைஞனின்
அபர மேதைமையைக் கண்ணுற்ற கால
தேவன் ஒரு தடவை மெய்சிவிர்த்தான்.
'அபாரம்! அற்புதம்!' என்று அவன்
வாய் முணுமுணுத்தது. சிறப்பதின்
சிறப்பிலே மனத்தைப் பறி கொடுத்து
விட்ட அவன் எங்கே, தான் வந்த வேலை
வையே மறந்து விடுவானே என்று கூட
எண்ணத் தோன்றியது. ஆனால் தலை
வெறுததை உன்மையென்று நிரூபித்
துக் காட்ட வேண்டியதய்வலா யம
தர்மனது கர்மம்!

"கலைஞனே! நீ மகா மேதானிதான்.
உன்மையில் நீ மரணத்தை வெற்றி
கண்டு விட்டாய். உனது கலைவின்
சாதனைக்கு எதிரே நாடு-நகரம்,
சொர்க்கம்-மோகம் ஆகியவை எம்
மாத்திரம்? உனது அபர சிற்பம்
தேவேத்திரனது அமிர்த கலசத்தைத்
திருடிக் கொண்டு வந்து அவனது
அமராவதியையே சோனா! இழக்கச்
சென்று விட்டது. இதில் துணிக்கூடச்
சத்தேகம் இல்லை!" என்றான்.

யமதர்மனது புகழ்ச்சி நிரைந்த இந்த
இனிமையான சொற்களைக் கேட்டதும்,
கலைஞனின் அதரங்கலியே புன்னகை
அருமையாக. காலதேவன் இதைக்கானே
எதிர்பார்த்தான்! ஒரே மாயக்கலில்
சிறிபியின் உயிரைக் குடித்து விட்டான்.

கலைஞனுக்கு அதிகூடான தெய்வமான
பாரதி குரல் தழுதழுக்க, "கலைஞனே!
நீ எத்தனை பெரிய மகான்! ஆனால்,
அத்தோ! உன்னிடம் எத்தனை பெரிய

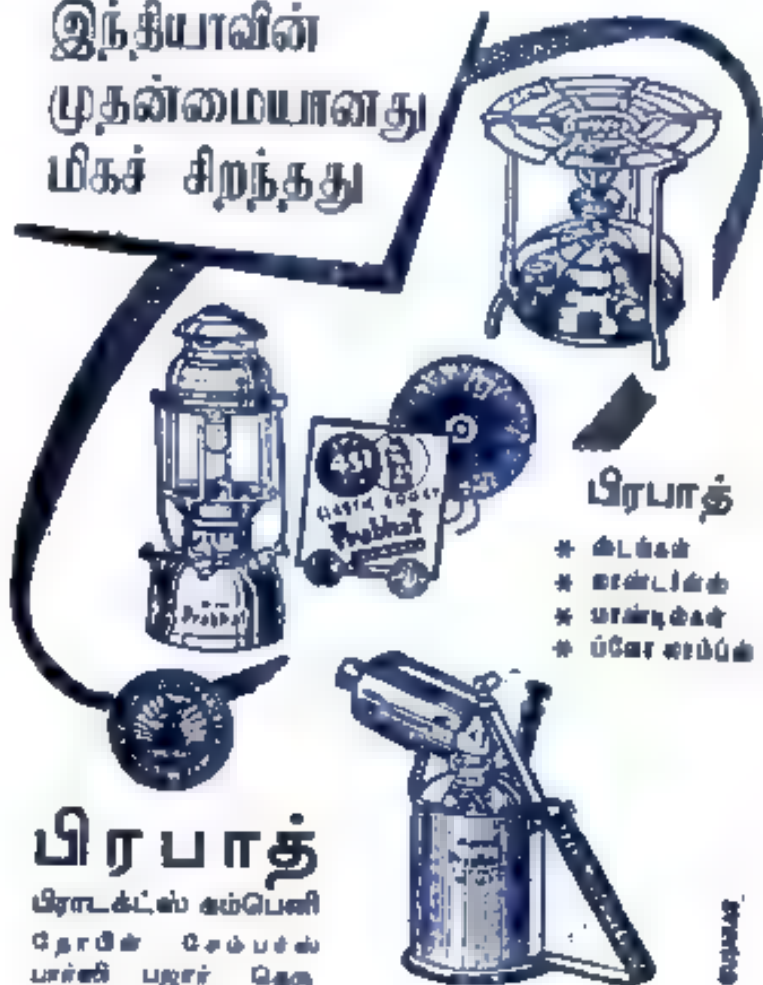
பலவினம் ஒளித்திருக்கிறது. தெரியுமா?" என்று கூறிப் பெருமூச்சுவிட்டான்.

"முகஸ்துதிக்கு நானே மயங்கும் பொழுது மானிடனைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டுமா?" என்று கூறிப் புன் முறுவல் பூத்தவாறே பாற் கடலில் புள்ளி கொண்டவன் மோன நித்திரையில் ஆழ்ந்தான். இருத்தாலும், மண்ணுலகை நீத்த பொழுதும் சோதிடத் தையும் மீறிக் கலைஞன் அமரனாகி விட்டான் என்ற பெருமிகமும் எக்களிப்பும் பாற்கடலில் புள்ளி கொண்டவனது நித்திரையிலே தோய்ந்திருந்தது.

"என்னவோ விருப்புப் பேசினீர்கள்! உங்கள் கலைஞன் என்ன ஆளுன்?" என்று மௌனமே சிவமாக நின்ற சிற்றம்பலத்தாளைப் பார்த்துக் கேட்டான் சிவகாமகந்தரி.

"தோக்லியை ஒப்புக் கொள்கிறேன். தேவி! முகஸ்துதிக்கு மயங்காத ஜீவ ராசியே மூவுலகிலும் விடைவாது தான்!" என்று கூறி, விரிந்த செஞ் சடைவான் வியப்பில் ஆழ்ந்தான். எனவேதான் இன்றும் முகஸ்துதி பிரம்மாந்திரத்திலும் பெரிய அஸ்திரமாக உலகில் திசை வகுகிறது.

இந்தியாவின் முதன்மையானது மிகச் சிறந்தது

பிரபாத்

பிராடக்ட்ஸ் கம்பெனி
தோகே செம்பெர்ஸ்
பாண்டி பஜார் தெரு
மேசர்ட், மம்பாய்

சென்னை

* **யோகாச்சாரியா ஸ்ரீ சுந்தரம் அவர்கள்** 'கங்கி'யில் தொடர்ந்து எழுதிவந்த டி. பி. பத்திரிகையாளர்களையும் சிபிசெஸ் குறையினையும் படித்துப் பயனடைந்த நேரங்கள் மனத் தாக்கம் கருவங்கள் எழுதிவிடுகிறார்கள். யோக சிபிசெஸ் கூட்டுறவுத் தொடர் இந்த இதழில் முடிவடைவதற்கு முன்பாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். யோக சிபிசெஸ் சம்பந்தமான விவரங்கள் அறிய விரும்புபவர்கள் இந்தக் கூட்டுறவின் ஆசிரியருக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். கூட்டுக் கொள்கிறோம். —சுந்தரம்

யோக சிபிசெஸ்

சுந்தரம்

16. உடல் உஷ்ணம்—உடல் கனம்

டி. பி. என்று தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு உடல் உஷ்ண மாறுதலை ஒரு முக்கிய சோதனையாகக் கொள்ளலாம். உடல் ஒரு உஷ்ண இயந்திரம். உஷ்ண சக்தியாகத்தான் உயிர் உடலில் நிற்கிறது. உஷ்ணத்தையும் இயலுவின்றது. உணவு அம்சங்கள், உட்செய்தலும் பிராணவாயுவை எரி சுட்டைகளாகக் கொண்டு எரிக்கும் பொழுது உஷ்ணம் உண்டாகின்றது. டி. பி. கிருமி உட்செய்தலும், இயற்கை கண்டிப்பாக இத்துடன் போராடித் தடுக்கிறது. இந்தப் போராட்டத்தில் உண்டான விஷக் கழிவுகள் வெளியே தள்ளப்படுகின்றன. ஆனால் இயற்கையின் சக்திக்கும் மீறி, டி. பி. கிருமி பரவினால் இதன் கழிவு உடலில் தங்காமல் எரிக்கப்படுவதற்கு உஷ்ணம் அதிகரிக்கிறது.

உடல் உஷ்ணம் அதிகரிக்கும் போது ஜூரம் என்று கூறுகிறோம். டி. பி. ஜூரம் பலவகைப்பட்டது. ஒரே அளவில் திற்காது. மற்ற ஜூரங்களைப் போல் குறிப்பிட்ட நாட்களில் மறைந்தும் விடாது.

டி. பி. ஜூரம் ஏறும், இறங்கும். ஒரே நாளில் ஒரு காலத்தில் உயரும். மறு வேளையில் தணிந்து மறைவும். இப்படி ஒரு நாள்ல, மாதக்கணக்காக, வருஷக்கணக்காக வெளிக்காணும். உடலின் சாதாரண உஷ்ணத்தை 98.5° என்று கூறலாம். டி. பி. தாக்கப்பட்டவர்களின் குறைந்த அளவு ஜூரம் 99°—100°க்குள் சஞ்சரிக்கும். சில சமயங்களில் 101° டிரிர்க்கும் உயரலாம். நெடுநாளைய தீவிர டி. பி.யானால் ஜூரம் 98.5° இறங்காமல் 100° 101°ல் திற்கக் கூடும். சிலரிடம் ஜூரம் இன்னும் தீவிரமாகக் காணப்படுவதும் உண்டு.

டி. பி. ஆரம்பம் என்பதை, குறைவான ஜூரத்திலிருந்தும் தினமும் உஷ்ணம் ஏறி இறங்குவதிலிருந்தும் அறியலாம். இத்தகைய ஜூரம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று கையால் தொட்டு அறிவது இயலாது. ஜூரம் இருக்கிறது

என்று சத்தேகம் ஏற்பட்டால் ஜூரக் கருவியைக் கொண்டே (தர்மாமீட்டர்) பார்க்க வேண்டும். ஒரு தோட்டுப் புத்தகத்தில் தெரி போட்டு, மணிக் கணக்கும் வரைய வேண்டும். நோயாளி படுக்கையை விட்டு எழுந்ததிலிருந்து இரவில் படுக்கும் வரை விழித்திருக்கும் காலத்தில் இரண்டு மணிக்கு ஒரு முறை தர்மாமீட்டரால் கணக்கு எடுக்க வேண்டும். அந்தக் கருவி காட்டும் கணக்கை அல்லப்பொழுது குறித்துக் கொண்டே போக வேண்டும். இப்படி மாதக் கணக்கில் டி. பி. நோய் அகலும்வரை செய்வது அவசியம். மணிப்படி குறிக்கப்பட்ட ஜூரக் கணக்குப் புள்ளிகளை வேல்லாம் சேர்த்துக் கொடு வரைந்தால், ஜூரத்தின் ஏற்றத் தாழ்வு கையமாகச் சித்திரம்போல் தங்கு விளங்கும்.

ஒவ்வொரு தரமும் ஜூரக் கணக்கை எடுக்க டாக்டரோ, நர்ஸோ வரவேண்டியது அவசியமில்லை. நோயாளி தன் ஜூரத்தைத் தானே அளந்து கொள்ளச் செய்மாக்க் கற்றுக் கொள்ளலாம்.

சாப்பிட்டவுடனே பானங்கள் அருந்தியவுடனே தர்மாமீட்டர் வைத்துப் பார்த்தால் தவறான கணக்குக்கு இடம் தரும். குடான பானமோ, உணவோ சாப்பிட்டதும், வாயில் அதிக உஷ்ணமிருக்கும். இந்த உஷ்ணம் உஷ்ணக் கருவியில் உள்ள பாதரசத்தை உயர்த்திக் காண்பிக்கும்.

டி. பி. நோயாளிகளுக்குச் சிபிசெஸ் அளிப்பதில் சம்பந்தப்படும் நர்ஸ்களும், சுற்றத்தாரும், தண்பர்களும் நோயாளி குவிர்த்த அல்லது உஷ்ணமான பானங்களை உணவுகளோ சரீரத்தில் சாப்பிட்டாரா என்று தெரிந்து கொண்ட பிறகேதான் ஜூரக் கருவியை உபயோகிப்பது அவசியம்.

உடலின் கனம் தொடர்ந்து குறைந்து கொண்டே வருவதும், டி. பி. தாக்கி விட்டதற்கு ஒரு முக்கிய குறிப்பாகும்.

யோகாச்சாரியா ஸ்ரீ சுந்தரம், 1A, பெரம்பா கார்டன், டாங்கர் டவுன், பங்களூர் - 1

உடல் களைத்துக்கும், டி. பி.க்கும் என்ன சம்பந்தம்? டி. பி. பூச்சி உடல் சதைவாய் சாப்பிட்டுக் கரைத்து விடுகிறதா? நேராக இது சாப்பிடுவது இல்லை. இயற்கையே உயிர்ப்பாது காப்புக்கென்று உடல் சதைவாய் கழிக்கின்றது. வயல் டி. பி. அல்லது 'பய்மனரி டிப்யூப் குவாண்டில்' தாக்கி இருப்பதற்கு, உடல் கனக் குறைய ஒரு முக்கிய அத்தாட்சி.

இயற்கை ஏன் உடல் களைத்தைக் குறைக்க வேண்டும்? இதற்கு மிக விரிவான விளக்கம் வேண்டும். கருக்கமான குறிப்புக்களை மட்டும் நோயாளிகளின் எச்சரிக்கைக்குக் கொடுக்கின்றேன். உடலின் ஒவ்வொரு அணுசதைக்கும் இரத்த ஓட்டம் சென்றுகிறது என்பதை ஞாபகமூட்டுகிறேன். இவ்வியைச் சாதையே அழுதிவிடும் உண்டாடி உயிரைக் கொல்லும். ரத்த ஓட்டம் புஷ்டிப் பொருள்களைச் சதைக்குத் தேவையான அளவு தருவதும், பிராணவாயுவை வளனிக்கவும், கரிம மலவாயுவை அகற்றவும் உதவுகிறது. கரிம மல வாயுவை வெளியேற்றுவதும், பிராணவாயுவை உட்கொள்ளுவதும், கவாசக் கருவியால் நடத்தப் படுகின்றது. சதை கனம் அதிகரித்துக் கொண்டு போனால் அதை பெய்வாம் உயிர்ப்பித்து நினைதாட்டும் பிராணவாயுவை அளிக்கவும் கவாசக் கருவியின் சக்தியும், அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. ஒருவேளை இது அதிகரித்தாலும் ஏதும் சதை களைத்துக் ஏற்றிப் படி உயருமா, உயர்ந்து கொண்டே போகுமா? உடல் கனம் அதிகரித்தால், கவாசக் கருவியின் தீவிரமும், உழைப்புச் சக்தியும் அதிகரித்துக் கொண்டே போக வேண்டும். கவாசக் கருவி தனது பரப்பு, அமைப்புச் சக்தி இவற்றை இழந்தால், சதைகள்

அழுதி, உயிருக்கு ஆபத்து உண்டாகும். உயிர் தரிக்க இயற்கை என்ன செய்கிறது?

டி. பி. பூச்சி உண்டதால், இதன் விளைவாக குறைந்த சக்தி கொண்டால், கவாசக் கருவி குறைந்த களைத்தையே உயிர்ப்பிக்கத் திட்டம் செய்து கொள்ளுகிறது. டி. பி. தாக்குண்ட கவாசக் கருவியின் உழைப்புச் சக்தி குறைவாக குறைய, இயற்கை சதை வளர்ச்சியைத் தடுப்பதுடன் சதையில் களைத்தையும் குறைக்கிறது.

எனவே உடல் கனம் குறைந்து கொண்டே போனால், கவாசக்கருவி டி. பி. கிருமியால் தாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதற்கு ஒரு முக்கிய குறியாகும். வயலின் சக்திக்கும், உடல் களைத்துக்கும், உள்ள பின்னக்குறியை, 'வைடல் இன்டெக்ஸ்' (Vital Index) என்று அழைக்கிறோம்.

வைடல் இன்டெக்ஸ் எப்போதும் தகு பின்னமாக இருக்க வேண்டும். தகா பின்னமாகக் கூடாது. அதாவது உடல் சதைக் களைக்கு அதிகரித்துச் கவாசக் கருவி சக்தி குறைந்து இருக்கக் கூடாது. டி. பி. தாக்கப்பட்டுள்ளபோது இதைச் சரியாக வைத்துக் கொள்ளத்தான் இயற்கை உடல் களைத்

தைக் குறைக்கிறது. இக் காரணத்தால் உடல் கனம் குறைவதைத் தான் டி. பி. தாக்கியதற்கு ஒரு அறிகுறி என்கிறோம். அந்த நோய் தாக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்றால் என்ன செய்யவேண்டும்? நல்ல உணவும், நல்ல காற்றும் வேண்டும். உடலோடு உள்ளத்தையும் வளர்க்கும் யோகாசனம் செய்யப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால் பிணி, நோய் அண்டவே அண்டாது. மாத்தகுக்கு நோயற்ற வாழ்வு தானே குறைவற்ற செய்வம்? (முத்தம்)

தைக் குறைக்கிறது. இக் காரணத்தால் உடல் கனம் குறைவதைத் தான் டி. பி. தாக்கியதற்கு ஒரு அறிகுறி என்கிறோம்.

அந்த நோய் தாக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்றால் என்ன செய்யவேண்டும்? நல்ல உணவும், நல்ல காற்றும் வேண்டும். உடலோடு உள்ளத்தையும் வளர்க்கும் யோகாசனம் செய்யப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால் பிணி, நோய் அண்டவே அண்டாது. மாத்தகுக்கு நோயற்ற வாழ்வு தானே குறைவற்ற செய்வம்? (முத்தம்)

ஆரோக்கியமான
 ஜனங்கள் தவறாமல்
 லைப்பாய் சோப்
 உபயோகித்துக்
 குளிக்கின்றனர்

— அன்றாட அழுக்கிலுள்ள
 கிருமிகளை அது கழுவித்
 தகைகிறது!

★ தினசரி நம்மிது
 படிக்கும் அழுக்கி
 லுள்ள கிருமிகள் வாயி
 லாக நாம் ஒவ்வொரு
 வரும் தொத்து சோய
 ஆபத்துக்கு ஆளாகி
 ளோம். அதன் காரணமா
 கவே, ஆரோக்கியமுள்ள
 பலர் வழக்கமாக லைப்
 பாய் சோப் உபயோ
 கித்து அழுக்குடன்
 கிழிக்கின்றனர். அழ
 கிக்கெடுத்துத்தரும்
 ஆரோக்கியத்தைப்
 பாதுகாத்துக்
 கொள்ளின்றனர்
 — ஆரோக்கிய
 மான அதி
 மைய புது
 மலர்ச்சியை
 அது அளிக்
 கிறது!

இப்பொழுது...

சென்னை நகரில்

அன்னைலிடிக் அதிக தயவுமணம்!